Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a Nr. 2114 | 6 PAGINI — 20 BANI | vineri 17 februarie 1956

Citiți în pag. 2—3—4—5—6

RAPORTUL DE ACTIVITATE al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentat Congresului al XX-lea al partidului

(Continuare din numărul de ieri)

Lucrările celui de al XX-lea Congres al P. C. U. S.

Ședința din seara zilei de 15 februarie

MOSCOVA 16 (Agerpres) — TASS transmite: La ședința din seara zilei de 15 februarie a Congresului al XX-lea al P.C.U.S., care a fost prezidată de N. A. Muhidinov, a continuat discutarea raportului de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. și a raportului de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.US.

I. P. Bolțov (organizația de partid din Stavropol) a subliniat în cuvîntarea sa că raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. analizează sub toate aspectele activitatea multilaterală desfășurată de poporul sovietic sub conducerea partidului după Congresul al XIX-lea și însuflețește pe oamenii muncii din U.R.S.S. la înfăptuirea cu succes a măreţelor sarcini ale celui de al șaselea cincinal.

Vorbitorul și-a exprimat convingerea că Congresul al XX-lea va aproba întru totul activitatea Comitetului Central al partidului atît în domeniul politicii interne cît și în cel al politicii externe.

Vorbitorul a consacrat o parte considerabilă a cuvîntării sale problemelor economiei ținutului Stavropol, arătînd succesele obținute de industrie și agricultură.

S-a dat apoi cuvîntul lui **D. T. Șepilov.** In raportul de activitate al Comitetului Central prezentat Congresului al XX-lea, a spus el, se face o analiză profundă multilaterală marxist-leninistă a actualei situații internaționale. In raport sînt caracterizate cu o deosebită forță și convingere legile de dezvoltare ale celor două sisteme opuse — socialist și capitalist. Intreaga desfășurare a evoluției istorice a confirmat în mod incontestabil teza marelui Lenin că epoca contemporană este o epocă a descompunerii și pieirii sistemului capitalist, a consolidării și înfloririi impetuoase a noului sistem, socialist. Socialismul a devenit un sistem mondial care crește și se întărește.

Șepilov a demascat pe ideologii burghezi care, în pofida faptelor, încearcă să dezmintă aprecierea științifică asupra capitalismului contemporan ca fiind un sistem în putrefacție și muribund și îl prezintă ca un sistem sănătos și înfloritor. Vorbitorul a citat fapte care arată că capitaliștii reușesc să înviorezc vremelnic conjunctura economică numai prin intensificarea cursei înarmărilor și a militarizării economiei. El a vorbit despre viața grea a popoarelor din țările coloniale, despre desfășurarea luptei acestor popoare pentru libertatea și independența lor.

— Intreaga desfășurare a evoluției istorice, a spus D.T. Șepilov, demonstrează superioritatea incontestabilă a sistemului social socialist asupra celui capitalist. Această superioritate își găsește expresia în ritmul mai înalt al creșterii producției industriale, în dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție, în lichidarea exploatării și a consumului parazitar, în lipsa crizelor economice și a risipei avutului obștesc.

D.T. Șepilov a vorbit despre marea forță de atracție a ideilor socialismului pentru sutele de milioane de oameni din Apus și Răsărit. Oamenii simpli din toate țările leagă de ideile socialismului toate speranțele lor pentru o viață mai bună. Socialismul este stegarul păcii și prieteniei tuturor popoarelor, mari și mici.

D.T. Șepilov a consacrat ultima parte a cuvîntării sale muncii ideologice. A fi un lucrător demn în domeniul ideologiei înseamnă a lupta pentru noi succese în construcția economică și culturală, a lupta pentru creșterea conștiinței socialiste a oamenilor sovietici. In legătură cu aceasta vorbitorul a sublinit în mod deosebit sarcina ca propaganda și răspîndirea experienței înaintate să fie organizate într-un fel nou, conform intereselor statului.

Partidul nostru, a declarat în încheiere D. T. Șepilov, cere tuturor lucrătorilor din domeniul ideologiei să lupte cu și mai multă pasiune și intransigență împotriva concepției burgheze despre lume, împotriva lipsei de idei și apolitismului, împotriva oricăror manifestări ale ideologiei burgheze. Munca noastră ideologică trebuie să fie cu adevărat creatoare.

L. I. Brejnev (organizația de partid din Kazahstan) a subliniat că cei peste trei ani care au trecut de la Congresul al XIX-lea au fost ani de grandioasă muncă constructivă; ei s-au caracterizat prin evenimente de o uriașă importanță istorică. Comitetul Central a ridicat sus steagul leninismului și a unit și mai strîns în jurul său rîndurile partidului nostru și ale poporului. C.C. al P.C.U.S. a elaborat măsuri de cea mai mare însemnătate în domeniul industriei, agriculturii și a asigurat rezolvarea cu succes a sarcinilor ce stau în fața țării.

Caracterizînd dezvoltarea economiei naționale a republicii, vorbitorul a acordat principala atenție uneia dintre cele mai importante măsuri din domeniul agriculturii, valorificarea pămînturilor înțelenite și virgine care se bucură de aprobarea unanimă și care a devenit o cauză a întregului popor. In Kazahstan au fost desțelenite 18 milioane de hectare. Datorită acestui lucru, suprafețele însămînțate se ridică în acest an la 27 milioane de hectare, fiind de trei ori mai mari decît în 1953. Producția de cereale va spori anul acesta la 1.400.000.000 de puduri, iar predarea de cereale către stat la 600.000.000 puduri.

L.I. Brejnev a făcut observații critice la adresa ministerelor unionale ale Siderurgiei și Metalurgiei Neferoase, care nu iau măsurile necesare în vederea dezvoltării rapide în republică a întreprinderilor pentru extracția minereurilor conținînd metale prețioase.

A. M. Skolnikov (organizația de partid din Voronej) și-a consacrat cuvîntarea problemelor dezvoltării agriculturii regiunii. In martie, anul trecut, a spus el, potrivit hotărîrii Comitetului Central al partidului, la Voronej a fost convocată conferința lucrătorilor din agricultura zonelor centrale cu cernoziom, la lucrările căreia a participat Nikita Sergheevici Hrușciov. Această conferință ne-a ajutat să ne dăm seama de lipsurile în conducerea de către noi a agriculturii, să descoperim mai complect rezervele și să elaborăm măsurile practice pentru sporirea producției de cereale, culturi tehnice și de produse animaliere.

Indeplinind măsurile trasate, oamenii muncii din agricultura regiunii au obținut anul trecut anumite rezultate pozitive. Au sporit recoltele globale de culturi cerealiere, sfeclă de zahăr, floarea soarelui. In sporirea considerabilă a recoltei de cereale un rol important l-a avut porumbul, care a fost semănat pe o suprafață de 285.000 de hectare. Tocmai acest lucru a făcut posibil ca în cursul anului agricol trecut să poată fi sporită de peste două ori producția de lapte, să fie întărită baza furajeră.

Studiind toate rezervele de care dispun, colhozurile și sovhozurile din regiuni au hotărît ca, în comparație cu anul trecut, să dubleze anul acesta livrările și vînzările de carne către stat — In încheiere A. M. Skolnikov a vorbit despre necesitatea lărgirii în regiune a bazei producției pentru prelucrarea cărnii, laptelui și a sfeclei de zahăr.

La congres a luat cuvîntul **Ciu De**, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, întîmpinat cu căldură de delegați. El a transmis Congresului salutul frățesc al celor nouă milioane de membri ai Partidului Comunist Chinez și al populației de 600 de milioane a țării sale.

Rapoartele și cuvîntările la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., a spus el, arată în mod grăitor succesele remarcabile obținute de Uniunea Sovietică în construirea comunismului și în opera de menținere a păcii în lumea întreagă. Poporul chinez înregistrează cu un sentiment de profundă bucurie faptul că poporul sovietic a îndeplinit cel de al 5-lea plan cincinal înainte de termen — în patru ani și patru luni. Prin politica externă de pace, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și guvernul sovietic au adus o contribuție uriașă la cauza slăbirii încordării internaționale, la cauza dezvoltării coexistenței pașnice și colaborării prietenești între țări. Proiectul de Directive cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. a arătat lumii întregi mărețele perspective ale construirii comunismului în U.R.S.S. Poporul chinez este ferm convins că poporul sovietic nu numai că va îndeplini înainte de termen cel de al șaselea plan cincinal, ci îl va și depăși.

Ciu De a vorbit despre lupta Partidului Comunist Chinez și a poporului chinez de 600 de milioane pentru construirea socialismului în țara sa. Primul plan cincinal al Chinei, a subliniat Ciu De, va fi fără îndoială îndeplinit înainte de termen și depășit. Toate aceste sînt indisolubil legate de ajutorul multilateral și dezinteresat pe care Uniunea Sovietică îl acordă Chinei.

In încheiere, Ciu De a dat citire salutului Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez adresat Congresului al XX-lea al P.C.U.S., semnat de tovarășul Mao Țze-dun, în care se arată:

Intărirea continuă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, victoriile tot mai mari obținute de Uniunea Sovietică în toate domeniile, se spune în salut, dovedesc invincibilitatea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. P.C.U.S., a fost, este și va continua să fie un exemplu remarcabil pentru partidele comuniste din toate țările lumii, este prima brigadă de șoc a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale. Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice va aduce o uriașă contribuție creatoare la cauza construirii comunismului în U.R.S.S., la cauza menținerii și întăririi păcii în lumea întreagă.

Cuvintele de salut în cinstea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Comitetului Central Leninist al P.C.U.S., în cinstea prieteniei veșnice, de nezdruncinat, între popoarele Chinei și U.R.S.S., în cinstea comunismului atotbiruitor, au fost întîmpinate de delegați și de oaspeți cu aplauze furtunoase. Toată lumea s-a ridicat în picioare.

Cu aceasta ședința de seară a luat sfîrșit.

(Continuare în pag. 6-a)

Delegații ale partidelor frățești, comuniste și muncitorești participante la cel de al XX-lea Congres al P. C. U. S.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite: La cel de al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice participă, în calitate de oaspeți, delegații a 55 de partide frățești, comuniste și muncitorești.

Din partea:

Partidului Comunist Chinez: tovarășii Ciu De, Den Siao-pin, Tan Cijen-lin, Van Cia-șian, Liu Siao;

Partidului Muncitoresc Unit Polonez: tovarășii B. Bierut, J. Cyrankiewicz, A. Zawadski, J. Berman, E. Morawski;

Partidului Comunist din Cehoslovacia: tovarășii A. Novotny, A. Zapotocky, V. Siroky, Z. Fierlinger, R. Barak;

Partidului Comunist Francez: tovarășii M. Thorez, J. Duclos, G. Cogniot, P. Doize;

Partidului Comunist Italian: tovarășii P. Togliatti, M. Scoccimarro, R. Montagnana, A. Bougliani, S. Cacciapuoti, P. Butalini;

Partidului Socialist Unit din Germania: tovarășii W. Ulbricht, O. Grotewohl, K. Schirdewan, A. Neumann;

Partidului celor ce muncesc din Ungaria: tovarășii M. Rakosi, I. Kovacs, B. Szalai;

Partidului Muncitoresc Romîn: tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, M. Constantinescu, P. Borilă;

Partidului Comunist din Bulgaria: tovarășii V. Cervenkov, A. Iugov, R. Damianov, D. Ganev, T. Zvezdov;

Partidului Muncii din Albania: tovarășii E. Hodja, M. Shehu, G. Nushi, P. Kondi, P. Pacrami;

Partidului Muncii din Coreea: tovarășii Toi En Ghen, Li He Sun, He Bin, Li San Cio;

Partidului celor ce muncesc din Vietnam: tovarășii Ciong Tin, (Truong Sin), Le Dîk Tho;

Partidului Comunist din Indonezia: tovarășul D. N. Aidit;

Partidului Popular Revoluționar Mongol: tovarășii I. Țedenbal, D. Damba, D. Tumur-Ocir;

Partidului Comunist din India: tovarășul Adjoi Kumar Ghosh;

Partidului Comunist din Finlanda: tovarășii M. Suvanto, M. Malmberg;

Partidului Comunist din Spania: tovarășii D. Ibarruri și alți patru reprezentanți ai partidului;

Partidului Comunist al Marii Britanii: tovarășii H. Pollitt, P. Dutt, D. Mathews;

Partidului Comunist din Germania: tovarășii M. Reimann, și alți doi reprezentanți ai partidului;

Partidului Comunist din Austria: tovarășii I. Koplenig, F. Fürnberg, F. Honner;

Partidului Comunist din Argentina: tovarășii V. Codovilla, V. Lorralde, R. Ghioldi;

Partidului Comunist din Siria și Liban: tovarășii H. Bagdaș, N. Șaui, I. Faisal, A. Madoian, S. Savaia;

Partidului Comunist din Suedia: tovarășii H. Hagberg, F. Lager, K. Hermansson;

Partidului Comunist din Mexic: tovarășii D. Encina, P. H. Encarnacion, M. Terrazas;

Partidului Comunist din Danemarca: tovarășii A. Larsen, I. Nörlund;

Partidului Comunist din Norvegia: tovarășii E. Loewlien, I. Lippe, R. Larsen;

Partidului Comunist din Triest: tovarășul V. Vidali;

Partidului Comunist din Olanda: tovarășii P. de Groot, H. Hoekstra;

Partidului Comunist din Belgia: tovarășii E. Burnelle, A. de Coninck, B. Wolstijn;

Partidului Muncitoresc Progresist din Canada: tovarășii T. Buck, S. Ryerson;

Partidului Socialist Unit din Islanda: tovarășii K. Andresson, E. Thorbjarnansson;

Partidului Muncii din Elveția: tovarășii E. Woog, A. Muret;

Partidului Comunist din Luxemburg: tovarășii D. Urbani, J. Hoffmann;

Partidului Comunist din Israel: tovarășii S. Mikunis, E. Habibi;

Partidului Comunist din Uruguay: tovarășii R. Arismendi, E. Pastorino, G. Sapin;

La Congres participă de asemenea reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești din următoarele țări: Brazilia, Japonia, Venezuela, Chili, Bolivia, Cuba, Costa-Rica, Columbia, Australia și altele.

Țara se pregătește de alegeri

Candidații la sfat cu alegătorii

În raionul Grivița Roșie

In raionul Grivița Roșie din București seară de seară au loc consfătuiri între alegători și candidații F.D.P. Astfel, numai într-o singură seară — miercuri — în 22 de circumscripții electorale candidații s-au întîlnit cu alegătorii.

La Școala mixtă de 7 ani din cartierul Străulești la întrunire au fost prezenți numeroși cetățeni. In fața lor a vorbit gospodina Ecaterina Diaconu, candidată F.D.P. în circumscripția nr. 187. Ea a fost propusă de cetățeni pentru a doua oară candidată. Realizările înfăptuite stau ca o garanție pentru cei ce au propus-o candidată.

Străzii Dobrogea i-a fost schimbată înfățișarea. In locul noroaielor și prafului a apărut pavajul. S-a construit o școală elementară de 7 ani pe aceeași stradă și au fost plantați, prin acțiuni de muncă voluntară, sute de pomi fructiferi. Dar candidata a arătat mai mult planurile de viitor care vor duce la realizări și mai însemnate.

Printre cei înscriși la cuvînt au fost și Ion Pană, Medințu Tănase, Arghir Dumitrescu, Florica Damian, Dumitru Popescu și alții. Ei s-au angajat ca prin muncă voluntară să contribuie la pavarea străzii Cuza Vodă și să răspundă la toate acțiunile obștești.

La Casa Alegătorului din str. Hristo Botev nr. 1 din Capitală a avut loc de curînd o întîlnire între tovarășul Ardeleanu Ioan, din Ministerul Industriei Lemnului, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 23 și alegătorii.

Iată în clișeul nostru un aspect de la această întîlnire.

Și în circumscripția electorală nr. 207, unde candidatul F.D.P. Ilie Bogdan — mecanic la G.A.S. Mogoșoaia s-a întîlnit cu alegătorii discuțiile au fost vii. Cei 250 de participanți au făcut o serie de propuneri prețioase și au discutat despre noile acțiuni pentru înfrumusețarea comunei.

Asemenea întîlniri au mai avut loc și în circumscripția electorală nr. 118 unde candidează strungarul Vasile Ionescu de la complexul C.F.R. Grivița Roșie, în circumscripția electorală nr. 55, cu lăcătușul Gh. Costăchescu, în circumscripția electorală nr. 138 cu candidata Elisabeta Mazura etc. In cadrul raionului au avut loc pînă în prezent 45 de întîlniri între candidați și alegători la care au participat mii de cetățeni. La aceste întîlniri, alegătorii au făcut 140 de propuneri privind activitatea sfaturilor populare și a viitorilor deputați.

Fapte din campania electorală

Printre cei ce răsfoiesc listele de alegători...

— Locuiesc în strada Sfinții Apostoli...

— La ce număr?

— 33...

Utemista Andar Elisabeta răsfoiește dosarul cu listele de alegători. Cetățeanul a fost găsit pe listă, dar numele nu era trecut exact. Intr-un caiet este notată greșeala pentru a putea fi rectificată.

Momentul acesta l-am surprins la centrul nr. 1 din raionul Lenin. Cămăruța din parterul blocului din strada Dobrogeanu Gherea nr. 8 a devenit animată în zilele acestea. Dosarele cu listele de alegători sînt verificate de zeci de cetățeni.

O tovarășă care locuiește chiar în blocul în care se află centrul sezisează: o cheamă Pîciu și a fost trecută Păciu. O diferență de numai o literă, dar totuși importantă, deoarece lista de alegători nu trebuie să cunoască inexactități.

O tovarășă vine la centru împreună cu soțul ei.

— Locuiesc pe Brezoianu...

Utemista Andor caută în dosar. Soțul fusese omis — dar tovarășa era trecută. Ii citește datele așa cum erau înscrise pe foaia dactilografiată. Deodată tovarășa Popescu — așa o chema — tresare indignată:

— Cu ce vîrstă sînt trecută?

După ce indignarea de moment i-a trecut, tovarășa lămurește că dactilografele de la sfatul popular au îmbătrînit-o cu 10 ani. Rectificarea va fi făcută...

In multe după amieze numeroși agitatori — mai ales de la Editura tehnică, Ministerul Construcțiilor și Buletinul Oficial — pleacă pe străzile care se află în raza acestui centru spre a îndemna pe cetățeni să verifice listele de alegători. Pe bulevardul 6 Martie, pe străzile Brezoianu, Dr. Riureanu, Inginer A. Saligny și altele, agitatorii au mers din casă-n casă. Roadele muncii agitatorilor se pot constata cu ușurință: de la zi la zi crește numărul cetățenilor ce-și caută numele pe listele de alegători.

...Mă pregăteam să plec cînd o femeie nu tocmai tînără a intrat pe ușă.

— Au fost agitatorii pe la mine și mi-au spus să trec pe aci, să văd listele de alegători... Și am venit!

In carnet am notat: munca de agitație a avut rezultate imediate.

Cinstind ziua feroviarilor

★ ★

Un schimb de onoare

Intr-una din zilele acestea porțile complexului C.F.R. „Grivița Roșie" s-au deschis mai de vreme ca deobicei.

Printre primii care au venit la lucru erau și tinerii Tudor Ștefan nituitor, Ion Dumitrescu și Nicolae Nedea montatori, precum și membrii brigăzii de tineret, condusă de Ion Preda din secția I-a a centrului I vagoane.

Aceștia ca și mulți alți tineri din complex își pregătiseră cu grijă locurile de muncă încă din ajun în vederea schimbului de onoare, organizat în cinstea zilei ceferiștilor. In primele ore ale dimineții ei și-au depășit normele cu 7—10 la sută.

In ziua schimbului de onoare membrii brigăzii de nituitori condusă de Nicolae Culea de la cazangerie a lucrat la nituirea cazanului nr. 10.801. Nituitorii Nicolae Ioniță, Alexandru Dușa și Ion Dochița au depășit normele cu aproape 50 la sută.

Succese asemănătoare au dobîndit și tinerii strungari Ion Bordcianu și Vasile Nedelcu de la secția strungărie tendere, membrii brigăzii de la biele locomotive condusă de Nicolae Pătru ca și utemiștii Marin P. Marin și Vasile Păsală strungari din secția strungărie vagoane. După încheierea celor 8 ore de lucru cele mai însemnate realizări în cadrul schimbului de onoare au fost obținute de colectivul secțiilor I-a forjă și a III-a vagoane care și-au îndeplinit planul exprimat în orenormă în proporție de 140 la sută. Un însemnat aport în obținerea acestor realizări l-au dat membrii brigăzii de tineret de la secția I-a forjă ca și numeroși tineri care lucrează în cadrul secției a III-a vagoane.

Corespondent
ST. BARBU

In regiunea Iași

IAȘI (De la corespondentul nostru). — Toți ceferiștii din unitățile regionalei Iași, au obținut succese deosebite în întrecerea socialistă în cinstea zilei feroviarilor.

Ceferiștii din stația Iași au organizat schimburi de onoare în toate cele trei ture, 3 zile la rînd. Obiectivele concrete au fost: regularitatea circulației la trenuri de călători și marfă, sporirea tonajului mediu pe tren de marfă etc. Intrecerea a fost cîștigată de tura I-a. Succese deosebite au obținut ceferiștii din tura a II-a condusă de Ion Maxim. In cadrul acestei ture lucrează și o brigadă utemistă de manevranți din care fac parte tinerii Mazuru Constantin, Mantalie Ilie și Grosu Gheorghe.

Tot în aceste zile la stația C.F.R Socola a avut loc un schimb de experiență despre compunerea trenurilor. Prin aplicarea metodelor sovietice de compunere și descompunere a trenurilor de marfă echipa condusă de tînărul impegat Gurău Constantin a reușit să compună trenul marșrut nr. 6538, în numai 25 de minute. Practica tehnică prevedea pentru această operație 51 de minute.

ADUNĂRI FESTIVE

In cursul zilei de joi au avut loc în unitățile C.F.R. din Capitală și din țară adunări festive consacrate aniversării a 23 de ani de la luptele eroice ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933 împotriva regimului burghezo-moșieresc, pentru libertate și un trai omenesc.

Asemenea adunări festive au avut loc la Complexul „Grivița Roșie", la Depoul de locomotive „Chivu Stoica" din Capitală etc.

Decorări la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Joi la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea unor decorări.

Au asistat tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, C. Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., Gh. Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, acad. M. Roller și alții.

Cu prilejul împlinirii vîrstei de 75 de ani și pentru îndelungată activitate în mișcarea revoluționară a fost conferit Ordinul „Steaua R.P.R." clasa I-a, tov. Mihai Gh. Bujor și „Ordinul Muncii" clasa I-a, tov. Ion Gh. Olteanu.

Cu ocazia împlinirii vîrstei de 60 de ani și pentru îndelungată activitate în mișcarea revoluționară a fost conferit „Ordinul Muncii" clasa I-a tovarășilor Scarlat Calimachi și Marin Ionescu.

Cu prilejul împlinirii vîrstei de 50 de ani și pentru îndelungată activitate în mișcarea revoluționară a fost conferit „Ordinul Muncii" clasa I-a tovarășilor Pavel Ciochircă, Andrei Iacobovici, Martin Köpf, Victoria Simandan și Constantin Țiulescu.

După înmînarea înaltelor distincții tovarășul dr. Petru Groza a felicitat pe cei prezenți.

In numele celor decorați a răspuns tov. Mihai Gh. Bujor.

(Agerpres)

La apariția nr. 1 (270) al gazetei „Pionir", organ al C. C. al U. T. M.

A apărut la București în ziua de joi, 16 februarie nr. 1 (270) al gazetei „Pionir", organ al C.C. al U.T.M., în limba maghiară.

Apariția gazetei „Pionir" reprezintă o dovadă în plus a marilor drepturi pe care statul nostru democrat-popular le creează oamenilor muncii aparținînd minorităților naționale. Publicînd informații și reportaje din viața școlarilor și a unităților de pionieri de pe întinsul țării, schițe și povestiri, fotografii, gazeta va contribui la cimentarea legăturilor de prietenie dintre copiii romîni și maghiari, și cei ai altor minorități naționale.

„Scînteia tineretului" transmite un salut gazetei „Pionir" și îi urează succes în opera nobilă de educare a pionierilor și școlarilor în spiritul comunismului.

Scrisori dintr-o gospodărie colectivă (II)

Oameni cu stare

A doua zi, la Pantelimonul de Jos, ca de altfel în întreaga stepă a Dobrogei — parcă anume ca să încurce prezicerile buletinului meteorologic care-l anunțase sporind în intensitate — viforul a amorțit și s-a dezlănțuit iarăși cu puteri smintite tocmai peste o săptămînă. In schimb, dacă a stat viforul, s-a lăsat gerul aspru, sîngerînd obrajii și făcînd să trosnească crengile salcîmilor. Fără să-i pese de asta, sau poate ținînd să întărească zicala amintită: cine lucrează nu degeră, tovarășul Ion Petre, președintele, în casa căruia mă odihnisem peste noapte, s-a sculat cu mult înaintea zorilor ca să plece la gospodărie să cerceteze cum sînt îngrijite vitele și dacă brigadierii au pornit-o cu colectiviștii să fixeze parazăpezile în tarlaua cu grîu de toamnă.

— Dar e prea de vreme, mi-am dat eu cu părerea, căci lumea încă nu-și lepădase gluga întunericului și în cerul nalt, de-o puritate polară, sclipea amețitor puzderia stelelor reci, depărtate, învăluite în abur verzui.

— Așa-i la noi — a rîs președintele; oamenii cu stare se scoală de dimineață. Inainte cei cu stare se cunoșteau după mers, acuma după cum se scoală. Inainte așa era: cine agonisise avere călca de sus, apăsat, țanțoș și-ți răspundea la ziua bună mișcîndu-și pălăria cu o încruntare a sprîncenelor. Bogații umblau mai totdeauna și nițel afumați cu toate că satul n-are vii și livezi și băutura s-aducea de departe. Obiceiul l-am răsturnat, dar poți să socotești că astăzi s-ar fi ținut în picioare mai bine ca oricînd, căci de-abia acum toți de-aici am intrat în rînd cu lumea.

Colectiviștii din Pantelimonul de Jos, cu fiecare an, s-au săltat tot mai mult în belșug; pentru asta, în afară de casele lor îndestulate, pot pune mărturie toți cîți i au cunoscut: țăranii din Colilia, din Tîrgușor sau din Corbu. Cei din urmă, corbenii, cînd unul din ei și-a măritat fata după Ion, feciorul lui Iancu Cărămălău, au petrecut laolaltă cu colectiviștii două zile, așa fel c-au ajuns acasă încurcînd cărările — stolnicii, după cît se aude, au plecat de-abia în ziua a treia și-atunci speriați de socrul cel mare care-i îndemna mereu să golească paharul pînă în fund.

Iancu Cărămălău, om trecut de jumătatea vieții, potrivit de statură, puțin închis la fire, a intrat în gospodărie în anul de început aducînd 17 hectare de pămînt, o pereche de cai și uneltele agricole.

— Mă, ce cap ai tu? i-au spus unii atunci. Dai cu piciorul într-o noapte la toată strînsura de-o viață?!

— Fac ce vreau! le-a retezat-o el întăritat și și-a văzut de treabă. Dar peste cîteva luni au prins să-l încerce, sălcii, îndoielile. E drept, muncea mult, îndărătnic, cu toți ai lui, așa cum muncise totdeauna, însă noaptea, cînd rămînea singur se răsucea în pat și nu putea să adoarmă, chinuindu-se în gînduri. Socotea și i se părea că prea multă cheltuială merge la construcții, că au să se îndatoreze pînă-n gît și cu greu au s-o mai scoată la capăt. „Ce folos, o să mai avem noi după atîta cheltuială"? se întreba el și ofta. Ceva ascuns, ceva care parcă nu ținea de el îi strîngea inima. A căutat să-l prindă pe președinte și să-i spună:

— Am luat-o prea repede și nu se știe unde o să ieșim așa. Da, ne umflăm mult și-or să ne plesnească hainele pînă la urmă. Acasă dacă porneam un șopron ne pregăteam o iarnă întreagă și primăvara tocmai bine că nu-i găseam locul potrivit.

Ion Petre i-a bănuit frămîntările.

— Acasă la mine și la tine, i-a răspuns el, era altă treabă. Acolo dacă nu făceai șopronul sufereai singur. Aici însă... Aici nu putem amîna nimic, nici măcar cu o zi. Asta-i hotărîrea adunării. Cît despre folos ai să vezi tu mai tîrziu că rînduiala de acum o să ni-l aducă...

Anul trecut, Iancu Cărămălău a făcut, împreună cu feciorii 1100 zile-muncă pentru care numai grîu și porumb a primit peste un vagon.

—Am muncit mult, spune Cărămălău, dar am muncit cu chibzuință. Grîul l-am semănat tot în cruce, iar porumbul, peste trei sferturi de tarla, în cuiburi așezate în pătrat. Treabă de făcut s-a găsit oricînd la gospodărie și oamenii nu s-au dat înlături. Du-te dumneata la oricine și n-o să găsești unul care să nu fie mulțumit de cîștig. Eu cel puțin niciodată n am adunat atîtea bucate într-un an.

In vremea din urmă au intrat în sat trei aparate de radio și după cît se pare în curînd vor intra alte trei. Cîțiva colectiviști și-au lărgit casele, înfrumusețîndu-le cu fațade de piatră arcate și cu geamlîcuri. Iar Dumitru Atanasiu și Gherase Polencescu și-au ridicat case din temelie. Citind acestea poate că unii vor ridica din umeri spunînd: ei și, cîți nu sînt ca ei! Se poate, dar în povestea celor două case — a lui Dumitru Atanasiu și-a lui Gherase Polencescu — stă începutul unei întîmplări lungi și stă laolaltă cu durerea unor oameni de demult și pînă în lumea noastră.

Pantelimonul de Jos nu e un sat vechi. Inaintea anilor 1900, o parte din țăranii care, înghesuiți în lărgimea Bărăganului de boieri și prinți din neamul Șuțuleștilor, au pornit-o într-un zgîrcit convoi de căruțe cu coviltir spre stepa Dobrogei — învăluită, pare-se, în mirajul avuției — au rotit vatră satului acestuia deasupra Casimcei. Au primit cu toții drept de proprietate asupra pămîntului de-aici, dar odată cu trecerea anilor, multora li s-a risipit bucuria începutului și, ca odinioară în Bărăgan, s-au trezit iarăși înghesuiți de stăpîni, dar de data aceasta dintre ei ridicați.

Gherase Polencescu și Dumitru Atanasiu s-au zbătut, ca și părinții lor, săraci și umiliți. Gherase Polencescu, aproape toată viața lui — atinge acum la 40 de ani — n-a avut alt acoperiș deasupra capului decît pe-al cerului sau pe-al stăpînilor cînd aceștia îi închiriau pe muncă vreun colț de grajd. Iar Dumitru Atanasiu a stat, înglodat cu cinci copii, într-o colibă pe care ploile o dărîmau în fiecare an.

In oamenii aceștia, batjocoriți o viață întreagă, învățați să primească cu același zîmbet — șters, amar, istovit — și ocara și lauda, atunci cînd au intrat în gospodărie și au ajuns cu adevărat stăpîni ai stepelor de aici, au răbufnit dintr-odată puteri nebănuite.

— Ziua, noaptea, spune președintele, oricînd era nevoie de ceva, săreau cu brațele înaintea tuturora. Alții, tot așa iuți din fire ca și ei, nu se arătau la fel de întăritați; munceau, dar cu socoteală. Ei doi, însă, parcă țineau să-și dărîme oasele. I-am chemat și i-am întrebat:

— Ce-i cu voi, de ce vă năpustiți așa cu capul în piept?

— Vrem să ne ridicăm case, — au răspuns ei — și n-o să-i strice gospodăriei dacă muncim fără osteneală.

— Nu, totul într-un singur an nu e cu putință. Mai întîi trebuie să vă cumpărați cîte o vacă să aibă copiii lapte. Cînd o veni vremea, o să vă ajutăm să faceți și case...

Acuma vreau să mai trec aici doar un singur fapt care-și are semnificația lui pentru oamenii din Pantelimonul de Jos: anul trecut, la împărțirea veniturilor, mulți dintre colectiviști — printre ei se numără și cei doi argați de odinioară — au lăsat, pînă în primăvară, o parte din recoltă în magazia gospodăriei — acasă nu mai aveau unde s-o pună.

FĂNUȘ NEAGU

Continuarea raportului tovarășului N. S. HRUȘCIOV

(Urmare din numărul de ieri al ziarului)

Acesta nu este un caz izolat. Asemenea „comercianți" aduc prin acțiunile lor mari prejudicii, deoarece ei reduc posibilitățile noastre de dezvoltare a creșterii animalelor. Ei vor ca fără eforturi deosebite să fie categorisiți fruntași pe seama altora. Cum să nu-ți amintești aici de personajul Pațiuk al lui Gogol, căruia colțunașii îi zburau singuri în gură. In nuvela „In noaptea de ajun", Gogol descrie acest tablou în felul următor: „...Pațiuk căscă gura: se uită la colțunași și căscă gura și mai tare. Un colțunaș sări din strachină, se rostogoli în smîntînă, se răsturnă pe partea cealaltă, sări în sus și țușt! în gura cazacului. Pațiuk îl înghiți și căscă din nou gura; un alt colțunaș apucă aceeași cale. Pațiuk nu-și dădea decît osteneala să mestece și să înghită". **(Animație în sală).**

Cu Pațiuk așa ceva se întîmpla în noaptea de Crăciun, în timp ce anumiți pațiuci ai zilelor noastre vor ca colțunașii să le pice în fiecare zi în gură, ba chiar se și bucură de considerație.

Aici este nimerit să spunem de asemenea că cu un astfel de „comerț" se ocupă în măsură și mai mare o parte dintre colhoznici neconștiincioși din colhozurile din apropierea orașelor și unele persoane care nu lucrează nicăieri și care locuiesc în împrejurimile orașelor. Ei cumpără în magazine pîine și alte produse, le folosesc ca hrană pentru animale, iar apoi vînd pe piață produse animale la prețuri mai ridicate decît în magazine. Trebuie intensificată lupta împotriva elementelor speculante care, profitînd de faptul că într-o serie de locuri se resimte lipsa vremelnică a unor produse pentru satisfacerea deplină a nevoilor populației, se îmbogățesc pe seama oamenilor cinstiți, pe seama statului.

Tovarăși! Principala noastră sarcină în domeniul creșterii animalelor constă în sporirea prin toate mijloacele a producției de produse animale la fiecare sută de hectare de pămînt. Este necesar să se dezvolte în primul rînd creșterea animalelor proprietate obștească, ceea ce va da posibilitate să se mărească considerabil veniturile colhozurilor, să se ridice bunăstarea materială a colhoznicilor și să se asigure îmbunătățirea aprovizionării populației țării cu carne, lapte și celelalte produse. O atenție deosebită trebuie să se acorde îmbunătățirii rasei vitelor, sporirii greutății specifice a vacilor în cireada de vite cornute mari, asigurării creșterii simțitoare a productivității vitelor de lapte și organizării îngrășarii porcilor, ca sursă foarte importantă a sporirii rapide a producției de carne. Lucrătorii din agricultură din regiunea Voronej au luat o inițiativă admirabilă: ei și-au luat angajamentul să îndeplinească înainte de termen sarcina trasată în proiectul de Directive cu privire la cel de-al 6-lea plan cincinal în ce privește sporirea producției de carne și lapte, și anume să dubleze producția de carne nu în cinci ani, ci într-un singur an și să dubleze producția de lapte într-un an și jumătate. Nu încape îndoială că inițiativa patriotică a lucrătorilor din agricultură din Voronej va fi urmată și de alte regiuni, ținuturi și republici pentru ca sarcinile celui de al 6-lea plan cincinal cu privire la producția principalelor produse animale să fie îndeplinită în doi, maximum trei ani. **(Aplauze prelungite).**

Este necesar să se dezvolte prin toate mijloacele creșterea oilor cu lînă fină, semifină, a oilor pentru carne și lînă, precum și a oilor pentru blană, spre a se obține mai multe țesături de lînă de bună calitate, de pielicele de caracul, de scurte de bună calitate și de pîslari.

Colhozurile și sovhozurile trebuie să crească cît mai multe găini, gîște, rațe; să crească pește în iazuri și eleștee; să acorde atenția cuvenită creșterii iepurilor de casă și apiculturii.

Ar fi nejust și chiar direct dăunător să prezentăm lucrurile în așa fel ca și cum toate dificultățile în dezvoltarea creșterii animalelor au și fost înlăturate. Nu, tovarăși, va mai fi nevoie de multe eforturi și muncă din partea colhoznicilor, lucrătorilor din S.M.T-uri și sovhozuri, din partea specialiștilor din agricultură pentru ca creșterea animalelor să fie ridicată la nivelul care să corespundă nevoilor crescînde ale poporului.

3. Mecanizarea agriculturii

Tovarăși! Industria noastră socialistă înzestrează agricultura cu milioane de mașini moderne. Pe baza introducerii tehnicii noi, mecanizarea muncilor agricole crește. La noi a fost rezolvată problema mecanizării celor mai importante munci în agricultură. Aceasta este o mare victorie a poporului sovietic. In prezent se pune în toată amploarea ei sarcina de a trece în timpul cel mai scurt de la mecanizarea anumitor munci la mecanizarea complexă a întregii producții agricole, inclusiv ramura creșterii animalelor. In aceste condiții sporește și mai mult rolul stațiunilor de mașini și tractoare. In ultimii doi ani s-au luat unele măsuri în vederea îmbunătățirii radicale a muncii S.M.T.-urilor. Aproape două milioane de tractoriști, combineri, șoferi, specialiști în reparația mașinilor și alți mecanizatori au fost încadrați în S.M.T.-uri ca muncitori permanenți. 29.000 de ingineri și tehnicieni din industrie au fost trimiși în S.M.T.-uri. Toate acestea au dus la o oarecare îmbunătățire a activității S.M.T.-urilor. Totuși nu se poate încă susține că ea corespunde pe deplin cerințelor actuale.

Experiența dovedește că în toate ramurile producției socialiste hozrasciotul are o importanță primordială. Totuși, această metodă încercată de gospodărire nu se aplică în S.M.T.-uri. Sistemul finanțării S.M.T.-urilor din bugetul de stat, practicat în prezent, duce la lipsă de răspundere și de control. Mulți lucrători din S.M.T.-uri nu studiază temeinic indicii economici ai muncii stațiunilor de mașini și tractoare, nu manifestă interesul necesar pentru folosirea rațională a mașinilor. S.M.T.-urile sînt finanțate indiferent de rezultatele activității economice, retribuirea lucrătorilor din S.M.T.-uri nu se face în funcție de eficiența folosirii mașinilor, de producția la hectar a culturilor agricole și de productivitatea creșterii animalelor în colhozuri

Este indicat ca în cursul următorilor ani stațiunile de mașini și tractoare să fie trecute treptat la hozrasciot. Se înțelege că nu se poate stabili un sistem unic de hozrasciot cu unități de măsură identice pentru toate S.M.T.-urile din țară. Trebuie introdus un sistem elastic de hozrasciot, ținînd seama de particularitățile diferitelor zone, iar în zone — de particularitățile raioanelor. Această măsură va face să crească activitatea lucrătorilor din S.M.T.-uri, cît și răspunderea lor pentru avîntul producției agricole

Odată cu îmbunătățirea activității S.M.T.-urilor, trebuie îndreptată în mod serios politica tehnică a ministerelor noastre agricole, precum și a Ministerului Construcției de Tractoare și de Mașini Agricole. Conducătorii acestor ministere pornesc de la premiza că pe întregul teritoriu uriaș al țării trebuie folosite aceleași tractoare, combine, unelte pentru lucrarea solului Pentru regiunea Cuban cu întinderile sale de stepă și pentru sectoare mici din nord-vest sau din republicile baltice se fabrică aceleași tractoare grele pe șenile, combine remorcate și autopropulsate. Acest lucru însă nu este just. A sosit timpul cînd trebuie elaborat un sistem de mașini ținînd seama de particularitățile zonelor principale ale țării.

In perioada dinainte de război și în primii ani de după război în regiunile de nord-vest, precum și în alte regiuni au fost folosite cu mult succes tractoare cu roți. In ultimul timp producția tractoarelor cu roți a scăzut mult. Or, avem nevoie de tractoare cu roți cel puțin în egală măsură, dacă nu chiar mai mult, decît de tractoare pe șenile, și în deosebi de tractoare cu roți de cauciuc care sînt ușor de manevrat.

Producția și îndeosebi exploatarea și reparația lor este mai simplă și mai ieftină.

In cel de-al 6-lea cincinal trebuie să trecem în întregime la unelte suspendate pentru lucrarea solului și pentru alte scopuri în agricultură. Pentru uneltele-remorcă care nu pot fi suspendate (de pildă, pluguri grele), uzinele trebuie să proiecteze și să fabrice dispozitive speciale care să permită tractoristului să lucreze fără să recurgă la ajutorul unui muncitor de la mașină-remorcă. Trecerea la unelte suspendate va permite eliberarea a sute de mii de muncitori de la mașini-remorcă, reducerea cu 40—50 la sută a consumului de metal pentru fabricarea mașinilor, reducerea consumului de combustibil și ridicarea productivității muncii.

Este extrem de important să lărgim simțitor producția de mașini pentru strîngerea compartimentată a recoltei, pentru ca în principalele regiuni cerealiere să se poată trece în anii următori la recoltarea prin alegere a grînelor.

Trebuie să acordăm o deosebită atenție electrificării colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor — principala condiție a mecanizării agriculturii. Noi nu am trecut încă la îndeplinirea acestei sarcini, așa cum trebuie, cu amploarea unei sarcini de stat. Mai mult, a existat o atitudine nejustă față de electrificarea colhozurilor și sovhozurilor Chiar și acolo unde aceasta este avantajos din punct de vedere economic și nu prezintă dificultăți tehnice, nu se permitea conectarea colhozurilor și sovhozurilor la sistemele energetice. Este necesar ca toți lucrătorii noștri să considere electrificarea colhozurilor și sovhozurilor drept parte integrantă a marelui plan de electrificare a țării.

Cînd Lenin a vorbit despre necesitatea de a împînzi țara cu centrale electrice, el a avut în vedere nu numai marile sisteme energetice de stat, ci și construirea unei largi rețele de stațiuni electrice sătești. Pe ce cale trebuie rezolvată această sarcină? In prezent, colhozurile și sovhozurile construiesc singure stațiuni mici, dar nu au totdeauna posibilitatea de a rezolva just din punct de vedere tehnic problema electrificării producției. Este necesar să se desfășoare construirea unor centrale intercolhoznice, raionale sau chiar interraionale Trebuie elaborate proiecte de centrale electrice tip, ținînd seama de particularitățile cutăror sau cutăror zone ale țării Unele centrale, situate în apropierea unor zăcăminte de gaze naturale, pot funcționa cu combustibil gazos, altele — cu turbă, iar altele — cu huilă sau lignit Acolo unde există însă resurse hidraulice trebuie construite, fără îndoială, hidrocentrale.

Se pune întrebarea: cine și cu ce fonduri trebuie să construiască astfel de centrale? Ar fi just să se stabilească ca aceste centrale să fie construite de organizațiile republicane, cu fondurile colhozurilor, pe bază de cooperare. Iar în planurile de stat trebuie prevăzută asigurarea centralelor intercolhoznice, raionale și interraionale cu combustibil și alte materiale.

In prezent nu putem fixa termene pentru încheierea lucrărilor de electrificare a agriculturii. Comitetul de Stat al Planificării și ministerele de resort au obligația de a studia în amănunt această problemă, de a primi din partea republicilor și regiunilor propuneri concrete și pe baza acestora, de a elabora și supune spre examinare guvernului un plan de ansamblu de electrificare a colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor.

4. Dezvoltarea producției sovhozurilor

Rezolvînd sarcinile urgente ale avîntului continuu al agriculturii, trebuie să acordăm o deosebită atenție dezvoltării sovhozurilor, care reprezintă cea mai înaltă formă de organizare a agriculturii socialiste.

Comitetul Central al partidului a adoptat o serie de măsuri importante pentru întărirea sovhozurilor vechi și construirea de sovhozuri noi. In ultimii doi ani au fost create 581 de noi sovhozuri mari, dintre care pe pămînturile înțelenite 425 de sovhozuri; suprafețele arabile ale sovhozurilor Ministerului Sovhozurilor al U.R.S.S. au sporit cu 10,5 milioane de hectare și în 1955 au reprezentat 24,5 milioane de hectare, suprafețele însămînțate cu culturi cerealiere sporind de 2,4 ori Ca urmare a acestui fapt, statul capătă în prezent din partea sovhozurilor cu mult mai multe cereale decît în 1950. Sovhozurile au mărit considerabil livrările de produse animale, cartofi și legume

In prezent, paralel cu sporirea producției de cereale, în sovhozuri trebuie desfășurată mai larg producția de bumbac, sfeclă de zahăr și de alte culturi agricole. Trebuie dezvoltate sovhozurile care se ocupă cu creșterea animalelor, în special cele care se ocupă cu creșterea oilor, pe pămînturile nevalorificate care prin calitatea lor sînt puțin potrivite pentru cultivarea cerealelor și a altor culturi, însă sînt întru totul potrivite pentru creșterea animalelor. Este indicat să se revizuiască sistemul de planificare în sovhozuri, punînd la baza planului producția de produse la suta de hectare de teren, ținîndu-se seama de particularitățile zonale. Aceasta va pune pe o bază mai reală sarcina reducerii prețului de cost al producției sovhoznice și a transformării fiecărui sovhoz într-o întreprindere de înaltă rentabilitate.

5. Producția de semințe — verigă importantă în dezvoltarea agriculturii

Producția de semințe este o verigă importantă în dezvoltarea agriculturii. Producția de semințe este neglijată la noi, deși s-ar părea că în condițiile marii gospodării organizate nu este chiar atît de greu de rezolvat această sarcină. Și dacă ea nu este rezolvată, acest lucru se datorește numai subaprecierii acestei probleme de către lucrătorii din agricultură.

E timpul să se înțeleagă că fără o organizare justă a producției de semințe, recolta la hectar a culturilor agricole nu poate fi ridicată la nivelul cuvenit. Această problemă trebuie să fie rezolvată. Și ea poate fi rezolvată rapid prin concentrarea producției de semințe în primul rînd în sovhozurile fruntașe și prin îmbunătățirea activității gospodăriilor raionale care se ocupă cu producția de semințe. Fiecărui sovhoz și fiecărei gospodării raionale pentru producția de semințe trebuie să i se încredințeze o anumită zonă, în care să răspundă pentru felul în care se produc semințe pentru aprovizionarea cu semințe a colhozurilor din împrejurimi.

Va trebui să insist în mod deosebit asupra producției semințelor hibride de porumb. In acest domeniu, agricultura țării noastre a rămas în urma unei serii de țări și aceasta nu pentru că lucrătorii din agricultură nu ar fi înțeles importanța hibridizării. Oamenii noștri de știință și gospodăriile fruntașe se ocupă de mult de obținerea de semințe hibride; avem exemplare admirabile de hibrizi. Totuși, organele agricole nu au organizat cum trebuie această muncă și de aceea sîntem nevoiți să cumpărăm semințe hibride de porumb din S.U.A. După război, americanii au trecut la însămînțarea porumbului aproape exclusiv cu semințe hibride. Rezultatul a fost că recolta de porumb a crescut în S.U.A. de la 15 la 25—27 de chintale boabe la hectar In S.U.A. există societăți speciale pentru producția de semințe. Acestea produc semințe hibride pentru anumite zone — cultivă porumbul, îl recoltează, îl usucă, sortează semințele după mărime și formă, le ambalează în saci și le vînd fermierilor. Aceasta este o experiență bună și este indicat s-o folosim.

Sarcina este de a îmbunătăți munca de selecționare, de a organiza pe scară largă producția de semințe hibride de porumb, de a crea fabrici pentru pregătirea unor astfel de semințe, de a repartiza în acest scop mijloace tehnice, cadre, într-un cuvînt, de a rezolva problema obținerii de semințe hibride de porumb.

6. Construcțiile în colhozuri

Tovarăși! A devenit arzătoare necesitatea de a se atrage atenția organizațiilor de partid și sovietice asupra problemelor construcției la sate. Știm cu toții că înapoierea economică și culturală a satului, care a dăinuit timp de veacuri, rezultatele distrugerilor din perioada ultimului război, se resimt încă puternic. Mai avem mult de făcut pentru a îmbunătăți serios condițiile de locuit și de trai ale colhoznicilor, dintre care o mare parte locuiesc în case lipsite de confort. Nu ne putem de asemenea împăca cu o altă moștenire a trecutului ca lipsa de drumuri pe foarte mari întinderi în numeroase raioane sătești. Firește că interesele dezvoltării producției trebuie să stea întotdeauna pe primul plan. Totodată, pe baza creșterii producției, pe baza dezvoltării gospodăriei obștești a colhozurilor, se creează condiții favorabile pentru desfășurarea construcției de case de locuit și așezăminte de cultură. Astăzi, avem mii de colhozuri care au obținut importante succese economice, care au venituri mari. Aceste colhozuri nu numai că pot desfășura în primul rînd construcția de clădiri obștești colhoznice, grădinițe de copii, case de naștere, cluburi, băi, cămine pentru colhoznicii bătrîni, brutării — dar pot acorda de asemenea un ajutor serios colhoznicilor în construirea de case de locuit, în îmbunătățirea condițiilor de locuit.

Construcția de case de locuit trebuie să se desfășoare cu mijloacele colhoznicilor înșiși. Veniturile a zeci și sute de mii de familii de colhoznici le îngăduie acum să aibă case frumoase, confortabile, dar nu întotdeauna colhoznicul poate s-o scoată la capăt cu construirea unei case proprii, în special cu obținerea de materiale de construcție. Este necesar deci ca colhoznicii să fie ajutați să-și organizeze chiar în sat producția de materiale de construcție.

La rîndul lor și activiștii raionali sînt chemați să organizeze producția de materiale de construcție la un nivel tehnic mai înalt. Atunci, materialele vor fi mai bune, mai ieftine, și în special în cantitate mai mare Trebuie să folosim posibilitățile noastre și să construim case asamblate pe bază de proiecte tip.

Se pune întrebarea: cum să fie plătită construcția caselor? In această problemă sînt posibile diferite variante. In primul rînd, colhoznicii, care doresc să-și construiască sau să-și cumpere o casă, pot aloca o anumită parte din banii primiți pentru zilele-muncă. Din aceste sume poate fi creat un fond special. Vărsămintele colhoznicilor trebuie să fie depuse la bancă fără drept de a fi folosite în alte scopuri decît construirea de case de locuit. Aceasta este o cale. Altă cale este ca colhozurile care s-au asigurat cu construcții gospodărești și cu instituții social-culturale pentru nevoile obștești să rezerve o anumită sumă din veniturile lor pentru construirea de case de locuit. Bineînțeles că acest lucru trebuie făcut cu consimțămîntul colhoznicilor, cu aprobarea adunării generale. Din fondurile alocate, colhozul va construi case pentru colhoznici. După aceea, colhoznicul, în decurs de cinci sau zece ani, în funcție de condițiile concrete, va trebui să plătească colhozului valoarea totală a casei. In sfîrșit, poate exista și o a treia formă de construire de case — din fonduri mixte. Pe de o parte, colhozul alocă un credit din care se acordă împrumuturi colhoznicilor pentru construirea de case, iar pe de altă parte colhoznicul **adaugă la acest împrumut o anumită sumă din fondurile proprii.** Este de la sine înțeles că casele pot și trebuie să difere ca cost, mărime și plan.

Cum să se organizeze construcțiile? Trebuie să se recomande colhozurilor să creeze brigăzi de construcție, calificate, ele trebuie înzestrate cu utilajul și sculele necesare, pentru a face mai productivă munca constructorilor colhoznici. Acolo unde este posibil ar trebui să existe organizații de construcție colhoznice raionale, cărora colhozurile să le repartizeze un anumit număr de constructori pe profesii. Aceasta va permite să se mecanizeze lucrările de construcție pe o scară mai largă, să se construiască mai repede și cu mai puține cheltuieli case de locuit și alte clădiri. Bine înțeles, o astfel de organizație de construcție trebuie să fie finanțată din fondurile colhozurilor. Aceasta este o organizație colhoznică la care colhozurile contribuie cu o cotă parte. Stăpînii ei sînt colhozurile. Statul, prin comitetul executiv al sovietului raional, nu face decît să ajute colhozurile să conducă această organizație.

Cîteva cuvinte despre producția de cărămizi și olane. Această problemă trebuie să o rezolve colhoznicii înșiși. Acolo unde există condiții, unde colhoznicii pot face singuri față, producția de cărămizi și olane poate să fie organizată direct în colhoz. In unele cazuri este indicat să se creeze fabrici colhoznice și intercolhoznice.

Ministerul Agriculturii, Consiliile de Miniștri ale republicilor unionale și autonome, comitetele executive ale sovietelor regionale și raionale sînt obligate să ajute colhozurile să organizeze lucrările de construcții, să planifice just amenajarea satelor, să elaboreze proiecte de tip de case de locuit și de alte clădiri. Deosebit de necesar este ajutorul pentru producția de articole sanitare, de articole de fierărie, pentru confecționarea cercevelelor de ferestre și tocurilor de uși. Este imperios necesar să se construiască case de locuit pentru colhoznici, deoarece acest lucru este indisolubil legat de avîntul continuu al producției noastre agricole, de ridicarea nivelului material și cultural de trai al milioanelor de colhoznici.

7. Să ridicăm nivelul conducerii agriculturii

Tovarăși! Acum, cînd la noi s-au creat premizele materiale și organizatorice pentru un avînt considerabil al agriculturii, totul depinde de conducerea justă, de priceperea organelor de partid, sovietice și agricole, ca printr-o activitate organizatorică perseverentă să asigure îndeplinirea hotărîrilor luate de partid.

In orice zonă a Uniunii Sovietice, în condiții climaterice și pedologice egale, există și colhozuri fruntașe, și mijlocii, și rămase în urmă. Așadar, este vorba de nivelul conducerii gospodăriei, în primul rînd de selecționarea președinților colhozurilor, a șefilor de brigăzi, a agronomilor și zootehnicienilor, a directorilor S.M.T.-urilor și sovhozurilor, precum și a celorlalți lucrători, chemați să fie organizatorii producției agricole. De aceea selecționarea cadrelor, îmbunătățirea muncii de conducere — iată ce hotărăște acum avîntul continuu al agriculturii socialiste.

Interesele dezvoltării cu succes a agriculturii noastre reclamă o îmbunătățire hotărîtă a muncii organelor agricole, centrale și locale. Aparatul nostru sovietic trebuie să fie legat prin toate fibrele de producție, să-și subordoneze munca intereselor producției. Corespunde acestor cerințe structura organizatorică și activitatea practică a Ministerelor Agriculturii, Sovhozurilor și Colectărilor? Nu. Nu corespunde. Această structură este încă greoaie și birocratică. Nu avem nevoie la centru de un aparat care să se substituie organelor locale.

Ce funcții trebuie deci să îndeplinească în actualele condiții ministerele agricole?

Planificarea de perspectivă, finanțarea și aprovizionarea, controlul de stat asupra îndeplinirii sarcinilor trasate de guvern. O sarcină din cele mai importante ale Ministerului Agriculturii și Ministerului Sovhozurilor este studierea și popularizarea experienței înaintate, introducerea în producție a celor mai noi realizări ale științei. Pentru îndeplinirea acestor funcții ministerele trebuie să aibă un aparat restrîns, dar cu o înaltă calificare. De aici decurge sarcina de a reduce și simplifica la maximum acest aparat, de a-l pune în concordanță cu situația schimbată.

Cum stau lucrurile cu aparatul de colectare? La noi pentru fiecare colhoz există cîțiva reprezentanți pentru colectarea diferitelor feluri de produse. Sînt ei necesari? Nu, nu sînt necesari. In statul nostru socialist totul este determinat de planuri pe care colhozurile și sovhozurile le îndeplinesc la timp, fără a mai aștepta ca acest lucru să le fie amintit de colectori. De aceea funcțiile Ministerului Colectărilor ar trebui limitate la problemele dezvoltării rețelei de elevatoare și a industriei morăritului, ale depozitării și recepționării cerealelor și altor produse. Cît despre conducerea operativă a colectărilor, ea trebuie încredințată S.M.T.-urilor, iar sutele de mii de colectori trebuie folosiți în producție.

In prezent statul nostru socialist are posibilitatea deplină de a asigura toate sectoarele agriculturii cu cadre avînd o înaltă calificare. In anul 1955 în agricultură au lucrat peste 400.000 de specialiști cu studii superioare și medii speciale. La planificarea pregătirii cadrelor trebuie să avem în vedere că într-un viitor apropiat în fruntea brigăzilor de cîmp și de tractoare trebuie puși agronomi și mecanici, iar la conducerea fermelor de creștere a animalelor — zootehnicieni.

Pentru a îmbunătăți serios conducerea agriculturii, atenția cadrelor noastre trebuie ațintită asupra problemelor economiei, asupra reducerii volumului de muncă cheltuit în producție. Adresîndu-se conducătorilor, V. I. Lenin a spus încă în primii ani ai Puterii Sovietice: învățați să socotiți. Dacă acest lucru a fost important în momentul nașterii statului nostru, el este de o sută de ori mai important acum, cînd rezolvăm sarcina de a ajunge din urmă și a întrece principalele țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor.

Datele de care dispunem arată că în țara noastră pentru producția unui chintal de lapte și carne se cheltuiește mult mai multă muncă decît în S.U.A. Ca urmare, în agricultura U.R.S.S. sînt ocupați mai mulți oameni decît în S.U.A. Desigur, noi nu putem urma orbește exemplul american, căci acolo un om se îmbogățește pe seama ruinării altuia. Este suficient să amintim că în perioada 1940-1954, adică în 14 ani, aproximativ 1.300.000 de fermieri din S.U.A. s-au ruinat, și-au pierdut pămînturile și, împreună cu familiile, au pornit spre orașe pentru a găsi de lucru în industrie, sau au devenit „fermieri rătăcitori" care se mută dintr-un stat într-altul, în căutarea de adăpost și hrană. Potrivit datelor recensămintelor agricole, numai în ultimii 4 ani numărul fermelor din S.U.A. a scăzut cu 600.000. Marele fermier este proprietar al unei întreprinderi capitaliste, el consideră brațele de muncă ca un izvor de profituri. Dacă un muncitor își pierde sănătatea, dacă nu mai este capabil să dea profit maxim, capitalistul îl aruncă în stradă.

Altfel stau lucrurile la noi. Colhozul este o gospodărie cooperatistă. Aici toți colhoznicii sînt stăpîni, membri cu drepturi egale ai artelului agricol, ei înșiși își repartizează munca între ei. Și aceasta este cît se poate de firesc. In societatea noastră socialistă totul este îndreptat spre satisfacerea nevoilor crescînde ale omului. Colhoznicii nu vor părăsi pe acela care nu poate lucra din plin. De aceea, chiar și atunci cînd cheltuielile de muncă la o unitate de produs vor fi la noi mai mici decît cele din S.U.A. — și noi vom obține aceasta — numărul locuitorilor din U.R.S.S. care se ocupă cu agricultura va fi probabil ceva mai mare decît în agricultura din S.U.A. Cu toate acestea, trebuie să spunem că nu folosim încă destul de productiv forța de muncă. De aceea trebuie să apreciem critic munca noastră, să folosim tot ce este util din experiența țărilor străine.

In urma înfăptuirii măsurilor în domeniul agriculturii, trasate de partid, în țara noastră s-au creat toate condițiile pentru a se mări în timpul cel mai scurt producția agricolă în proporții care să satisfacă nevoile crescînde ale țării.

Putem fi siguri că oamenii sovietici în frunte cu partidul comunist vor îndeplini cu cinste această sarcină de importanță vitală **(Aplauze prelungite).**

CREȘTEREA BUNEI STĂRI MATERIALE ȘI A NIVELULUI CULTURAL AL POPORULUI SOVIETIC

Tovarăși! Pe baza dezvoltării industriei și agriculturii a avut loc o creștere neîncetată a nivelului de trai al poporului sovietic. In anii celui de-al 5-lea plan cincinal venitul național al U.R.S.S. — și se știe doar că trei sferturi din acest venit sînt folosite la noi pentru satisfacerea nevoilor personale ale populației — a sporit cu 68 la sută. Salariul real al muncitorilor și funcționarilor a sporit în această perioadă cu 39 la sută, iar veniturile reale ale colhoznicilor — cu 50 la sută. In decursul acestui cincinal statul a cheltuit 689 de miliarde de ruble pentru ajutoare pe linia asigurărilor sociale, pentru plata concediilor pentru muncitori și funcționari, pentru trimiterea gratuită și cu preț redus în case de odihnă și sanatorii, pentru pensii, asistență medicală, burse pentru studenți etc.

Pe baza dezvoltării economiei socialiste, a crescut an de an volumul consumului popular. In 1955 s-au vîndut populației, prin rețeaua comercială de stat și cooperatistă, de 1,9 ori mai multe mărfuri decît în 1950.

Voi cita unele date care ilustrează creșterea volumului de mărfuri vîndute populației prin comerțul de stat și cooperatist (în procente față de 1950):

	1950	1951	1952	1953	1954	1955
Carne și produse de carne	100	120	124	171	206	220
Pește și preparate de pește	100	112	128	137	162	185
Unt	100	107	110	150	160	158
Ulei vegetal	100	135	170	182	222	222
Imbrăcăminte și lenjerie	100	107	115	151	182	198
Incălțăminte	100	108	118	150	163	168
Mobilă	100	142	154	201	272	307

A crescut mult vînzarea zahărului, a țesăturilor de mătase și de bumbac, a ceasornicelor, mașinilor de cusut și altor mărfuri.

A crescut simțitor vînzarea articolelor de uz cultural și social — aparate de radio, televizoare, instrumente muzicale, biciclete și alte articole. Oamenii sovietici au început să se hrănească și să se îmbrace mai bine, să-și satisfacă într-o măsură și mai mare cerințele culturale.

Ridicarea bunei stări materiale a oamenilor muncii explică și faptul că în anii celui de-al 5-lea cincinal populația țării noastre a crescut cu 16.300 000 de oameni

1. Să satisfacem într-o măsură mai deplină nevoile materiale crescînde ale poporului

Toate acestea constituie succese importante. Noi trebuie însă să pornim nu numai de la o comparație cu anii trecuți, ci mai ales — de la nevoile materiale și culturale mereu crescînde ale poporului. Dacă privim lucrurile din acest punct de vedere, trebuie spus că nu există încă la noi o deplină abundență de obiecte de consum, nu sînt încă destule locuințe, n-au fost încă rezolvate numeroase probleme serioase legate de ridicarea bunei stări materiale a oamenilor muncii

Nu putem desigur să nu ținem seama de faptul că pînă la Revoluția din Octombrie țara noastră era înapoiată din punct de vedere economic, avînd o industrie slab dezvoltată și o agricultură primitivă. In decursul celor 38 de ani ai existenței sale, statul sovietic a trebuit să treacă prin două războaie care au pricinuit pierderi incalculabile economiei naționale și secerarea a multor milioane de vieți omenești.

De aceea, cu toate că buna starea materială a poporului nostru a crescut mult, partidul comunist și guvernul sovietic mai au multe de făcut pentru a ridica nivelul de trai al populației la o înălțime care să corespundă posibilităților orînduirii socialiste și nevoilor mereu crescînde ale oamenilor sovietici.

In ultimii ani, Comitetul Central a luat o serie de măsuri pentru ridicarea continuă a bunei stări a poporului. Totuși, producția a numeroase articole alimentare și industriale importante continuă încă să rămînă la noi în urmă față de cererea crescîndă. Unele orașe și localități sînt pînă în prezent aprovizionate în măsură insuficientă cu produse alimentare ca, de pildă, carne, lapte, unt, fructe, iar în unele cazuri se întîmplă chiar deficiențe în aprovizionarea cu cartofi și legume. Sînt greutăți și în aprovizionarea populației cu unele mărfuri industriale de calitate superioară. Intr-o anumită măsură aceasta se explică prin nepriceperea organizațiilor noastre comerciale; cauza principală este însă volumul insuficient al producției. Sarcina constă în aceea ca, sprijinindu-ne pe creșterea cu precădere a industriei grele, să obținem un avînt puternic al agriculturii, să facem să se dezvolte în ritm mai rapid industria ușoară și alimentară.

Tovarăși! In proiectul de Directive cu privire la cel de-al 6-lea cincinal este trasată sarcina de a obține o mărire a salariului real al muncitorilor și funcționarilor cu aproximativ 30%, iar a veniturilor colhoznicilor — cu cel puțin 40%.

La înfăptuirea sarcinii ridicării continue a bunei stări materiale a poporului vor contribui o serie de măsuri trasate în ultimul timp de Comitetul Central al partidului.

Recent, Comitetul Central al partidului și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au dat dispoziții să se pregătească un proiect de hotărîre cu privire la majorarea salariilor categoriilor de lucrători cu salarii mici. Această majorare a salariilor trebuie să fie înfăptuită paralel cu aplicarea măsurilor generale pentru reglementarea salariilor muncitorilor și funcționarilor din diferitele ramuri ale economiei. Totodată trebuie să fie asigurat un raport just în ceea ce privește nivelul de salarizare a diferitelor grupuri de muncitori potrivit cu calificarea lor și greutatea muncii.

Trebuie spus că în sistemul salarizării și în ceea ce privește stabilirea categoriilor de salarizare există multe deficiențe și confuzii. Ministerele, departamentele și sindicatele nu s-au ocupat cum se cuvine de aceste probleme și au dat dovadă în această privință de multă neglijență. Sînt destul de frecvente cazurile de nivelare a salariilor. Se întîmplă însă ca aceeași muncă să fie plătită diferit în diferite departamente și chiar în cadrul aceluiași departament. Alături de lucrătorii cu salarii mici există o categorie de lucrători — mică, ce-i drept — la a căror salarizare se fac exagerări cu nimic justificate.

In fața noastră stă o sarcină politică și economică importantă — aceea de a face ordinea cuvenită în retribuirea muncii. Trebuie să se aplice consecvent principiul cointeresării materiale personale a lucrătorilor, ținînd minte că înfăptuirea acestui principiu **constituie o condiție foarte importantă pentru creșterea neîncetată** a producției. Lenin ne-a învățat: **„Orice ramură mare a economiei naționale trebuie să se bazeze pe cointeresarea personală".** (Lenin, Opere, vol. 33, pag. 47).

Trebuie îmbunătățite și perfecționate cu perseverență formele de salarizare în toate ramurile economiei, să facem ca salarizarea să fie în funcție directă de cantitatea și calitatea muncii fiecărui lucrător și să folosim din plin pîrghia puternică a cointeresării materiale pentru ridicarea productivității muncii. In ceea ce privește inginerii, tehnicienii și conducătorii din economie, și la ei o parte a salariului trebuie să depindă strict de indicii principali ai muncii secției, întreprinderii, ramurii industriale, colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor. Acest mod de salarizare va corespunde principiilor socialiste ale salarizării după muncă. Justa rezolvare a acestei probleme va contribui la ridicarea continuă a producției și bunei stări a poporului nostru.

Tovarăși! Comitetul Central al partidului consideră că avem posibilități care ne permit să revenim la o problemă de o însemnătate primordială ca cea a reducerii duratei zilei de muncă. **(Aplauze prelungite).**

Multe generații ale clasei muncitoare au luptat în condițiile sistemului capitalist pentru reducerea zilei de muncă. Lozinca zilei de muncă de opt ore a fost proclamată încă în 1866 la Congresul Internaționalei I-a de Karl Marx, întemeietorul comunismului științific, marele învățător al clasei muncitoare. Introducerea zilei de muncă de opt ore a fost o revendicare cuprinsă în programul Partidului Muncitoresc Social Democrat (bolșevic) din Rusia. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a tradus în viață această revendicare din program. In țara noastră ziua de muncă de opt ore a fost introdusă printr-unul din primele decrete ale Puterii Sovietice. Aceasta este o cucerire trainică și de neclintit a revoluției socialiste.

Totodată, partidul nostru a proclamat la cel de-al VIII-lea Congres al său necesitatea trecerii treptate la o zi de muncă mai redusă, pe măsura creșterii producției sociale și a sporirii productivității muncii. După cum se știe, primii pași în această direcție au fost făcuți încă în anii dinainte de război. Dar agravarea pericolului de război, iar apoi atacul perfid al Germaniei hitleriste împotriva patriei noastre ne-au silit să renunțăm temporar de a continua înfăptuirea acestor măsuri. In prezent avem posibilități reale de a relua această problemă și de a înfăptui ceea ce nu am reușit să facem înainte.

Este necesar să raportăm Congresului că Comitetul Central al partidului a adoptat hotărîrea ca, în cursul celui de-al șaselea cincinal, toți muncitorii și funcționarii să treacă la ziua de muncă de șapte ore **(Aplauze prelungite).** Totodată se preconizează ca muncitorii din profesiile principale din industria cărbunelui și extractivă, care lucrează în subteran, să treacă la ziua de muncă de șase ore și să se reintroducă ziua de muncă de șase ore pentru adolescenții de la 16 la 18 ani **(Aplauze).** S-a adoptat de asemenea hotărîrea ca în cel mai scurt timp să se stabilească pentru muncitori și funcționari ziua de muncă de șase ore sîmbăta și în zilele din ajunul sărbătorilor **(Aplauze prelungite).**

Incepînd din 1957, partidul și guvernul vor proceda la trecerea treptată la ziua de muncă de șapte ore, sau acolo unde acest lucru este indicat, potrivit condițiilor producției — la săptămîna de muncă de cinci zile (cu două zile libere menținîndu-se ziua de muncă de opt ore) — într-o ramură a economiei naționale după alta — pentru a termina întreagă această acțiune pînă la sfîrșitul celui de-al 6-lea cincinal.

Trecerea la ziua de muncă redusă se va înfăptui fără micșorarea salariului muncitorilor și funcționarilor **(Aplauze).**

Hotărîrea de a se reduce ziua de muncă adoptată de Comitetul Central al partidului are o uriașă însemnătate economică și politică. Putem să nu ne îndoim că Congresul al XX-lea al partidului

(Continuare în pag. 3-a)

Continuarea raportului tovarăşului N. S. HRUŞCIOV

Urmare din pag. 2-a

şi întregul popor sovietic vor întîmpina această hotărîre cu o aprobare unanimă. Această măsură va produce un nou avînt în munca oamenilor sovietici, în lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea planurilor economiei naţionale. **(Aplauze furtunoase şi prelungite).**

Totodată trebuie să se atragă în mod deosebit atenţia conducătorilor de întreprinderi, organizaţiilor de partid şi sindicale asupra necesităţii de a desfăşura o intensă muncă organizatorică pentru a asigura, în condiţiile zilei de muncă reduse, îndeplinirea cu succes a sarcinilor planului cincinal.

Concomitent cu reglementarea salarizării şi cu reducerea zilei de muncă a devenit necesară îmbunătăţirea situaţiei pensiilor. **(Aplauze).** După cum se ştie, pensiile se acordă în U.R.S.S. din fondurile de stat şi sociale, care cresc an de an. Aceasta este o mare realizare. Dar în problema pensiilor există lipsuri serioase. Să începem măcar cu aceea că în mărimea pensiilor există o discordanţă inadmisibilă. Pentru o serie de categorii de pensionari a fost stabilită o pensie mică, în timp ce unele persoane, inclusiv oameni apţi de muncă, care nu sînt încă bătrîni, primesc pensii mari.

Este adevărat că la noi există mulţi tovarăşi care, avînd dreptul la pensie, nu doresc să părăsească lupta activă pentru cauza partidului nostru. In această privinţă poate fi dat ca exemplu comunistul tov. Orlovski, care lucrează în prezent ca preşedinte al colhozului „Rassvet" din R.S.S. Bielorusă.

Tov. Orlovski a fost mulţi ani în serviciul militar. In timpul războiului el a luptat vitejeşte împotriva duşmanilor. Pentru vitejia şi curajul lui i s-a decernat titlul de Erou al Uniunii Sovietice. In timpul războiului, el a pierdut o mînă şi a fost trecut în rezervă cu gradul de locotenent-colonel. I s-a fixat după merit o pensie cu care ar fi putut să trăiască bine. Dar, în calitatea sa de comunist, el nu s-a împăcat cu situaţia de pensionar, s-a dus la comitetul regional de partid şi a cerut să i se dea de lucru într-un sector de luptă — să fie trimis ca preşedinte de colhoz. El a fost recomandat ca preşedinte al colhozului „Rassvet". Tov. Orlovski s-a apucat cu entuziasm de muncă şi, sub conducerea lui, colhozul a trecut din rîndul gospodăriilor codaşe în rîndul gospodăriilor fruntaşe. Acum acest colhoz este vestit în întreaga Uniune Sovietică. Iată un exemplu de adevărat patriot comunist. **(Aplauze prelungite).**

Comitetul Central al partidului şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., iau măsuri pentru reglementare problemei pensiilor în aşa fel încît categoriile mici de pensii să fie mărite simţitor, iar pensiile nejustificat de mari să fie întrucîtva reduse. **(Aplauze).** In viitorul cel mai apropiat se va supune aprobării Sovietului Suprem al U.R.S.S. un proiect de lege unic pe întreaga Uniune cu privire la pensii, care va aduce o îmbunătăţire radicală în situaţia pensiilor. **(Aplauze prelungite).**

Este necesar să sporească grija pentru asigurarea cetăţenilor bătrîni care sînt singuri sau care din anumite motive nu pot trăi în sînul unei familii, să se construiască pentru ei case, unde aceşti oameni care au muncit cinstit în viaţa lor să petreacă o bătrîneţe cu adevărat liniştită şi asigurată. **(Aplauze).** Pentru construirea unor astfel de case pot fi folosite loturi corespunzătoare în regiuni pitoreşti. Trebuie să se prevadă de asemenea lărgirea reţelei de case de invalizi şi în acelaşi timp să se îmbunătăţească din toate punctele de vedere plasarea în cîmpul muncii a invalizilor care pot presta o muncă socialmente utilă fără ca sănătatea lor să sufere.

Comitetul Central al partidului comunist îşi exprimă profunda sa convingere că poporul sovietic — popor constructor — va răspunde la aceste măsuri ale partidului şi guvernului printr-un nou şi puternic avînt în muncă, în toate ramurile economiei sociale, deoarece numai pe baza creşterii neîntrerupte a producţiei şi ridicării productivităţii muncii va spori avuţia socială, va fi redusă ziua de muncă şi va creşte neîncetat bună starea poporului. **(Aplauze prelungite).**

Toate aceste măsuri vor necesita, fireşte, fonduri însemnate. De unde să luăm oare aceste fonduri? Va trebui în primul rînd să folosim o parte din fondurile acumulate în economia naţională pe baza creşterii productivităţii muncii, a aplicării cu stricteţe a regimului de economii, a lichidării tuturor cheltuielilor inutile, a reducerii continue a aparatului administrativ şi de conducere. S-ar putea să fie indicat să folosim pentru aceasta şi o parte din fondurile care fuseseră destinate anterior acoperirii cheltuielilor statului în legătură cu reducerea preţurilor cu amănuntul. De aceea, ar trebui ca în anii următori să se efectueze reduceri de preţuri în proporţii mai mici decît în trecut, pentru ca o parte din fondurile planificate pentru reducerea preţurilor să fie îndreptată spre înfăptuirea măsurilor sus-menţionate. **(Aplauze).**

Partidul consideră că una din sarcinile sale importante este îmbunătăţirea radicală a condiţiilor de locuit ale oamenilor muncii. Voi, tovarăşi, ştiţi ce pagube uriaşe a adus războiul ţării noastre. Statul a trebuit să cheltuiască sume uriaşe pentru refacerea fondului de locuinţe distrus. Alocaţiile pentru construcţia de locuinţe se măresc an de an. Astfel, de pildă, în cincinalul trecut investiţiile în construcţia de locuinţe de către stat au fost de aproape 100 de miliarde de ruble, adică de 2,2 ori mai mari decît în cel de-al 4-lea cincinal.

S-a făcut mult. Totuşi ritmul construcţiei de locuinţe rămîne serios în urmă faţă de dezvoltarea economiei naţionale, faţă de creşterea oraşelor, a centrelor industriale. Pe lîngă aceasta multe ministere şi departamente nu îndeplinesc în mod sistematic planurile construcţiei de locuinţe. Nu ne mai putem împăca cu această situaţie scandaloasă.

In cel de-al 6-lea cincinal, volumul construcţiei de locuinţe în oraşe trebuie mărit aproape de două ori în comparaţie cu cel de-al 5-lea cincinal. Urmează să se construiască cu fondurile de stat, alocate conform planului, case de locuit cu o suprafaţă totală de aproximativ 205.000.000 m.p.; numai în 1956 se vor construi aproximativ 29.000.000 de m.p. Ritmul construcţiei de locuinţe va creşte an de an.

După cum ştiţi şi d-voastră, Comitetul Central al partidului şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au condamnat practica metodelor meşteşugăreşti şi a exagerărilor în construcţia de locuinţe. Nu putem permite ca milioane de ruble să fie cheltuite pentru ornamentări absurde, de dragul gustului prost al unor arhitecţi. Este o chestiune de onoare pentru arhitecţii noştri să creeze un stil arhitectonic socialist, care trebuie să întruchipeze tot ceea ce a acumulat mai bun în trecut gîndirea arhitectonică a omenirii şi să se bizuie în acelaşi timp pe realizările cele mai înaintate ale arhitecturii sovietice. Este necesar ca clădirile construite să prezinte maximum de confort pentru om, ca ele să fie trainice, economicoase, frumoase.

Trebuie să îmbunătăţim serios organizarea construcţiei de locuinţe, să folosim în acest domeniu metode industriale. Experienţa concentrării şi comasării organizaţiilor de construcţii la început la Moscova, iar apoi la Leningrad şi Kiev, a dat rezultate foarte bune. Această experienţă trebuie răspîndită cu curaj şi hotărîre şi în celelalte republici şi oraşe, în diferitele ramuri ale economiei.

Problema îmbunătăţirii condiţiilor de locuit ale populaţiei în oraşe dintre cele mai mari ca, de pildă, Moscova, Leningrad, Kiev şi altele, este legată într-o mare măsură de creşterea populaţiei prin venirea de noi locuitori din alte regiuni ale ţării. Exemplul Moscovei, unde în decursul celui de-al 5-lea cincinal populaţia a crescut aproape cu 300.000 de oameni numai prin venirea celor din alte părţi, arată cît de mare este această creştere a populaţiei. In aceeaşi perioadă la Moscova s-au construit 4.305.000 de metri pătraţi de suprafaţă locativă. Aşa dar, rezultă că deşi construcţia de locuinţe noi se desfăşoară pe scară largă, totuşi nevoia de locuinţe nu se micşorează aproape deloc.

Se ştie că în oraşele noastre creşterea naturală a populaţiei este foarte mare. In legătură cu aceasta se poate pune capăt practicii de a aduce în oraşe braţe de muncă din alte părţi, urmînd ca populaţia din oraşele mari să satisfacă ea însăşi nevoile sale de braţe de muncă. **(Aplauze).** Infăptuirea acestei sarcini nu prezintă greutăţi, întrucît în oraşele mari nu se fac noi construcţii industriale, iar în întreprinderile existente tehnica se dezvoltă rapid, tehnologia producţiei se perfecţionează, productivitatea muncii creşte neîntrerupt. Dacă vom obţine încetarea afluxului de populaţie din alte regiuni în oraşele mari, vom crea condiţiile pentru a satisface mai rapid nevoia de locuinţe a populaţiei orăşeneşti.

Este de asemenea de dorit să se descongestioneze populaţia oraşelor mari, construind în jurul unor centre ca Moscova, Leningrad Kiev, Harkov şi altele, mici aşezări bine amenajate. Ele pot fi construite cu fondurile alocate pentru construcţia de locuinţe în aceste oraşe. Aceasta înseamnă că vor trebui construite case bune, confortabile nu chiar pe teritoriul oraşelor mari, ci la o oarecare depărtare de ele, că vor trebui create acolo asemenea condiţii de locuit, încît oamenii să dorească să se mute acolo. In aceste aşezări trebuie mutate unele întreprinderi, pentru ca oameni muncii să poată lucra acolo.

Odată cu construcţiile înfăptuite de stat, trebuie stimulată pe scară mai largă construcţia de case individuale, muncitorii şi funcţionarii trebuie ajutaţi să-şi construiască case proprii din economiile lor personale, trebuie sporite producţia şi vînzarea către populaţie a materialelor de construcţie, a elementelor prefabricate complexe pentru case standard.

Nu se acordă destulă atenţie nevoilor de trai zilnice ale populaţiei. Pentru a îmbunătăţi traiul familiei sovietice trebuie mărită producţia de maşini şi articole care uşurează munca în gospodărie — aparate electrice de uz casnic, maşini de spălat, maşini de cusut, ustensile de bucătărie perfecţionate, urmărindu-se totodată ieftinirea lor. Trebuie extinsă reţeaua combinatelor pentru deservirea populaţiei, a spălătoriilor, atelierelor de confecţiuni, atelierelor pentru reparaţia îmbrăcămintei şi încălţămintei.

Un rol important în îmbunătăţirea traiului oamenilor muncii revine alimentaţiei publice. Prin îmbunătăţirea alimentaţiei publice, milioane de femei se vor putea elibera de multe griji casnice, vor avea mai multe posibilităţi să se ocupe cu o muncă socială utilă, să acorde mai multă atenţie educaţiei copiilor, ceea ce pentru noi este deosebit de important. De aceea, este necesar să obţinem o lărgire simţitoare a reţelei alimentaţiei publice.

In legătură cu aceasta trebuie să se acorde o atenţie serioasă unei mai bune organizări a deservirii în cantine, bufete şi restaurante, să se obţină reducerea diverselor cheltuieli de regie, îmbunătăţirea calităţii şi ieftinirea hranei, să se prepare în cantităţi mai mari în cantine şi restaurante diferite mîncăruri semifabricate pentru a fi vîndute populaţiei, să se folosească mai deplin resursele locale, să se dezvolte gospodăriile auxiliare. Trebuie să se treacă mai hotărît la autodeservire, pentru ca înşişi consumatorii să-şi ia mîncărurile comandate, să se introducă mai multe automate pentru servirea alimentelor. Intr-un cuvînt, alimentaţia publică trebuie organizată în aşa fel încît maselor largi de oameni ai muncii să le fie mai convenabil să se folosească de cantine şi bufete decît să cumpere alimente şi să-şi prepare mîncarea acasă.

O bună organizare a alimentaţiei publice în şcoli are o mare însemnătate pentru sănătatea tinerei generaţii, pentru îmbunătăţirea calităţii studiului. Este necesar să se servească la dejun şcolarilor o mîncare caldă să se dezvolte reţeaua bufetelor şi cantinelor şcolare. In viitorul apropiat trebuie rezolvată problema introducerii hranei gratuite şi cu preţ redus pentru copiii ai căror părinţi au venituri mai mici. **(Aplauze).**

O sarcină importantă este îmbunătăţirea continuă a ocrotirii sănătăţii. Succesele noastre în această privinţă sînt îndeobşte cunoscute. Dar şi în acest domeniu există lipsuri mari, mai ales în mediul rural. Sîntem datori ca în anii următori să realizăm o extindere importantă a reţelei de instituţii medicale şi o îmbunătăţire a activităţii lor.

In lupta dusă pentru ridicarea bunei stări a poporului nu există sector unde să nu ne aştepte o muncă vastă şi care nu suferă întîrziere. Insemnătatea excepţională a acestei munci nu mai trebuie să fie dovedită întrucît este vorba de interesele vitale ale poporului. Or, grija pentru binele poporului întotdeauna a fost şi va fi în centrul atenţiei partidului nostru şi a guvernului sovietic. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

2. Spre o nouă înflorire a culturii şi ştiinţei sovietice!

Tovarăşi! Poporul sovietic culege roadele profundei revoluţii culturale înfăptuite în ţara noastră. Nici o ţară capitalistă nu dispune ca Uniunea Sovietică de atîtea şcoli, şcoli medii-tehnice, instituţii de învăţămînt superior, institute de cercetări ştiinţifice, staţiuni experimentale şi laboratoare, teatre, cluburi, biblioteci şi alte instituţii cultural-educative **(Aplauze).**

Situaţia învăţămîntului public este un indiciu grăitor al succeselor pe care le-am dobîndit în dezvoltarea culturii. In U.R.S.S. s-a înfăptuit învăţămîntul general de şapte ani atît la oraşe cît şi la sate, iar în oraşele cele mai mari s-a introdus în linii esenţiale învăţămîntul de zece ani.

Proiectul de Directive ale celui de-al şaselea plan cincinal prevede pentru următorii cinci ani înfăptuirea în linii esenţiale a învăţămîntului mediu general în toate oraşele şi în localităţile rurale. Aceasta este o sarcină din cele mai importante, pentru a cărei înfăptuire este necesară întărirea serioasă a bazei didactice şi materiale a învăţămîntului de cultură generală.

La noi se mai percepe o taxă neînsemnată pentru învăţămîntul în clasele superioare ale şcolilor medii, în şcolile medii speciale şi în instituţiile de învăţămînt superior. Pentru a crea cele mai favorabile condiţii în vederea înfăptuirii învăţămîntului mediu general şi pentru ca tineretul să poată urma studii superioare s-a hotărît ca, începînd din noul an şcolar, taxa de studii să fie desfiinţată. **(Aplauze).**

O lipsă serioasă a şcolii noastre o constituie o anumită ruptură a studiilor de viaţă, o insuficientă pregătire a absolvenţilor pentru activitatea practică. Deşi în Directivele Congresului al XIX-lea s-au prevăzut pentru cel de-al 5-lea cincinal măsuri în vederea politehnizării şcolii, această chestiune progresează foarte încet. Mulţi lucrători ai învăţămîntului public şi ai Academiei de Ştiinţe pedagogice se ocupă încă cu discuţii generale despre foloasele învăţămîntului politehnic şi nu fac nimic pentru înfăptuirea lui practică.

Este necesar să se treacă mai repede de la vorbe la fapte. Pentru a întări legătura dintre şcoală şi viaţă este necesar nu numai să se introducă în şcoli predarea unor discipline noi care să ofere bazele unor cunoştinţe în domeniul tehnicii şi producţiei, ci, totodată, este necesar ca elevii să fie educaţi sistematic pentru muncă, în întreprinderi, în colhozuri şi sovhozuri, pe terenuri experimentale şi în atelierele şcolare. Programul de învăţămînt al şcolii medii trebuie reorganizat în direcţia unei mai mari specializări în producţie, pentru ca tinerii şi tinerele care termină şcoala de zece ani să dispună de o bună pregătire generală care să le deschidă calea spre cea superioară, şi totodată să fie pregătiţi pentru activitatea practică, deoarece o mare parte a absolvenţilor va intra neîntîrziat în cîmpul muncii, în diferite ramuri ale economiei naţionale.

In cel de-al şaselea cincinal ţara noastră va face un nou pas important înainte pe calea creării unei puternice baze materiale de producţie a societăţii comuniste. Trebuie însă să soluţionăm şi problema creării tuturor premizelor spirituale necesare pentru înfăptuirea acestei treceri istorice de la faza inferioară a comunismului la faza sa superioară. In această ordine de idei, trebuie să ne oprim asupra uneia din problemele educării tinerei noastre generaţii, care are o uriaşă importanţă socială.

Ca urmare a războiului, la noi sînt multe văduve cărora le-a revenit sarcina complicată a educării copiilor. Sînt de asemenea destule familii în care ambii părinţi lucrează în producţie sau în instituţii şi care nu pot să se ocupe de educarea copiilor lor decît pe apucate. Din cauza acestei situaţii, mulţi copii sînt lăsaţi în grija vreunei rude sau a vecinilor, iar uneori nu sînt deloc supravegheaţi. Ca urmare, mulţi copii sînt lăsaţi de capul lor şi aceasta nu rareori are urmări rele. Fireşte familia şi şcoala au fost şi rămîn principalele focare de educare socialistă a copiilor. Dar nu ne putem limita la aceasta.

Dacă vom privi într-un trecut nu prea îndepărtat, vom vedea că în afara şcolii teoretice, clasele dominante aveau un sistem al lor de educare a tinerei generaţii, care corespundea orînduirii şi spiritului vremii de atunci. Statul, crea instituţii speciale pentru copii în care, în conformitate cu interesele claselor avute, era pregătită tînăra generaţie. Acestea erau şcolile de paji, şcolile de cadeţi, institutele pentru fetele de nobili şi altele. In aceste instituţii închise, copiii căpătau o educaţie arstocratică.

Ţara socialistă poate şi trebuie să organizeze educaţia copiilor infinit **mai bine şi mai desăvîrşit**, deoarece trebuie să formăm nu o castă de aristocraţi, profund ostilă poporului, ci constructori ai societăţii noi, oameni cu suflet mare şi cu idealuri înalte, devotaţi fără margini poporului lor care păşeşte în avangarda întregii omeniri progresiste. **(Aplauze prelungite).**

Cum să păşim în mod practic la soluţionarea acestei probleme? După cît se vede, este nimerit să se treacă la construirea de şcoli-internate (asupra denumirii mai trebuie să ne gîndim) care să fie situate în apropierea oraşelor, în localităţi climaterice, în regiuni împădurite, favorabile sănătăţii. In astfel de şcoli trebuie să fie clase luminoase şi spaţioase, dormitoare bune, cantine bine amenajate, ele trebuie să dispună de centre utilate cu grijă pentru tot felul de activităţi extraşcolare, care să creeze toate condiţiile pentru dezvoltarea fizică şi spirituală multilaterală a tînărului cetăţean al Ţării Sovietice. In aceste şcoli-internate, copiii trebuie să fie primiţi exclusiv pe baza dorinţei exprimate de părinţi. In aceste şcoli-internate copiii vor rămîne tot timpul, iar părinţii se vor putea întîlni cu ei de sărbători, în vacanţă şi în perioadele cînd nu sînt lecţii. Pentru aceste şcoli trebuie să fie selecţionaţi educatori buni care să corespundă înaltei meniri de ingineri ai sufletelor tinerei generaţii.

Condiţiile materiale de primire în aceste şcoli trebuie să fie, cel puţin la început, diferenţiate. Copiii ai căror părinţi nu au cîştiguri prea mari, sau care sînt împovăraţi cu o familie numeroasă, trebuie să fie întru totul în grija statului. Părinţii care au cîştiguri mai mari vor trebui să plătească o anumită sumă pentru educarea copilului în internat. In sfîrşit, o anumită parte a părinţilor poate lua asupra sa acoperirea integrală a cheltuielilor suportate de stat pentru educarea copilului în şcoala-internat.

Cu greu poate fi apreciată **la întreaga ei valoare** imensa însemnătate a acestui sistem de educaţie. Pentru această operă nu trebuie precupeţite mijloace şi eforturi, căci ele vor fi compensate însutit. **(Aplauze).**

Concomitent trebuie să trecem la soluţionarea unei alte uriaşe sarcini educative: asigurarea educării în creşele şi grădiniţele de stat a tuturor copiilor de vîrstă corespunzătoare ai căror părinţi o doresc. Pentru soluţionarea deplină a acestei sarcini va fi nevoie de mult timp, dar încă în acest cincinal trebuie să trecem la rezolvarea ei pe scară largă. La construirea şi întreţinerea creşelor şi grădiniţelor de copii în localităţile rurale trebuie să participe nu numai organele de stat, ci şi colhozurile. Grija pentru copii, pentru educarea lor, este o cauză a întregului popor. Societatea noastră sovietică va acorda şi pe viitor o atenţie excepţională educării comuniste a tinerei generaţii. **(Aplauze prelungite).**

In ţara noastră s-a desfăşurat o muncă uriaşă de pregătire a specialiştilor pentru toate ramurile economiei naţionale. In anii celui de-al cincilea cincinal, au absolvit instituţiile de învăţămînt superior din Uniunea Sovietică peste 1.120.000 de specialişti, adică cu 72% mai mult decît în cel de-al 4-lea cincinal. Totodată s-a extins pregătirea de specialişti în instituţiile de învăţămînt superior serale şi fără frecvenţă; în anii celui de-al 5-lea cincinal instituţiile de învăţămînt superior serale şi fără frecvenţă au pregătit peste 260.000 de specialişti — de 2,7 ori mai mulţi decît în cincinalul precedent. S-a îmbunătăţit pregătirea specialiştilor de calificare medie.

In ce priveşte aspectul cantitativ al problemei putem fi cu totul mulţumiţi. Trebuie însă să acordăm o atenţie serioasă nivelului calitativ de pregătire a specialiştilor. O deficienţă mare o constituie legătura slabă a şcolii superioare în practica cu producţia, rămînerea în urmă faţă de nivelul actual al tehnicii. Tinerii ingineri şi agronomi nu dobîndesc încă în instituţiile de învăţămînt superior cunoştinţe suficiente în problemele economici concrete şi ale organizării producţiei. Practica în producţie a studenţilor trebuie să fie îmbunătăţită radical.

In faţa noastră stă sarcina de a reorganiza activitatea instituţiilor de învăţămînt, de a face ca tineretul studios, absolvind cursurile unei şcoli, să aibă legătură cu viaţa, cu producţia, cu întreprinderi concrete, colhozuri, sovhozuri, să dobîndească acolo deprinderile necesare producţiei.

In această ordine de idei, trebuie menţionată repartizarea nejustă a instituţiilor de învăţămînt superior în ţară. Instituţiile de învăţămînt superior sînt concentrate în special în oraşe mari ca Moscova, Leningrad, Kiev, Tbilisi, Harkov, Baku, Taşkent, Minsk şi altele. Se observă o tendinţă nu spre repartizarea justă a acestor instituţii de învăţămînt pe cuprinsul ţării, ci, dimpotrivă, spre continuarea concentrării lor în aceleaşi oraşe. Această situaţie trebuie considerată vădit anormală. Se impune revizuirea sistemului de repartizare a instituţiilor de învăţămînt superior, pentru ca ele să fie situate în centrele de producţie, în locurile unde se resimte cea mai mare nevoie de specialişti.

S-a creat la noi o situaţie cu totul intolerabilă în ceea ce priveşte repartizarea instituţiilor de învăţămînt agricol superior, majoritatea lor fiind concentrată în oraşele mari. Ar fi indicat ca Ministerul Agriculturii şi cel al sovhozurilor, Ministerul Invăţămîntului superior să studieze problema unei repartizări juste, a instituţiilor de învăţămînt agricol superior pe cuprinsul ţării. Un institut agricol trebuie, desigur, să dispună de 2.000—3.000 de ha. pămînt, de ferme bine organizate, iar toată această gospodărie trebuie în cea mai mare parte să fie dusă cu forţele studenţilor în aşa fel încît pregătirea lor în domeniul culturii generale şi în cel teoretic să se îmbine cu o practică corespunzătoare, pentru ca studenţii să dobîndească deprinderile şi experienţa necesară pentru conducerea justă a agriculturii. **(Aplauze).**

Organizînd noi instituţii de învăţămînt agricol superior, de pildă, pe baza sovhozurilor, este necesar să se prevadă crearea unor condiţii prielnice pentru o activitate rodnică a cadrelor didactice. Trebuie de pe acum să se treacă la rezolvarea problemei unei repartizări mai juste a instituţiilor de învăţămînt agricol superior.

Trebuie de asemenea să ne gîndim la repartizarea în acelaşi sens a institutelor de medicină, precum şi a celor pedagogice, în scopul îmbunătăţirii pregătirii cadrelor medicale şi didactice în republici, ţinuturi şi regiuni.

Trebuie extinsă considerabil reţeaua de institute de învăţămînt superior fără frecvenţă şi serale, trebuie îmbunătăţită activitatea lor. Trebuie create condiţiile cele mai favorabile pentru învăţămîntul muncitorilor, funcţionarilor, colhoznicilor, fără scoaterea lor din producţie, întrucît aceasta constituie una din căile sigure, verificate printr-o practică îndelungată de pregătire a unor cadre calificate de ingineri şi tehnicieni, buni cunoscători ai producţiei. Acum, cînd în fiecare an multe mii de tineri şi tinere care au terminat şcoala medie intră în industrie şi agricultură, se creează posibilităţi uriaşe pentru dezvoltarea învăţămîntului superior fără frecvenţă, fără scoaterea din producţie.

Oricît de straniu ar părea, totuşi pregătirea de specialişti pentru diferitele ramuri ale economiei naţionale este pînă în prezent determinată adesea nu de perspectivele de dezvoltare a acestor ramuri, ci în mare măsură de cererile neîntemeiate şi deseori instabile ale ministerelor şi departamentelor. Aceasta are ca urmare faptul că, în timp ce într-o ramură a economiei şi culturii se înregistrează un surplus de specialişti, într-o altă ramură se resimte o lipsă de specialişti. O mare deficienţă o constituie de asemenea faptul că cadrele de specialişti pentru industrie şi agricultură sînt pregătite fără a se ţine seama de particularităţile zonale ale ţării, fără a se ţine seamă de locul unde vor lucra ele, în ce fel de regiuni, în ce fel de întreprinderi. Trebuie să se pună capăt cu hotărîre acestor lipsuri.

Tovarăşi! Nici o orînduire socială nu este atît de interesată în dezvoltarea ştiinţei şi nu oferă asemenea condiţii pentru dezvoltarea ei ca orînduirea sovietică socialistă. Cu sprijinul permanent şi activ al Partidului Comunist şi Guvernului Sovietic, oamenii noştri de ştiinţă au obţinut rezultate remarcabile într-o serie de ramuri ale ştiinţei, printre care fizica, geologia, matematica, mecanica, astronomia, zoologia, unele ramuri ale ştiinţelor agricole.

Intr-un timp scurt, oamenii de ştiinţă sovietici au soluţionat strălucit problema obţinerii energiei atomice. Ei îmbogăţesc resursele energetice ale ţării noastre, lucrează cu succes pentru dezvoltarea economiei naţionale şi întărirea securităţii patriei noastre. Prin eforturile oamenilor noştri de ştiinţă au fost realizate creaţii atît de remarcabile ale gîndirii tehnice ca maşinile electronice de calculat, diferite aparate şi mecanisme, se rezolvă cu succes alte probleme complexe ale dezvoltării ştiinţei şi tehnicii. Permiteţi-mi ca de la tribuna acestui Congres să exprim oamenilor noştri de ştiinţă recunoştinţa profundă a poporului pentru activitatea lor rodnică. **(Aplauze prelungite, furtunoase).**

Realizările ştiinţei sovietice sînt mari şi incontestabile. Nu putem însă să trecem cu vederea faptul că în activitatea multora din institutele noastre ştiinţifice sînt lipsuri mari, că în anumite ramuri ştiinţa noastră a rămas în mod vădit în urmă faţă de cerinţele crescînde ale economiei naţionale, iar în unele ramuri — faţă de realizările ştiinţifice de peste hotare.

Una din cauzele acestor lipsuri este legătura slabă a multor instituţii ştiinţifice cu practica, cu producţia. Unele institute ştiinţifice studiază probleme care nu au o mare însemnătate practică, nu sintetizează experienţa înaintată a construcţiei noastre. Reţeaua de institute ştiinţifice şi staţiuni experimentale a fost repartizată fără a se ţine seama de condiţiile economice şi naturale. Numeroase institute de cercetări ştiinţifice şi instituţii de învăţămînt superior funcţionează la mare distanţă de baza de producţie. In special, la Moscova există trei institute ştiinţifice oceanografice şi maritime — Institutul maritim de hidrofizică, Institutul de oceanologie al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi Institutul de oceanografie al serviciului hidrometeorologic; două institute de mine — al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi al Ministerului Industriei Cărbunelui. Nu este oare acest număr cam exagerat pentru Marea Moscovei şi colinele Vorobiov? **(Risete în sală, aplauze).** Trebuie schimbată această situaţie nejustă; institutele de cercetări ştiinţifice şi institutele de învăţămînt superior să se apropie de baza lor de producţie.

Este cu totul intolerabil faptul că instituţiile ştiinţifice ale Academiei de Ştiinţe, institutele de cercetări ştiinţifice departamentale şi instituţiile de învăţămînt superior îşi duc activitatea în mod disparat. Acest caracter disparat şi lipsa de coordonare în activitate împiedică concentrarea forţelor ştiinţifice pentru rezolvarea celor mai importante probleme tehnico-ştiinţifice, dau naştere unui paralelism dăunător, duc la o irosire de mijloace, îngreunează introducerea realizărilor ştiinţei şi tehnicii în economia naţională.

Este necesar să se manifeste o grijă neîncetată pentru dezvoltarea culturii socialiste, să se urmărească cu perseverenţă progresul ştiinţei sovietice, să se ridice rolul ei în rezolvarea problemelor practice ale construcţiei comuniste. **(Aplauze prelungite).**

ÎNTĂRIREA ŞI DEZVOLTAREA CONTINUĂ A ORÎNDUIRII SOCIALE ŞI DE STAT SOVIETICE

Tovarăşi! Unul din rezultatele cele mai importante ale muncii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în perioada dintre congresele al XIX-lea şi al XX-lea ale partidului este întărirea continuă a unităţii moral-politice a poporului nostru. Această unitate, sprijinirea fără preget de către toate popoarele Uniunii Sovietice a politicii externe şi interne a Partidului Comunist şi Guvernului Sovietic îşi găsesc expresia în toate faptele glorioase ale poporului nostru.

Baza de granit a unităţii moral-politice a întregii societăţi sovietice o constituie alianţa de nezdruncinat dintre clasa muncitoare şi ţărănime, făurită de partid. Importantele măsuri pe care partidul le înfăptuieşte în domeniul industriei şi agriculturii contribuie la ridicarea continuă a bunăstării oamenilor muncii de la oraşe şi sate, la întărirea legăturii economice dintre clasa muncitoare şi ţărănimea colhoznică, la dezvoltarea activităţii creatoare a maselor populare.

1. Unele probleme ale politicii noastre naţionale

Partidul comunist dă dovadă de grijă permanentă pentru întărirea şi dezvoltarea prieteniei frăţeşti între toate popoarele Uniunii Sovietice, deoarece această prietenie este baza de neclintit a tăriei orînduirii de stat sovietice.

In politica sa naţională partidul a pornit şi porneşte de la indicaţia marelui Lenin că „numai o uriaşă atenţie faţă de interesele diferitelor naţiuni înlătură terenul pentru conflicte, înlătură neîncrederea reciprocă..." (vol. 33, pag. 349). Partidul nostru a reuşit să înlăture neîncrederea reciprocă care a existat între popoarele Rusiei ţariste, să unească toate popoarele Uniunii Sovietice prin legături de prietenie frăţească tocmai pentru că întotdeauna el a dat dovadă de o profundă atenţie faţă de interesele acestor popoare, faţă de particularităţile şi năzuinţele lor naţionale, îmbinînd toate acestea cu educarea oamenilor muncii de toate naţionalităţile în spiritul comunităţii socialiste, al grijii pentru interesele generale ale statului. In consecinţă, naţiunile în trecut asuprite şi înapoiate ale Rusiei vechi au obţinut succese uriaşe în dezvoltarea lor devenind membri egali în drepturi în familia strîns unită a popoarelor Uniunii Sovietice. Iată cîteva date care caracterizează dezvoltarea economiei naţionale a republicilor unionale frăţeşti. In comparaţie cu anul 1913, producţia globală a întregii industrii aflate pe teritoriul R.S.S. Kazahe a sporit în 1955 de 33 de ori, în R.S.S. Gruzină — de 27 de ori, în R.S.S. Kirghiză — de 37 de ori, în R.S.S. Armeană — de 41 de ori, în R.S.S. Tadjică — de 24 de ori etc.

Republicile noastre au obţinut succese uriaşe în dezvoltarea culturii naţionale. Ca exemplu se poate lua creşterea cadrelor intelectualităţii naţionale. Numai în comparaţie cu perioada dinainte de război numărul specialiştilor cu studii superioare a crescut: în Kazahstan — de 3,8 ori, în Kirghizia—de 4,8 ori, în Tadjikistan şi R.S.S. Moldovenească — de 3,4 ori, în Turcmenia — de 3,3 ori, în Estonia —aproape de trei ori etc. Numărul lucrătorilor ştiinţifici a crescut în această perioadă: în Ucraina — de 1,5 ori, în R.S.S. Letonă şi R.S.S. Azerbaidjană — de peste 2 ori, în Kazahstan — de peste 2,5 ori, în R.S.S. Estonă — aproape de 3 ori, în R.S.S. Lituaniană şi R.S.S. Carelo-Fină — de peste 3 ori.

Dezvoltarea rapidă a economiei şi culturii republicilor unionale pune la ordinea zilei unele probleme privind îmbunătăţirea conducerii economiei naţionale şi a construcţiei culturale.

Inainte vreme, cînd în ţară existau puţini specialişti, cînd într-o serie de republici cadrele erau slabe şi nici nu existau atît de multe întreprinderi industriale, aproape toate întreprinderile erau conduse de ministerele unionale. Acum situaţia s-a schimbat: odată cu industria în toate republicile unionale au crescut oamenii, s-au făurit cadre naţionale, nivelul general de cultură al tuturor popoarelor U.R.S.S. a crescut simţitor. In aceste condiţii noi, metodele vechi de conducere a economiei necesită corective serioase. Lăsînd ministerelor unionale conducerea generală, stabilirea sarcinilor de plan, controlul asupra îndeplinirii acestora, aprovizionarea cu utilaj, finanţarea investiţiilor, trebuie în acelaşi timp lărgite simţitor drepturile ministerelor republicane.

In ultimul timp Comitetul Central al partidului a luat o serie de măsuri în această direcţie. Dintre aceste măsuri fac parte printre altele, crearea de ministere republicane, de exemplu, al siderurgiei şi al industriei cărbunelui în Ucraina, al industriei petrolului în Azerbaidjan, al metalurgiei neferoase în Kazahstan, transferarea către aceste ministere a tuturor întreprinderilor ramurilor industriale respective, aflate în republicile menţionate. Rezultatul acestor măsuri a fost sporirea greutăţii specifice a industriei republicane. In Ucraina, ea dă în prezent 67% din întreaga producţie industrială, în Kazahstan — 62%, în Azerbaidjan — 80%.

Este incontestabil că această experienţă s-a dovedit a fi pozitivă: conducerea întreprinderilor a devenit mai concretă, mai operativă, iniţiativa organizaţiilor republicane, răspunderea lor pentru activitatea industriei au crescut simţitor. Trebuie continuată munca în această direcţie, ceea ce va contribui la o şi mai mare desfăşurare a iniţiativei creatoare peste tot locul, la consolidarea republicilor unionale, la întărirea continuă a prieteniei dintre popoarele ţării noastre.

Se impune studierea cu atenţie şi a altor cîteva probleme practice legate de dezvoltarea economiei republicilor unionale. Să luăm, de pildă, o astfel de problemă. Uneori se pot auzi reproşuri că în cutare republică veniturile colhozurilor şi colhoznicilor sînt incomparabile mai mari decît în republicile vecine. Nu putem, desigur, să nu încurajăm producţia culturilor agricole a căror dezvoltare trebuie împinsă înainte. Dar această încurajare trebuie să se facă cu ştiinţa şi aprobarea tuturor republicilor unionale, în interesul general. In acest scop trebuie studiată mai aprofundat economia fiecărei republici. De aceasta trebuie să se ocupe un organ alcătuit din reprezentanţi ai naţionalităţilor, republicilor, care să aibă posibilitatea de a compara situaţia în diferitele republici şi de a pregăti hotărîri bine fundamentate.

Un asemenea organ ar putea fi, de pildă, Comisia economică a Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S. Această comisie, alcătuită din reprezentanţi autorizaţi ai tuturor republicilor şi din economişti de seamă — cunoscători ai economiei republicilor, ar studia cheltuielile de muncă pentru producţia a diferite culturi agricole şi pe baza acestui studiu ar pregăti propuneri cu privire la preţurile de colectare şi de achiziţionare la produsele agricole. Propunerile comisiei s-ar discuta apoi în republicile unionale şi, fiind aprobate acolo, s-ar remite organelor legislative şi executive corespunzătoare. Atunci pentru toţi va fi clar că dacă se iau anumite măsuri de încurajare în ceea ce priveşte o cultură agricolă sau alta, acest lucru este determinat de utilitatea economică, de interesele tuturor popoarelor ţării noastre.

Sau să luăm problema repartizării fondurilor bugetare între republicile unionale. In esenţă aceste fonduri sînt repartizate just, deşi trebuie să ne gîndim serios cum să ridicăm şi aici rolul şi autoritatea republicilor. Unii tovarăşi se plîng că problema stabilirii alocărilor pentru învăţămînt, ocrotirea sănătăţii, construcţia de locuinţe şi de clădiri de uz social-cultural, buna amenajare a oraşelor etc., nu a fost încă reglementată în modul cuvenit. In consecinţă se practică uneori o disproporţie prin nimic explicabilă, în ceea ce priveşte volumul acestor alocări pentru unele republici.

Poate fi oare considerată normală o asemenea situaţie? Desigur că nu, şi în primul rînd pentru că ea contrazice principiul relaţiilor echitabile — condiţii egale pentru toţi. Ce înseamnă însă în cazul de faţă condiţii egale pentru toţi? Inseamnă un principiu comun pentru toţi al repartizării fondurilor bugetare. Dacă un asemenea principiu va fi stabilit, proporţiile alocărilor vor depinde de indici absolut obiectivi, ca, de pildă, cheltuielile pe cap de locuitor sau pe cap de lucrător ocupat în economia naţională. Se înţelege de la sine că nici aici nu se poate admite o nivelare.

Vorbind despre necesitatea unei lărgiri a drepturilor republicilor unionale, trebuie să subliniem necesitatea principiului planificării centralizate. Trebuie să ţinem întotdeauna minte că cea mai importantă condiţie pentru dezvoltarea cu succes a ţării noastre şi a fiecărei republici a Uniunii Sovietice o constituie unirea eforturilor tuturor popoarelor U.R.S.S., o anumită centralizare a economiei noastre naţionale îmbinată cu iniţiativa şi activitatea largă a republicilor. Planificarea constituie unul din cele mai mari avantaje ale sistemului economic socialist. Noi nu renunţăm şi nu vom renunţa niciodată la acest avantaj. Este vorba ca, perfecţionînd conducerea planificată a economiei naţionale, să se ţină seama cu atenţie de nevoile economice ale republicilor unionale, de perspectivele dezvoltării economiei şi culturii lor, să se sesizeze şi să se ia în consideraţie la timp tot ce apare nou în viaţa republicilor. Nu se poate admite o tutelare măruntă a republicilor unionale. In cadrul planurilor precise ale economiei naţionale pe întreaga Uniune ele trebuie să rezolve singure problemele concrete ale dezvoltării diferitelor ramuri ale economiei lor. Aceasta va întări şi mai mult suveranitatea fiecărei republici, încrederea reciprocă dintre republici, va ajuta pe fiecare dintre ele să desfăşoare din plin iniţiativa în folosirea resurselor locale.

Socialismul nu numai că nu desfiinţează deosebirile şi particularităţile naţionale, ci, dimpotrivă, asigură dezvoltarea multilaterală şi înflorirea economiei şi culturii tuturor naţionalităţilor şi popoarelor. De aceea este de datoria noastră să nu neglijăm aceste particularităţi şi deosebiri, ci să ţinem seama de ele în modul cel mai atent în întreaga noastră muncă practică de conducere a construcţiei economice şi culturale.

In această ordine de idei trebuie vorbit despre confuzia pe care o fac unii tovarăşi în tratarea problemei naţionale.

Să luăm, de pildă, problema patriotismului sovietic şi al internaţionalismului. O deplină claritate în această problemă este importantă nu numai pentru a duce just, în mod leninist, politica naţională înlăuntrul ţării noastre, ci şi pentru a clădi în mod just relaţii cu oamenii muncii din celelalte ţări, inclusiv ţările întregului nostru lagăr socialist. Din păcate, există unii tovarăşi care cred că dragostea faţă de Patria lor ar fi în contradicţie cu solidaritatea internaţională a oamenilor muncii şi cu internaţionalismul socialist. O asemenea interpretare jigneşte sentimentele naţionale ale oamenilor, nu contribuie cîtuşi de puţin la întărirea colaborării dintre naţiunile socialiste, la dezvoltarea solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii din toate ţările.

(Continuare în pag. 4-a)

Continuarea raportului tovarășului N. S. HRUȘCIOV

(Urmare din pag. 3-a)

Este cazul să amintim aici următoarele cuvinte ale lui Vladimir Ilici Lenin. In 1914, în toiul primului război mondial, cînd țările Europei au fost inundate de valul tulbure al șovinismului și naționalismului burghez, cînd partidul nostru a fost unicul partid care a ridicat sus steagul de luptă al internaționalismului proletar, conducătorul partidului, V. I. Lenin scria: „Ne este oare străin nouă, proletarilor conștienți velicoruși, sentimentul mîndriei naționale? Desigur că nu! Ne iubim limba și patria, activăm mai mult decît oricine pentru a ridica masele ei muncitoare (adică 9/10 din populația ei) la o viață conștientă de democrați și socialiști" (Vol. 21, pag. 89 Ed. P.M.R.).

Imbinarea organică a patriotismului socialist cu internaționalismul — iată baza ideologică a întăririi legăturii frățești dintre națiunile socialiste. După acest principiu s-a călăuzit și se va călăuzi partidul nostru în politica sa națională.

Intensificînd educarea maselor în spiritul internaționalismului proletar, noi am făcut și vom face totul pentru ca economia națională a tuturor republicilor unionale să crească și să se dezvolte, pentru ca să înflorească și mai mult cultura lor — națională în formă, socialistă în conținut. Totodată trebuie să dăm o ripostă hotărîtă tuturor manifestărilor ideologiei burgheze, inclusiv naționalismul, să păzim puritatea ideologiei noastre comuniste, să muncim neîncetat pentru unirea și mai strînsă a popoarelor U.R.S.S., pentru întărirea continuă a marii lor prietenii.

2. Dezvoltarea democratismului socialist. Perfecționarea aparatului de stat. Întărirea legalității sovietice

Perioada la care se referă raportul se caracterizează prin dezvoltarea continuă a democrației sovietice, prin creșterea activității creatoare a maselor largi de oameni ai muncii.

Numai în condițiile orînduirii socialiste au putut să apară și să se înrădăcineze pe scară largă asemenea forme remarcabile de participare a poporului la rezolvarea problemelor importante de stat ca, de pildă, consfătuirile oamenilor de frunte ai clasei muncitoare, țărănimii colhoznice și intelectualității, pe care Comitetul Central al partidului le convoacă la centru și în diferite alte localități. Dezvoltarea democrației sovietice ne-o arată și larga participare a colectivelor întreprinderilor la elaborarea și discutarea proiectelor celui de-al șaselea plan cincinal al întreprinderilor lor.

Mărețele sarcini ale construcției comuniste cer o și mai mare sporire a activității și inițiativei creatoare a oamenilor muncii, participarea largă a maselor populare la conducerea statului, la întreaga gigantică muncă organizatorică-economică ce se desfășoară în țara noastră. Aceasta înseamnă că trebuie să dezvoltăm pe toate căile democratismul sovietic, să înlăturăm tot ceea ce împiedică desfășurarea lui multilaterală.

Voi începe cu activitatea Sovietelor care, după cum se știe, reprezintă baza politică a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Trebuie arătat că în activitatea Sovietelor au loc lipsuri serioase, iar uneori abateri directe de la normele și prevederile cuprinse în Constituția Sovietică. Se știe, de exemplu, că deputații sînt obligați să dea socoteală de activitatea lor în fața alegătorilor. Or, în ultimii ani, în diferite locuri s-a statornicit o practică greșită, care constă în aceea că deputații Sovietelor și Comitetele Executive dau socoteală de activitatea lor în fața populației numai de la caz la caz, mai ales în legătură cu campania electorală curentă. Constituția prevede, apoi, că deputatul în Soviet, care nu a justificat încrederea ce i-a fost acordată, poate fi revocat de către alegători. Această procedură nu se aplică întotdeauna deputaților care nu au justificat încrederea alegătorilor. Sesiunile sovietelor supreme ale republicilor unionale și autonome sînt convocate, de regulă, odată pe an în loc de două ori pe an, așa cum prevede Constituția.

Trebuie să se pună capăt unor asemenea lipsuri în activitatea Sovietelor, să se întărească legăturile lor cu alegătorii, să se respecte cu strictețe toate prevederile cuprinse în Constituție. Atenția Sovietelor trebuie îndreptată spre problemele concrete ale construcției economice și culturale; aceste probleme trebuie puse în mod sistematic în dezbaterea sesiunilor.

Un rol important în înfăptuirea sarcinilor construcției comuniste revine aparatului de stat sovietic. Prin natura sa, aparatul nostru de stat este un aparat cu adevărat popular. In aparatul de stat lucrează o mare armată de intelectuali sovietici — oameni devotați poporului lor, cauzei construcției comuniste. Prin intermediul aparatului sovietic se exercită funcția economică-organizatorică și funcția cultural-educativă a statului socialist și se înfăptuiește de asemenea sarcina întăririi capacității de apărare a țării noastre. Fără un aparat pus la punct, bine organizat, apropiat de popor și care funcționează cu precizie nu se poate conduce nici un sector al construcției socialiste. Iată de ce organizațiile noastre de partid sînt obligate să fie mai aproape de aparatul sovietic, să ducă muncă organizatorică și ideologică educativă în rîndurile păturii largi a lucrătorilor ocupați în diferitele sectoare ale acestui aparat.

In conformitate cu principiile leniniste ale organizării muncii aparatului, Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au înfăptuit în ultimii doi ani măsuri importante pentru simplificarea structurii, reducerea schemelor de personal și îmbunătățirea muncii aparatului administrativ și de conducere. Aceste măsuri au avut ca urmare faptul că aparatul administrativ și de conducere a fost redus, potrivit datelor existente, aproape cu 750.000 de oameni. Trebuie spus că totuși aparatul de conducere mai este încă peste măsură de mare, pentru întreținerea lui statul cheltuiește fonduri imense. Societatea sovietică este interesată ca un număr mai mare de oameni să lucreze în sfera producției materiale — în uzine și fabrici, în mine și pe șantiere, în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri, acolo unde se creează avuția națională.

Trebuie continuată și de acum înainte munca de perfecționare a aparatului administrativ și de conducere. Aceasta nu este o muncă mecanică, ea trebuie să fie însoțită de simplificarea structurii lui, de îmbunătățirea întregii sale activități practice, de întărirea legăturilor sale cu masele, de atragerea unui larg activ de muncitori, colhoznici și intelectuali la opera de conducere a construcției economice și culturale. In aparatul nostru de stat există încă multe verigi inutile, care îndeplinesc paralel una și aceeași muncă. Mulți lucrători din ministere și departamente, în loc să se ocupe de organizarea maselor de oameni ai muncii în vederea îndeplinirii hotărîrilor partidului și guvernului, continuă să stea în cancelarii, își pierd timpul cu scriptologie, cu corespondență birocratică. Trebuie dusă lupta cea mai necruțătoare împotriva birocratismului — această racilă intolerabilă care aduce un mare rău cauzei noastre comune.

In ultimii ani, partidul și guvernul au efectuat împărțirea unei serii de ministere, astfel încît concomitent cu reducerea efectivului total al aparatului administrativ și de conducere, să se realizeze o apropiere a conducerii economice de întreprinderi, să obținem ca această conducere să devină mai concretă.

O mare însemnătate de stat au măsurile partidului pentru perfecționarea planificării socialiste. Printre aceste măsuri trebuie relevată îndeosebi reorganizarea organelor de planificare, separarea planificării de perspectivă de cea curentă, ceea ce permite să se elaboreze mai minuțios planurile economiei naționale și să se organizeze mai bine controlul asupra îndeplinirii lor.

Trebuie să spunem că planurile noastre nu reflectă încă pe deplin cerințele legii dezvoltării planice (proporționale) a economiei socialiste, fapt datorită căruia în economia țării apar disproporții temporare, parțiale, care frînează într-o anumită măsură dezvoltarea unei serii de ramuri ale ei. Sarcina constă în a preveni ivirea unor asemenea disproporții, în a asigura în măsură deplină dezvoltarea planică a economiei naționale. Organele noastre de planificare și economice trebuie să studieze cu seriozitate și să traseze pentru o serie de cincinale perspectivele creșterii ramurilor conducătoare ale economiei naționale.

Este necesar să se acorde o atenție deosebită organizării juste a controlului asupra îndeplinirii hotărîrilor partidului și guvernului. Ar fi greșit să se creadă că trebuie controlați numai lucrătorii neconștiincioși. Este necesar și un control asupra muncii oamenilor cinstiți, deoarece controlul înseamnă, în primul rînd, ordine, el disciplinează pe lucrători, ferește de greșeli, mărește răspunderea lor pentru munca ce le-a fost încredințată.

Pînă acum punctul cel mai slab în munca organizatorică a organelor de partid, sovietice și economice, centrale și locale, îl constituie organizarea nesatisfăcătoare a controlului îndeplinirii directivelor partidului și guvernului. Nici Ministerul Controlului de Stat al U.R.S.S. nu face față acestei sarcini. El înfăptuiește slab indicațiile leniniste cu privire la controlul de stat, nu ridică problemele mari ale perfecționării aparatului de stat.

Nu mai poate fi tolerată organizarea meșteșugărească a controlului îndeplinirii directivelor partidului și guvernului. Trebuie reorganizată în mod radical activitatea Ministerului Controlului de Stat al U.R.S.S., astfel încît acesta să studieze aprofundat problemele muncii aparatului de stat, structura lui, să verifice cum îndeplinesc diferitele verigi ale aparatului hotărîrile partidului și guvernului, să ridice în fața guvernului probleme mari, principale privind îmbunătățirea și raționalizarea muncii de conducere de către stat.

Comitetul Central al Partidului a acordat și acordă multă atenție întăririi legalității socialiste. Experiența arată că dușmanii Statului Sovietic încearcă să folosească cea mai mică slăbire a legalității socialiste pentru activitatea lor mîrșavă, de subminare. Astfel proceda banda lui Beria, demascată de partid, care a încercat să scoată organele securității de stat de sub controlul partidului și Puterii Sovietice, să le pună deasupra partidului și a guvernului, să creeze în aceste organe o ambianță de ilegalitate și samavolnicie. In scopuri dușmănoase această bandă fabrica piese false de acuzare împotriva unor cadre conducătoare cinstite și a unor cetățeni sovietici de rînd.

Comitetul Central a verificat așa-zisa „afacere de la Leningrad" și a stabilit că ea a fost montată de Beria și de acoliții lui pentru a slăbi organizația de partid din Leningrad, pentru a defăima cadrele ei. După ce a stabilit inconsistența „afacerii de la Leningrad", Comitetul Central al partidului a verificat și o serie de alte cazuri îndoielnice. C. C. a luat măsuri pentru a face dreptate. La propunerea Comitetului Central, persoanele condamnate fără vină au fost reabilitate.

Din toate acestea Comitetul Central a tras concluzii serioase. A fost instituit controlul corespunzător din partea partidului și a guvernului asupra muncii organelor securității de stat. A fost efectuată o muncă considerabilă pentru întărirea cu cadre verificate a organelor securității de stat, justiției și procuraturii. A fost în întregime repusă în drepturile sale și întărită supravegherea exercitată de procuratură.

Este necesar ca organizațiile noastre de partid, de stat și sindicale să vegheze cu vigilență la aplicarea legilor sovietice, să demaște și să scoată la iveală pe oricine va atenta la ordinea de drept socialistă și la drepturile cetățenilor sovietici, să curme cu asprime cea mai mică manifestare de ilegalitate și samavolnicie.

Trebuie spus că în legătură cu revizuirea și casarea unei serii de procese, unii tovarăși au început să manifeste o anumită neîncredere față de lucrătorii organelor securității de stat. Acest lucru este desigur greșit și foarte dăunător. Noi știm că în majoritatea lor covîrșitoare cadrele cekiștilor noștri sînt formate din lucrători cinstiți, devotați cauzei noastre comune și avem încredere în aceste cadre.

Nu trebuie uitat că dușmanii au încercat întotdeauna și vor încerca și de acum înainte să împiedice marea operă de construire a comunismului. Incercuirea capitalistă a strecurat în țara noastră destui spioni și diversioniști. Ar fi naiv să se creadă că acum dușmanii vor renunța la încercările lor de a ne dăuna în tot felul. Este îndeobște cunoscut că cercurile reacționare dintr-o serie de state capitaliste sprijină fățiș activitatea de subminare împotriva țării noastre și fac paradă de acest sprijin. Este suficient să arătăm că, începînd din 1951, S.U.A. alocă anual 100.000.000 dolari pentru activitatea de subminare împotriva țărilor socialiste. De aceea trebuie să întărim prin toate mijloacele vigilența revoluționară în rîndurile poporului sovietic, să întărim organele securității de stat.

O uriașă cucerire istorică a partidului nostru o constituie faptul că în condițiile orînduirii socialiste au crescut oameni noi, constructori activi și conștienți ai comunismului. Ar fi însă greșit să se creadă că rămășițele capitalismului în conștiința oamenilor au și fost lichidate. În minunata și harnica noastră familie sovietică se mai întîlnesc, din păcate, persoane care nu participă la munca productivă, nu îndeplinesc o muncă utilă nici în familie, nici în societate. Se întîlnesc de asemenea persoane care încalcă cu rea credință regulile conviețuirii socialiste. Fără o participare a maselor înseși, numai prin măsuri administrative este cu neputință să se pună capăt unor asemenea fenomene anormale. Un rol important revine aici opiniei publice. Trebuie creată o astfel de atmosferă încît oamenii care încalcă normele de comportare, principiile moralei sovietice, să simtă că acțiunile lor sînt osîndite de întreaga societate. Imuabil trebuie să fie unul din principiile fundamentale ale Constituției noastre: „Munca în U.R.S.S. este o datorie și o chestiune de onoare a fiecărui cetățean capabil de muncă — după principiul: „cine nu muncește nu mănîncă".

Datoria nestrămutată a organizațiilor de partid, sovietice, comsomoliste și sindicale este de a duce activ munca nobilă de educare a tineretului sovietic și a tuturor oamenilor muncii în spiritul atitudinii socialiste față de muncă și față de proprietatea obștească, în spiritul mărețelor idei ale marxism leninismului.

Tovarăși! Promovînd consecvent o politică de pace, partidul nostru consideră că una din principalele sale îndatoriri este de a întări neîncetat vitezele și glorioasele Forțe Armate ale Statului Sovietic, — armata, flota, aviația noastră, să le înzestreze cu tehnica cea mai înaintată, să ridice nivelul conștiinței politice și măiestria de luptă a efectivului lor. Poporul sovietic poate fi sigur că Forțele sale Armate, care ocrotesc cu vigilență munca pașnică a oamenilor sovietici, își vor îndeplini cu cinste datoria față de patria socialistă. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

★

Situația internă a Uniunii Sovietice este de neclintit și mai trainică ca oricînd. Partidul Comunist, poporul sovietic se mîndresc pe bună dreptate cu roadele bogate ale muncii lor plină de abnegație, cu rezultatele activității constructive din toate domeniile economiei și culturii. In același timp trebuie să ținem minte întotdeauna că V. I. Lenin ne-a învățat să nu ne mulțumim niciodată cu cele realizate, să ne concentrăm atenția și eforturile asupra sarcinilor nerezolvate.

Gigantica superioritate a sistemului economic socialist, ritmul rapid al dezvoltării producției sociale permit Țării Sovietice să rezolve într-un termen istoric cît mai scurt sarcina economică fundamenală a U.R.S.S., aceea de a ajunge din urmă și de a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor. Indeplinirea acestei sarcini va constitui garanția cea mai trainică și mai sigură a Patriei noastre și a întregii mari comunități a țărilor socialiste împotriva oricăror eventualități și surprize, va permite ridicarea bunăstării poporului la o înălțime care să corespundă mărețelor țeluri ale societății socialiste. O etapă importantă pe calea îndeplinirii acestei sarcini este cel de al 6-lea cincinal. Noi avem toate posibilitățile nu numai pentru a îndeplini ci și pentru a depăși noul cincinal **(Aplauze prelungite).**

Se știe însă că posibilitățile nu înseamnă încă realitate. Pentru a transforma posibilitățile în realitate este nevoie de o perseverentă și insistentă muncă organizatorică din partea tuturor organizațiilor de partid, sovietice, economice, sindicale și comsomoliste, este nevoie de serioase eforturi în muncă din partea întregului popor sovietic — din partea eroicei noastre clase muncitoare, a glorioasei noastre țărănimi colhoznice, a intelectualității noastre populare. **(Aplauze prelungite).**

In domeniul politicii interne principalele sarcini pentru anii următori sînt următoarele:

1. — Să lărgim cu perseverență și cu energie baza materială de producție a societății socialiste, să introducem în toate ramurile economiei naționale tehnica cea mai înaltă, cele mai noi realizări ale științei și tehnicii sovietice și din străinătate, experiența fruntașilor în producție.

2. — Pe baza progresului tehnic și, în primul rînd, a electrificării pe scară largă a țării, pe baza îmbunătățirii hotărîte a organizării muncii și producției, pe baza respectării riguroase a principiului leninist al cointeresării materiale a lucrătorilor în rezultatele muncii lor, să asigurăm creșterea necontenită a productivității muncii.

3. — Să reducem neîncetat prețul de cost al producției industriale și agricole, să introducem pe scară mai largă hozrasciotul în activitatea întreprinderilor industriale, a sovhozurilor și S.M.T.-urilor, să aplicăm un sever regim de economii, să reducem cheltuielile de muncă și de valori materiale pentru producția unității de produs, să îmbunătățim necontenit calitatea producției.

4. — Paralel cu îmbunătățirea hotărîtă a situației în domeniul construcției capitale, să folosim în mod gospodăresc capacitățile de producție existente, să găsim și să mobilizăm mereu noi și noi rezerve existente în toate ramurile economiei naționale, în fiecare întreprindere și pe fiecare șantier, în fiecare colhoz și sovhoz.

5. — Asigurînd și de acum înainte un ritm mai rapid de dezvoltare a industriei grele — temelia întregii economii socialiste, să lărgim considerabil producția mărfurilor de consum popular, să asigurăm necontenit dezvoltarea industriei ușoare și alimentare.

6. — Pe baza experienței colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T.-urilor fruntașe să ridicăm pînă la sfîrșitul celui de-al 6-lea cincinal producția anuală de cereale la 11 miliarde de puduri, să sporim considerabil producția de bumbac, sfeclă de zahăr, in, cartofi, legume și alte produse agricole. Să mărim producția de carne de două ori, de lapte — aproape de două ori, de lînă — cu 82 la sută.

7.— Să ridicăm necontenit bunăstarea materială și nivelul cultural al oamenilor muncii, să aplicăm în mod organizat hotărîrile partidului cu privire la reducerea zilei de muncă, să înfăptuim un vast program de construcții de locuințe pentru oamenii muncii.

8.— Să perfecționăm necontenit munca aparatului de stat sovietic, să-l reducem și să-l ieftinim, să stîrpim cu hotărîre birocratismul și tărăgăneala, să îmbunătățim munca de conducere a tuturor sectoarelor economiei naționale, urmărindu-se ca această conducere să fie cît mai concretă, ca ea să ajute în mod practic întreprinderile, colhozurile, S.M.T.-urile și sovhozurile care rămîn în urmă să se ridice la nivelul celor fruntașe.

9.— Să desfășurăm mai larg activitatea și inițiativa creatoare a milioanelor de muncitori, colhoznici și intelectuali, să organizăm și să conducem în mod combativ întrecerea socialistă a întregului popor pentru îndeplinirea și depășirea celui de-al 6-lea plan cincinal,

10.— Să întărim neconteni marea alianță dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, prietenia de nezdruncinat a popoarelor U.R.S.S., unitatea moral-politică a întregii societăți sovietice, să educăm masele de milioane de oameni ai muncii în spiritul patriotismului sovietic și al internaționalismului proletar, să le unim și mai strîns în jurul gloriosului nostru Partid Comunist, în jurul steagului invincibil al marxism-leninismului **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

III. PARTIDUL

Tovarăși!

Poporul sovietic știe că succesele uriașe ale țării noastre au fost obținute datorită politicii juste a Partidului nostru comunist, activității lui organizatorice neobosite. Slujind poporul cu abnegație, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și-a cucerit un prestigiu imens nu numai în rîndul oamenilor muncii din țara noastră, ci și în mișcarea comunistă și muncitorească internațională, în rîndul maselor populare din vest și est. Prin politica sa, el exercită o uriașă influență asupra întregii desfășurări a evenimentelor mondiale.

1. Întărirea rîndurilor Partidului Comunist, întărirea rolului lui conducător în statul sovietic

La 1 februarie 1956, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice număra în rîndurile sale 7.215.505 de persoane, dintre care 6.795.896 membri de partid și 419.609 candidați de partid. Aceasta reprezintă de aproape trei ori mai mult decît număra partidul în momentul Congresului al 18-lea și cu 333.000 mai mult decît numărul celor aflați în rîndurile P.C.U.S. în momentul Congresului al 19-lea. In perioada la care se referă raportul, partidul s-a întărit și mai mult din punct de vedere organizatoric și politico-ideologic. Masele de partid s-au călit și mai mult din punct de vedere marxist-leninist. Au crescut considerabil cadrele de partid — forța hotărîtoare a conducerii de partid și de stat.

Conducătorul și învățătorul nostru genial, Vladimir Ilici Lenin, a creat și a întărit Partidul Comunist ca o mare forță însuflețitoare și îndrumătoare a oamenilor muncii în lupta lor pentru libertate și fericirea poporului, pentru comunism. El a luptat cu hotărîre împotriva oricăror încercări de a diminua sau slăbi rolul conducător al partidului în sistemul statului sovietic. Comitetul Central s-a călăuzit și se călăuzește în mod ferm de învățătura leninistă cu privire la partid. Astăzi, putem spune că în perioada la care se referă raportul a crescut și mai mult rolul partidului nostru în construcția de stat, în întreaga viață politică, economică și culturală a țării.

In lupta pentru întărirea continuă a statului sovietic, pentru un nou avînt al economiei și culturii socialiste, pentru creșterea bunăstării materiale a oamenilor muncii, partidul și-a sporit și mai mult legăturile cu masele, s-a sudat și mai mult legătura lui cu poporul.

Ar fi însă greșit să ne închipuim lucrurile ca și cum perioada la care se referă raportul a fost pentru partidul nostru un marș triumfal neîntrerupt sub cer senin, pe un drum neted. Firește, lucrurile sînt departe de a fi așa. Noi am înregistrat și victorii mari și unele insuccese, am avut și bucurii mari și necazurile noastre. Dar victoriile nu au amețit partidul, iar insuccesele nu l-au descurajat. Partidul a pășit și pășește cu curaj și încredere înainte pe calea aleasă de el **(Aplauze prelungite).**

Curînd după Congresul al XIX-lea al partidului, moartea l-a smuls din rîndurile noastre pe Iosif Vissarionovici Stalin. Dușmanii socialismului au sperat în posibilitatea unei dezorientări în rîndurile partidului, în discordii, în sînul conducerii lui, în șovăieli în ceea ce privește promovarea politicii sale interne și externe. Aceste calcule au dat însă greș.

Partidul Comunist a făcut zid și mai puternic în jurul Comitetului său Central, a ridicat și mai sus steagul atotbiruitor al marxism-leninismului **(Aplauze prelungite).**

Imperialiștii și-au pus speranțe deosebite în agentul lor inveterat Beria, care s-a strecurat cu perfidie în posturi de conducere în partid și în stat. Comitetul Central a curmat cu hotărîre activitatea complotistă criminală a acestui periculos dușman și a complicilor lui. Aceasta a fost o mare victorie a partidului, o victorie a conducerii sale colective.

Zdrobirea mîrșavei bande de trădători a contribuit la o nouă întărire a partidului și la rezolvarea cu succes a sarcinilor care stau în fața țării noastre. Partidul a devenit și mai monolit. Unitatea politico-ideologică și organizatorică a partidului este chezășia invincibilității lui. Atunci cînd este unit, partidul nu se teme de nici un fel de dușman și de nici un fel de greutăți. Cînd el acționează ca o forță închegată care nu cunoaște teama în luptă, șovăieli în aplicarea liniei sale, darea înapoi în fața greutăților, orice sarcini sînt pe puterile sale. In prezent, partidul nostru este mai unit ca oricînd, este strîns unit în jurul Comitetului Central și duce cu fermitate țara pe calea indicată de marele Lenin **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Unitatea partidului nostru s-a format în decurs de ani și decenii, ea a crescut și s-a întărit în lupta împotriva a numeroși dușmani. Troțkiștii, buhariniștii, naționaliștii burghezi și alți dușmani de moarte ai partidului, adepții restaurării capitalismului, au făcut încercări disperate de a sparge dinlăuntru unitatea leninistă a rîndurilor partidului, dar, cu toții, și-au sfărîmat capetele de această unitate.

La baza unității Partidului Comunist și a nucleului lui conducător stă unitatea moral-politică a întregii societăți sovietice, principiile de neclinit ale marxism-leninismului. Oamenii intră în partidul nostru nu pentru avantaje personale ci pentru înfăptuirea țelului măreț — construirea comunismului. Nucleul de conducere al partidului reprezintă nu un grup de oameni legați prin relații personale sau prin avantaje reciproce, ci un colectiv activ de conducători, ale căror relații sînt clădite pe o bază ideologică principială, care nu îngăduie nici iertare reciprocă, nici animozitate personală.

Cînd se constata că un activist sau altul cu muncă de conducere în partid săvîrșește greșeli în munca sa, C.C. al P.C.U.S. adopta în unanimitate măsurile necesare pentru îndreptarea acestor greșeli. În cadrul Plenarelor C.C. al P.C.U.S. a fost supusă unei critici bolșevice, fără să se țină seama de persoane, activitatea unei serii de organizații și activiști de partid, inclusiv activitatea unor membri ai C.C. Unii activiști care nu au îndreptățit încrederea mare care le-a fost acordată de partid au fost scoși din componența Comitetului Central. Este de prisos să dovedim că unitatea partidului n-a avut de pierdut din aceasta, ci numai de cîștigat.

Linia principială, ne învață Lenin, este unica linie justă. A nu devia niciodată, în nici o privință, cu nici un pas de la interesele generale ale partidului — iată principiul imuabil de care se călăuzesc comuniștii în lupta pentru unitatea rîndurilor lor. Și dacă în perioada la care se referă raportul au fost obținute noi succese mari, aceasta vorbește în modul cel mai grăitor despre faptul că partidul, Comitetul lui Central au apărat și întărit bine unitatea rîndurilor partidului **(Aplauze prelungite).**

Apreciind rezultatele drumului parcurs, se poate spune cu certitudine că în perioada la care se referă raportul, conducerea politica a țării noastre de către Comitetul Central al partidului a fost la înălțimea cuvenită, că partidul a rezolvat în mod just problemele construcției de stat și de partid, a condus cu pricepere țara pe calea leninistă.

Principala sarcină a partidului, a Comitetului său Central, a fost de a asigura întărirea continuă a puterii economice a patriei socialiste, de a face și mai inexpugnabile hotarele ei sfinte, de a ridica și mai mult nivelul de trai material și cultural al oamenilor sovietici.

Partidul nostru comunist, este partid de guvernămînt. De conducerea lui, de activitatea organizațiilor sale locale depinde într-o măsură hotărîtoare îndeplinirea cu succes a oricărei opere importante. Firește că pentru înfăptuirea sarcinilor care au stat în fața țării era în primul rînd necesar să se depună o muncă intensă de mobilizare a organizațiilor de partid, să se dezvolte la toți comuniștii un spirit de intoleranță față de lipsuri.

Plenarele C.C. al P.C.U.S., care s-au desfășurat cu regularitate în perioada la care se referă raportul, au avut un rol extrem de important în viața partidului și a întregii țări. În cadrul acestor plenare, în fața întregului partid, a întregului popor, Comitetul Central a dezvăluit cu sinceritatea și principialitatea leninistă lipsuri serioase ce există în dezvoltarea agriculturii și industriei, a trasat căile de înlăturare a acestor lipsuri, căile de rezolvare a sarcinilor urgente ale creșterii continue a economiei naționale a țării, a nivelului material și cultural de trai al oamenilor muncii.

Supunînd criticii lipsurile în construcția economică, Comitetul Central a pornit de la premiza că partidul nu trebuie să se teamă să spună poporului adevărul despre lipsurile și greutățile mersului nostru înainte. Cine se teme să recunoască greșelile și slăbiciunile, acela nu este revoluționar. Noi nu avem de ce să ne ascundem lipsurile, deoarece linia noastră generală este justă, construcția comunistă crește și învinge, iar lipsurile vor fi cu atît mai puține cu cît masele vor fi atrase mai larg la lupta împotriva lor.

Comitetul Central a chemat organizațiile de partid să dezvolte pe toate căile critica și autocritica să aprecieze critic rezultatele muncii depuse, să lupte hotărît împotriva autoîncîntării, împotriva lăudăroșeniei și a înfumurării. Noi n-am fi avut multe din lipsurile împotriva cărora luptăm în prezent, dacă la timpul său în unele verigi ale partidului nu s-ar fi răspîndit o stare de spirit de autoliniștire, nu s-ar fi făcut încercări de a înfrumuseța adevărata stare de lucruri. Critica și autocritica principială și deschisă — iată calea justă spre întărirea continuă a partidului, spre înlăturarea cît mai grabnică a lipsurilor, spre noi succese în toate sectoarele construcției comuniste.

Întărirea continuă a unității partidului și sporirea activității organizațiilor de partid au necesitat restabilirea normelor vieții de partid elaborate de Lenin, norme care în trecut erau adesea încălcate.

O însemnătate primordială a avut-o restabilirea și întărirea pe toate căile a principiului leninist al conducerii colective. Comitetul Central al P.C.U.S. s-a străduit să fie exemplu în această privință. Pentru toți este evident cît de mult a crescut în ultimii ani rolul Comitetului Central ca conducător colectiv al partidului nostru. Prezidiul C.C. a devenit un organ colectiv care acționează cu regularitate și în al cărui cîmp vizual se află cele mai importante probleme ale vieții partidului și țării.

Luptînd pentru dezvoltarea pe toate căile a activității creatoare a comuniștilor și a tuturor oamenilor muncii, Comitetul Central a luat măsuri pentru explicarea largă a modului marxist-leninist de a înțelege rolul personalității în istorie. C.C. a luat o atitudine hotărîtă împotriva cultului personalității, străin spiritului marxism-leninismului, cult care transformă pe un fruntaș sau altul într-un erou făcător de minuni și în același timp micșorează rolul partidului și al maselor populare, duce la scăderea activității lor creatoare. Răspîndirea cultului personalității a diminuat rolul conducerii colective în partid și a dus uneori la deficiențe serioase în munca noastră.

In „Internaționala", imnul nostru de partid, se spune că nimeni nu ne va aduce mîntuirea, nici dumnezeu, nici țarul, nici vreun erou. Libertatea o vom cuceri cu propriile noastre mîini.

Aceste cuvinte inspirate oglindesc în mod just, în chip marxist, rolul revoluționar, creator al maselor, rolul colectivului. Poporul condus de partid, înarmat cu teoria marxistă — iată forța măreață și de neînvins, făuritorul vieții noi, făuritorul istoriei **(Aplauze prelungite).**

Infăptuirea principiilor leniniste ale vieții de partid a dus la creșterea activității politice a organizațiilor de partid, la întărirea legăturilor lor cu oamenii muncii, la sporirea influenței lor asupra maselor. Aceasta a sporit și mai mult forțele organizațiilor de partid, a ridicat incomparabil capacitatea lor de luptă în rezolvarea sarcinilor construcției economice și culturale.

Așa dar, din punctul de vedere al dezvoltării partidului nostru, perioada la care se referă raportul a fost o perioadă de întărire continuă a unității partidului, de întărire a rolului său politic și organizatoric, a influenței lui asupra maselor. Partidul a elaborat un program desfășurat pentru un nou avînt al economiei naționale și al bunăstării oamenilor muncii, a mobilizat întregul popor la înfăptuirea acestui program și a obținut succese importante pe toate fronturile construcției comuniste.

Dar și acum, cînd forța și prestigiul partidului nostru au fost ridicate la o înălțime fără seamăn, trebuie să ne ferim de orice atitudine de nepăsare și autoliniștire. Pentru a asigura mersul cu succes înainte, trebuie să menținem într-o stare de puternică mobilizare toate organizațiile noastre de partid, să îmbunătățim și să perfecționăm neîncetat întreaga noastră muncă de partid. Și în primul rînd este necesar să ridicăm nivelul muncii organizatorice și ideologice a partidului.

2. Munca organizatorică de partid

In întreaga sa activitate organizatorică, partidul și Comitetul său Central pornesc de la indicațiile marelui Lenin că pentru a conduce cu succes țara este necesar să știi să convingi masele și să știi să organizezi în mod practic traducerea în viață a politicii partidului. Eforturile partidului urmăresc să asigure din punct de vedere organizatoric înfăptuirea cu succes a sarcinilor care ne stau în față, să ajute cadrele de partid să-și însușească arta organizării practice a muncii în toate sectoarele construcției economice.

De la venirea la putere a partidului nostru, Lenin a legat permanent munca de partid de activitatea economică. Celebrul plan Goelro, care era un plan de dezvoltare economică a fost denumit de el cel de al doilea program al partidului. „Programul partidului nostru — a spus în legătură cu aceasta Vladimir Ilici — nu poate rămîne numai un program de partid. El trebuie să devină un program al construcției noastre economice, deoarece altminteri nu este bun nici ca program de partid. El trebuie să fie complectat cu un al doilea program de partid, cu planul lucrărilor de refacere a întregii economii naționale și de ridicare a ei la nivelul tehnicii moderne"

(Opere, Ediție rusă, vol. 31, pag 482).

Trebuie să recunoaștem că timp de mulți ani cadrele noastre de partid au fost insuficient educate în spiritul unei înalte răspunderi pentru rezolvarea problemelor practice ale construcției economice. Aceasta a dus la larga răspîndire a metodelor cancelaristbirocratice de conducere a economiei, la faptul că mulți activiști de partid nu se ocupau cum trebuie de munca organizatorică în domeniul construcției economice, nu pătrundeau profund în economie ci înlocuiau adesea munca vie de organizare a maselor prin vorbărie, o înecau într-un nesfîrșit ocean de hîrtii.

Comitetul Central a chemat cadrele de partid, pe toți comuniștii să se îndrepte spre problemele conducerii concrete a construcției economice, să pună capăt atitudinii superficiale față de economie, să intensifice studierea tehnicii și economiei întreprinderilor industriale, a colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor, pentru a conduce în deplină cunoștință de cauză munca lor. Au început să fie supuși unei critici aspre activiștii de partid care, ca și înainte încearcă să înlocuiască studierea serioasă a problemei și munca organizatorică vie prin pălăvrăgeală despre sarcinile economice „în general" și prin hîrțogărie. Nu puțini „Mitrofanușka" * ai zilelor noastre, care au preferat să se țină departe de munca adevărată au fost eliberați din munci de conducere.

In urma măsurilor adoptate, organele locale de partid au îmbunătățit întrucîtva activitatea organizatorică în sectoarele principale ale producției industriale și agricole. Munca lor de conducere a economiei a devenit mai practică, mai concretă, mai operativă.

Din păcate, în multe organizații de partid se tolerează și acum opunerea absurdă a activității politice de partid, activității economice. Se mai întîlnesc, dacă-mi este permis să mă exprim astfel, „activiști" de partid care consideră că una-i munca de partid și alta-i activitatea economică și sovietică. De la acești „activiști" se aud chiar plîngeri că sînt rupți de așa-zisa muncă „pură de partid" și siliți să studieze economia, tehnica, agrotehnica, să studieze producția.

Un asemenea mod de a înțelege sarcinile muncii de partid este profund greșit și dăunător.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice este partid de guvernămînt și tot ceea ce se face pe pămîntul nostru sovietic este de un interes vital pentru partid în ansamblu și pentru fiecare comunist. Comunistul n-are dreptul să fie un observator indiferent.

Iată de ce partidul cere cadrelor de partid să nu rupă munca de partid de cea economică, să conducă economia concret, competent. Acest lucru nu înseamnă desigur ca funcțiile organelor de partid să se confunde cu funcțiile organelor economice sau ca organele de partid să se substituie organelor economice. Această substituire ar veni în contradicție cu spiritul de răspundere, ar duce la lipsă de răspundere personală. Problema este ca obiectivul muncii de partid să fie organizarea și educarea maselor, îmbunătățirea conducerii economiei, creșterea neîncetată a economiei socialiste, creșterea bunăstării materiale a poporului sovietic, ridicarea nivelului său cultural.

Pentru a ridica munca organizatorică la nivelul sarcinilor care stau în fața partidului este necesar să perfecționăm pe toate căile aparatul de partid. In prezent el este încă greoi. În activitatea aparatului de partid mai există destul formalism, dăunător în orice treabă, dar deosebit de intolerabil în munca cu oamenii. Adesea, lucrătorii calificați din aparat se ocupă, nu atît cu munca organizatorică, cît cu strîngerea a fel de fel de informații, date statistice și situații de care de cele mai multe ori ne putem dispensa. De aceea, în multe privințe aparatul lucrează în gol.

(Continuare în pag. 5-a)

* *Mitrofanușka — fiu de moșier, un trîntor prost crescut și ignorant, personaj din comedia satirică „Neisprăvitul" de D. I. Fonvizin.*

Continuarea raportului tovarășului N. S. HRUȘCIOV

(Urmare din pag. 4-a)

În munca organizatorică de partid esențialul este munca în mase, înrîurirea maselor, organizarea maselor la lupta pentru înfăptuirea sarcinilor economice-politice trasate de partid. Nu ne mai putem împăca cu situația ca mulți activiști din aparatul de partid în loc să fie zi de zi în mijlocul maselor să se închidă în cancelarie, să fabrice rezoluții, în timp ce viața trece pe lîngă ei.

În această ordine de idei trebuie să vorbim încă și încă odată despre munca de conducere a colhozurilor. Partidul și guvernul au creat toate premizele materiale și organizatorice pentru un avînt rapid al agriculturii. Într-un timp scurt, mii de colhozuri care în trecut rămîneau în urmă, au devenit fruntașe. Dar dezvoltarea multor colhozuri se desfășoară mai lent decît este necesar. Dacă luăm o ramură a agriculturii cum este creșterea animalelor vom vedea că în fiecare raion sînt colhozuri care au înregistrat mari succese în dezvoltarea creșterii animalelor, au sporit într-un singur an de 2-3 ori producția de carne, lapte. În același timp, în jurul acestor colhozuri există adesea gospodării codașe, cu indici extrem de scăzuți.

Ei bine, ce ne împiedică să folosim din plin rezervele agriculturii, în special în dezvoltarea creșterii animalelor? Principalul motiv constă în slăbiciunea activității noastre organizatorice.

Slăbiciunea conducerii se exprimă în faptul că mulți activiști raionali nu se ocupă concret de fiecare colhoz, conduc colhozurile în mod formal, incompetent. Ei scapă adesea din vedere probleme hotărîtoare — nu asigură planificarea justă a dezvoltării fiecărei gospodării în parte, desfășoară încă slab munca de organizare a oamenilor. De aceea, deseori se întîmplă ca mlădițele noului să-și croiască singure drum, în virtutea mersului de la sine.

Este oare normal să fie așa? Nu. Studiază esența experienței înaintate și apoi pleacă într-un colhoz sau la o brigadă codașă și să faci totul pentru a introduce această experiență înaintată în producție, pentru a arăta colhoznicilor din exemplul acestei experiențe cum trebuie să se organizeze just munca. În activitatea de conducere acesta este esențialul.

Mai există activiști în posturi de conducere care pot fi trecuți în categoria „trîntorilor ocupați". La prima vedere ei sînt foarte activi, și într-adevăr muncesc mult, dar activitatea lor merge în gol. Ei țin ședințe „pînă la al treilea cîntat al cocoșilor", apoi dau o raită prin colhozuri, ocărăsc pe codași, convoacă ședințe și rostesc discursuri generale și, de regulă, scrise dinainte, chemînd „să se treacă acest examen", „să se biruie toate greutățile", „să se facă o cotitură", „să se justifice încrederea" etc. Dar oricît s-ar agita un astfel de conducător la sfîrșitul anului se constată că lucrurile nu s-au schimbat în bine. Omul, după cum se spune, „a muncit de s-a spetit, dar tot n-a făcut nimic" **(animație în sală).**

Un mare rău îl reprezintă și faptul că în activitatea practică a multor activiști de partid și din aparatul sovietic s-a înrădăcinat o atitudine lipsită de răspundere față de angajamentele luate. Dacă se va verifica cum își îndeplinesc angajamentele socialiste anumite regiuni, raioane, colhozuri, sovhozuri, se va constata o mare discordanță, între vorbă și faptă. Dar măcar se verifică îndeplinirea acestor angajamente? Nu, de regulă, nu se verifică. Nimeni nu este răspunzător din punct de vedere material sau moral pentru neîndeplinirea angajamentelor.

Trebuie să spunem că presa și posturile noastre de radio elogiază pe cei care își iau angajamente mari, dar trec sub tăcere nerespectarea lor chiar cînd existau toate condițiile pentru a fi îndeplinite. Trebuie să ridicăm simțul de răspundere al oamenilor pentru angajamente. Ți-ai dat cuvîntul, ține-l cu orice preț. După cum se știe: „Ai intrat în horă, trebuie să joci".

Din cele de mai sus rezultă că trebuie să îmbunătățim în mod serios munca organizatorică mai ales în raioane, să urmărim cu atenție munca cadrelor, creșterea lor, să le ajutăm să-și însușească arta muncii organizatorice în mase.

Partidul a acordat întotdeauna o mare importanță activiștilor de partid și ai aparatului sovietic din verigile raionale, deoarece aci se hotărăște într-o mare măsură soarta îndeplinirii directivelor partidului și guvernului. În urma muncii intense desfășurate de partid, în raioane s-au ridicat destule cadre bune, adevărați organizatori și conducători ai maselor. Dar nu putem să nu vedem că în multe raioane nivelul muncii organizațiilor raionale nu corespunde nici pe departe cerințelor zilei de astăzi.

La timpul potrivit noi am vorbit cu totul îndreptățit de slăbiciunea cadrelor din S.M.T.-uri și a cadrelor colhoznice de conducere. Partidul a întărit aceste verigi, firește, nu în asemenea măsură încît să se mulțumească cu cele realizate; trebuie să continuăm această muncă. Dar, în condițiile actuale, cea mai mare slăbiciune a cadrelor se manifestă în veriga raională — în comitetele raionale de partid, în comitetele executive raionale — este slăbiciunea muncii organizatorice a comitetelor raionale de partid.

În prezent, cînd în fața țării stau sarcini uriașe pentru dezvoltarea agriculturii, întărirea organizațiilor raionale cu cadre experimentate și capabile a căpătat o importanță deosebită. Activiștii raionali lucrează doar nemijlocit în organizațiile de bază sătești, în S.M.T.-uri, colhozuri și sovhozuri, ei organizează pe oamenii care crează valori materiale. Prin urmare, de activitatea lor depinde într-o mare măsură succesul întregii munci.

Trebuie să obținem ca în comitetele raionale de partid, în comitetele executive ale sovietelor raionale, în munca de conducere să fie comuniști bine pregătiți, organizatori energici ai maselor, oameni care să cunoască producția. Fără să cunoască agricultura, conducătorii organizațiilor raionale nu vor putea îndeplini sarcinile care le stau în față, nu se vor bucura de prestigiu în rîndul colhoznicilor, al lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri.

Construcția economică este una din cele mai importante laturi ale muncii noastre de partid. Activitatea lucrătorului de partid cu muncă de conducere trebuie apreciată în primul rînd după rezultatele obținute în dezvoltarea economiei, pentru al cărei mers înainte poartă răspunderea. Conducătorii care nu vor să înțeleagă acest lucru, care nu sînt în stare să fie în fruntea luptei pentru avîntul agriculturii, trebuie să fie înlocuiți din timp ca oameni insuficient pregătiți pentru munca de partid. Trebuie să continuăm munca de întărire a organizațiilor raionale cu cadre de conducere, atît prin promovarea unor activiști locali care s-au ridicat în colhozuri și sovhozuri, cît și prin atragerea la muncă în raioane a unor oameni din orașe și centre industriale.

Se vede, tovarăși, că este necesar, să crească și răspunderea materială a conducătorilor pentru munca încredințată, ca salariul lor să depindă într-o anumită măsură de rezultatele obținute. A fost îndeplinit sau depășit planul — primești mai mult, n-a fost îndeplinit — salariul trebuie să scadă. Unii pot spune că nu s-ar putea, pasă-mi-te, stabili un astfel de principiu la salarizarea activiștilor de partid, deoarece ei sînt chemați să se ocupe de munca organizatorică de partid, cu munca ideologică, iar această muncă nu este legată direct de rezultatele activității economice. Dar se poate spune oare că munca organizatorică de partid este reușită dacă nu se resfrînge pozitiv asupra producției? A desfășura munca organizatorică de partid și munca ideologică fără a le lega de sarcinile îmbunătățirii producției, înseamnă a le duce în van.

Lipsuri în munca organizatorică de partid există nu numai în organizațiile de partid sătești, ci și în cele orășenești. Ce-i drept, în industrie în ansamblu lucrurile stau mai bine. Dar și aici, alături de ramuri și întreprinderi fruntașe există destule care rămîn în urmă. Una din cauzele rămînerii lor în urmă stă în faptul că în organizațiile de partid ale acestor întreprinderi nu se duce o luptă energică pentru ceea ce este nou, înaintat, nu există o adevărată intransigență față de rămînerea în urmă și față de inerție.

Nivelul muncii organizatorice de partid depinde foarte mult de măsura în care formele ei corespund sarcinilor ce stau în fața organizațiilor de partid. De aici rezultă că trebuie să perfecționăm neobosit metodele de muncă și structura organelor de partid, adaptîndu-le la condițiile situației în schimbare. Aceasta se referă nu numai la organele locale de partid, ci și la Comitetul Central al P.C.U.S.

În perioada încheiată s-au luat o serie de măsuri în vederea întăririi cu cadre și a reorganizării structurii organelor de partid. Pentru a îmbunătăți munca organizatorică de partid la sate, Comitetul Central a socotit necesar să reorganizeze structura comitetelor raionale sătești de partid. Au fost create grupe de instructori în frunte cu secretari ai comitetelor raionale de partid de zone S.M.T. S-a avut în vedere că dacă secretarul comitetului raional de partid, instructorii pe zone S.M.T. vor avea sarcini concrete în ceea ce privește organizarea muncii politice de partid într-un anumit grup de colhozuri, aceasta va contribui la îmbunătățirea muncii colhozurilor. Așa dar, această reorganizare era necesară.

Totuși această reorganizare nu a dat pretutindeni rezultate pozitive. Care este cauza? unii o văd în faptul că atunci cînd s-a creat funcția de secretari de comitete raionale de partid pe zone S.M.T. și au fost înființate grupele de instructori, primul secretar al comitetului raional a fost oarecum îndepărtat de conducerea S.M.T.-urilor și colhozurilor și că în virtutea acestui fapt ar fi fost slăbită conducerea generală a agriculturii în raion. Așa vorbesc însă oamenii care ar vrea să se întoarcă la vechile metode de conducere, cînd în munca de partid la sate dăinuia multă lipsă de răspundere personală.

Conducînd just munca secretarilor și instructorilor pe zonele S.M.T. comitetele raionale de partid și primul secretar al comitetului raional vor putea să obțină o îmbunătățire a muncii organizatorice de masă în colhozuri. Și acolo unde reorganizarea a fost înfăptuită în mod just, ea a exercitat o influență pozitivă asupra îmbunătățirii muncii.

Cauza principală pentru care reorganizarea comitetelor raionale sătești de partid nu a dat pretutindeni rezultate mari este că într-o serie de raioane au fost confirmați ca secretari de comitete raionale și instructori ai comitetelor raionale pentru zonele S.M.T. activiști care, prin calitățile lor profesionale și politice nu corespundeau cerințelor muncii de secretari și instructori de comitete raionale pe zone S.M.T.; în practică ei s-au dovedit a fi slabi.

Unii tovarăși spun că trebuie schimbată din nou structura comitetelor raionale de partid. La aceasta trebuie să ne mai gîndim. Ni se pare puțin probabil că ar fi util să procedăm la o nouă reorganizare. Este mai bine să se meargă pe calea întăririi cadrelor, selecționînd pentru funcțiile de secretari ai comitetelor raionale de partid, acolo unde acest lucru este necesar, organizatori buni, capabili să lucreze cu oamenii. Trebuie să mergem pe linia apropierii conducerii de partid de producție pentru a lichida pînă la capăt lipsa de răspundere personală în munca de partid.

Comitetul Central consideră că a devenit necesar să se îmbunătățească serios conducerea de partid a regiunilor și ținuturilor din R.S.F.S.R. Doar din R.S.F.S.R. fac parte 78 de ținuturi, regiuni și republici autonome, fiecare din ele deosebindu-se printr-o varietate de condiții și particularități. Pentru a asigura o conducere mai concretă și mai operativă a regiunilor, ținuturilor și republicilor autonome din R.S.F.S.R. este nevoie de un organ special de partid la centru. În acest scop, Comitetul Central consideră necesar să creeze Biroul C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R.

În lupta pentru îmbunătățirea prin toate mijloacele a muncii organizatorice și politice de partid, Comitetul Central acordă o deosebită însemnătate selecționării și repartizării cadrelor, intensificării călirii lor ideologice și ridicării calificării lor profesionale. Partidul se poate mîndri că a știut să crească, să educe și să călească din punct de vedere ideologic numeroase cadre pentru multilaterala muncă de partid, de stat și economică.

Ar fi însă nejust să nu vedem lipsurile și greșelile serioase din munca cu cadrele. Este suficient, de pildă, să spunem că instituțiile noastre de învățămînt de partid pregătesc lucrători care nu cunosc de regulă bazele economiei concrete. Trebuie reorganizată pregătirea cadrelor în școlile de partid pentru ca, paralel cu studiul aprofundat al teoriei marxist-leniniste, cursanții să-și însușească cunoștințele de bază în domeniul producției, iar cursanții școlilor superioare de partid, în afară de o cultură marxistă superioară, să dobîndească într-o ramură a industriei sau agriculturii cunoștințe practice echivalente cu cele pe care le dă o școală tehnică medie.

În activitatea multor organe de partid s-a uitat indicația partidului ca, paralel cu folosirea justă a cadrelor vechi, să fie promovați cu curaj în posturi de conducere activiști tineri, verificați în muncă.

Nu se poate trece cu vederea nici faptul că într-o serie de organe de partid și de stat se promovează timid femeile în posturi de conducere. Este extrem de mic numărul femeilor în munca de conducere în partid și aparatul sovietic, în special în rîndurile secretarilor de comitete de partid, președinților de comitete executive ale sovietelor de deputați ai oamenilor muncii, conducătorilor de întreprinderi industriale, colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri.

Din cauza lipsurilor serioase în selecționarea și educarea cadrelor, precum și din cauza mutării — uneori nejustificate de interesele muncii — a activiștilor, are loc o fluctuație extrem de mare a cadrelor. Unele organe de partid mai au încă o atitudine formală față de studierea calităților și lipsurilor cadrelor, într-o serie de cazuri ele promovează și mută activiști fără a ține seama de calitățile lor politice și profesionale.

Pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor ce stau în fața partidului are o mare însemnătate repartizarea justă a comuniștilor în economia națională. Nu este firesc ca într-o serie de ramuri ale economiei naționale o mare parte dintre comuniștii care lucrează în aceste ramuri să fie ocupați cu munci fără vreo legătură directă cu sectoarele hotărîtoare ale producției. De pildă, în întreprinderile industriei cărbunelui se numără aproximativ 90.000 de comuniști, iar în muncile din subteran sînt ocupați numai 38.000. În raioanele sătești trăiesc peste 3 milioane de membri și candidați de partid, dar mai puțin de jumătate dintre aceștia lucrează nemijlocit în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri.

O lipsă serioasă în munca organizatorică de partid a organelor locale ale partidului este slăbirea atenției față de reglementarea creșterii partidului, îndeosebi față de mărirea nucleului muncitoresc în partid. Trebuie să ne orientăm mai hotărît spre îmbunătățirea prin toate mijloacele a compoziției calitative a celor care urmează să fie primiți în partid, selecționînd în mod individual în rîndurile Partidului Comunist muncitori fruntași, îndeosebi muncitori cu profesiuni de bază, colhoznici fruntași și partea cea mai bună a intelectualității sovietice.

Sindicatele sovietice sînt chemate să joace un rol important în educarea și instruirea maselor de milioane de muncitori și funcționari, în mobilizarea forțelor lor creatoare în vederea luptei pentru dezvoltarea și perfecționarea producției, în ridicarea bunăstării materiale și a nivelului cultural-tehnic al oamenilor muncii. Or, nivelul activității sindicatelor rămîne vădit în urmă față de cerințele vieții, față de sarcinile trasate de partid. Ceea ce lipsește în primul rînd organelor noastre sindicale, inclusiv Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. este combativitatea, înflăcărarea creatoare, ascuțimea, principialitatea și inițiativa în punerea problemelor fundamentale, de însemnătate vitală, indiferent dacă este vorba de măsuri în vederea sporirii productivității muncii sau, bunăoară, în problemele salarizării, construcțiilor de locuințe, satisfacerii nevoilor de trai ale muncitorilor și funcționarilor. După cum se știe, în întreprinderi se încheie contracte colective. De regulă, aceste contracte nu se îndeplinesc, iar sindicatele nu iau atitudine, ca și cînd totul ar fi în ordine. În general trebuie spus că sindicatele au încetat orice dispută cu cadrele conducătoare din economie, că între ele domnește liniște și pace. Ori, în interesul muncii, nu trebuie să te temi să strici relațiile, uneori este chiar folositor să ai și controverse în toată regula.

Trebuie să obținem ca sindicatele să fie într-adevăr pentru masele de milioane de muncitori și funcționari o școală leninistă de conducere și de gospodărire, o școală a comunismului. Este absolut evident că în acest scop partidul trebuie să le acorde mai mult ajutor practic în muncă. Sindicatele trebuie să folosească mai larg decît pînă în prezent consfătuirile de producție, activele economice și alte forme de participare a muncitorilor la conducerea producției.

Un loc important în viața socială a țării îl ocupă gloriosul nostru Comsomol leninist. Reunind în rîndurile sale peste 18 milioane de tineri și tinere, Comsomolul participă activ la construcția economică și culturală, ajută partidul să educe tineretul în spirit comunist. Totuși în activitatea organizațiilor comsomoliste, în deosebi în munca lor ideologică-educativă, există lipsuri serioase. Uneori, organizațiile comsomoliste nu știu să atragă tineretul la munca practică, înlocuiesc munca organizatorică vie cu rezoluții, cu măsuri de paradă și cu zarvă. Pentru a înlătura aceste lipsuri trebuie, în primul rînd, îmbunătățită conducerea de către partid a Comsomolului, deoarece în aceasta rezidă izvorul principal al forței și activității sale creatoare.

În scopul îmbunătățirii continue a activității organizatorice a partidului trebuie introdus în Statutul P.C.U.S. unele modificări parțiale, dictate de viață. Experiența a arătat că unele teze din Statut nu corespund normelor statornicite ale vieții de partid. În unele comitete regionale, de ținut, Comitete Centrale ale partidelor comuniste din republicile unionale, precum și în unele comitete raionale și orășenești de partid există în prezent cîte 4-5 secretari în loc de 3 secretari, așa cum prevede Statutul. Conform propunerilor făcute de organizațiile de partid, termenele prevăzute în Statut pentru ținerea plenarelor comitetelor de partid au fost schimbate. Este necesar ca aceasta să se oglindească în Statutul P.C.U.S. Organele locale de partid pun pe bună dreptate problema modificării termenelor prevăzute în statut pentru ținerea conferințelor de partid. Este indicat să se stabilească convocarea congreselor partidelor comuniste din republicile unionale, a conferințelor de partid de ținut, regionale, districtuale, orășenești (în orașele împărțite în raioane), odată la doi ani. Congresele partidelor comuniste din republicile unionale împărțite în regiuni (Ucraina, Bielorusia, Kazahstan, Uzbekistan) se pot ține o dată la patru ani.

La Congresul precedent, Comisia Controlului de Partid de pe lîngă C.C. al P.C.U.S. a fost transformată în Comitetul Controlului de Partid, acordîndu-i-se dreptul de a avea în republici, ținuturi și regiuni, împuterniciți care să nu depindă de organele locale de partid. Viața a arătat că nu este nevoie de acest for de împuterniciți.

Nu mă voi opri asupra altor propuneri de modificări în Statutul partidului, deoarece proiectul lor a fost împărțit tuturor delegaților la Congres.

În munca noastră de zi cu zi trebuie să veghem cu mai multă strictețe asupra îndeplinirii cerințelor Statutului de către toate organizațiile de partid, de către toți comuniștii. Respectarea Statutului constituie una din condițiile cele mai importante ale avîntului întregii munci organizatorice de partid și muncii politice de partid.

3. Problemele muncii ideologice

Tovarăși! Educația marxist-leninistă a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii, dezvoltarea creatoare a teoriei revoluționare constituie condiția hotărîtoare a mersului nostru înainte cu succes.

În perioada la care se referă raportul, Comitetul Central a adoptat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea muncii ideologice. S-a extins considerabil editarea operelor clasicilor marxism-leninismului. Au apărut primele volume din cea de a doua ediție a operelor în 30 de volume ale lui K. Marx și F. Engels. După terminarea celei de-a 4-a ediții a operelor în 35 de volume ale lui V. Lenin a apărut o nouă ediție a biografiei lui Vladimir Ilici, marele întemeietor și conducător al Partidului comunist și al Statului sovietic. Studierea lucrărilor întemeietorilor marxism-leninismului ajută să înțelegem mai profund legile de dezvoltare a societății, să vedem mai limpede perspectivele, să întărim în oamenii sovietici încrederea în victoria comunismului, ajută cauzei construcției comuniste. S-a îmbunătățit studierea de către comuniști a hotărîrilor congreselor și conferințelor partidului și plenarelor C.C. în care și-a găsit expresia politica internă și externă elaborată de partid.

Un eveniment important în viața ideologică a partidului l-a constituit apariția unui manual marxist de Economie politică, care a căpătat o largă răspîndire atît în țara noastră cît și în străinătate.

Deși în propaganda marxism-leninismului s-au obținut anumite succese, situația pe tărîmul muncii ideologice în ansamblu nu ne poate satisface. În prezent, principala ei lipsă constă în aceea că ea este ruptă într-o măsură însemnată de practica construcției comuniste.

Încă în 1920 vorbind despre sarcinile propagandei în condițiile trecerii la construcția pașnică, marele Lenin arăta că „propaganda de tip vechi expune, arată prin exemple ce este comunismul. Dar această veche propagandă nu este bună de nimic, deoarece trebuie să arătăm în mod practic cum trebuie construit socialismul. Întreaga propagandă trebuie construită pe experiența politică a construcției economice. Aceasta este principala noastră sarcină, și dacă cineva s-ar gîndi să înțeleagă acest lucru în sensul vechi al cuvîntului, s-ar dovedi a fi un om rămas în urmă și care nu poate duce muncă de propagandă în rîndurile maselor de țărani și muncitori. Principala noastră politică în momentul de față trebuie să fie construcția economică a statului, pentru a aduna mai multe puduri de cereale, pentru a da mai multe puduri de cărbune, pentru a hotărî cum să folosim mai bine aceste puduri de cereale și de cărbune... Și pe această bază trebuie să fie construită întreaga agitație și întreaga propagandă". (Opere, vol. 31, pag. 346).

În întreaga noastră activitate trebuie să ne călăuzim de aceste înțelepte indicații ale lui Lenin. Luptînd împotriva manifestărilor de nepăsare în studierea și elaborarea mai departe a teoriei marxist-leniniste, noi nu putem privi teoria cu ochi de dogmatici, cu ochii unor oameni rupți de viață. Teoria revoluționară nu este o culegere de dogme și formule împietrite, ci o călăuză de luptă în activitatea practică de transformare a lumii, de construire a comunismului. Marxism-leninismul ne învață că teoria ruptă de practică este moartă, iar practica ce nu este luminată de teoria revoluționară este oarbă.

Cunosc oare această teză de cea mai mare importanță activiștii de partid, și în primul rînd lucrătorii de pe frontul ideologic? Da, ei o cunosc. Mulți au învățat-o chiar pe de rost. Totuși, la noi se întîlnesc la tot pasul activiști de partid care încearcă să construiască în mod abstract munca ideologică, ruptă de lupta pentru înfăptuirea sarcinilor practice ale construcției comuniste. Mai mult astfel de activiști învinuiesc de simplism și practicism pe cei care caută să lege activitatea lor ideologică de practica de zi cu zi. Îi învinuiesc că minimalizează, chipurile, importanța teoriei.

Lucrurile nu stau bine nici în domeniul științei economice. Acest lucru este dovedit de faptul că economiștii noștri n-au creat lucrări serioase cu privire la diferite probleme ale economiei sovietice, nu participă la discutarea celor mai importante probleme ale dezvoltării industriei și agriculturii în cadrul consfătuirilor organizate de C.C. al P.C.U.S. Aceasta înseamnă că institutele noastre economice și colaboratorii lor s-au rupt serios de practica construcției comuniste.

Comunismul — spunea Lenin — se naște din munca creatoare a milioanelor eliberate de cătușele capitalismului și care construiesc o viață nouă. Dar nu toți înțeleg acest lucru. Mai există comuniști care cred că dacă au ținut o conferință despre comunism, ei și-au făcut datoria de membru de partid. Firește, noi trebuie să explicăm neîncetat învățătura marxist-leninistă, să propagăm tezele teoretice ale construirii comunismului, dar noi nu ne putem limita la aceasta. Oamenii sovietici așteaptă din partea propagandiștilor și agitatorilor noștri un ajutor practic, o expunere temeinică a experienței înaintate, un sfat priceput în ceea ce privește aplicarea acestei experiențe în întreprinderea respectivă, în colhozul respectiv. Iar pentru aceasta, propagandiștii și agitatorii trebuie să cunoască nu numai cutare sau cutare teză teoretică, ci și economia concretă, să nu se manifeste în general, **ci în cunoștință de cauză. În aceasta constă esența problemei.**

În condițiile înfăptuirii în țara noastră a trecerii treptate de la socialism la comunism, este deosebit de important nu numai să se studieze operele clasicilor marxism-leninismului, să se explice teoria marxist-leninistă, ci și să se traducă teoria în practică, să se obțină crearea unui belșug de bunuri materiale și culturale, creșterea conștiinței comuniste a cetățenilor. Cel ce crede că comunismul poate fi construit exclusiv cu ajutorul propagandei, fără o luptă practică de zi cu zi pentru sporirea producției, pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii, acela se rostogolește pe panta talmudismului și bucherismului.

Trebuie să se pună capăt flecărelii politice lipsite de obiect împotriva căreia Lenin s-a pronunțat nu o dată în mod hotărît. Oamenii sovietici cer activiștilor noștri ca vorbele lor să fie urmate întotdeauna de fapte. Dacă un comunist știe să rostească cuvîntări răsunătoare despre însemnătatea marxism-leninismului, dar nu ajută pe oameni să traducă în fapt această măreață învățătură, el nu valorează doi bani, el nu-și va cîștiga în rîndul maselor autoritate și încredere.

Unii bucheri pot interpreta observațiile de mai sus ca o expresie a subaprecierii propagandei teoriei marxist-leniniste. Nu este necesar să se polemizeze cu astfel de bucheri. Călăuzindu-se de învățătura marxist-leninistă poporul sovietic a construit socialismul. Aceasta este o cucerire de o importanță istorico-mondială. Bizuindu-se pe cunoașterea legilor obiectvie ale dezvoltării societății, studiind neîncetat istoria și teoria marxist-leninistă noi trebuie să folosim din plin superioritatea sistemului socialist pentru a accelera la maximum crearea unei puternice baze materiale de producție a comunismului, pentru a spori valorile materiale și culturale destinate oamenilor muncii. Iată ce așteaptă de la noi poporul sovietic și noi trebuie să obținem acest lucru cu orice preț și în timpul cel mai scurt.

Teoria marxist-leninistă a luminat, luminează și ne va lumina calea spre țelul măreț. Nu este nevoie decît de un singur lucru și anume de aplicarea teoriei revoluționare nu în chip dogmatic ci creator, s-o dezvoltăm mai departe în procesul luptei practice pentru comunism pe baza generalizării noii experiențe istorice și a analizei faptelor realității vii. Din păcate, la noi această muncă importantă rămîne încă mult în urmă în numeroase sectoare.

Trebuie să avem în vedere și următorul lucru. Lenin ne-a învățat că în diferite perioade pe primul plan se pune cînd o latură cînd alta a marxismului. În prezent, în condițiile luptei societății noastre pentru o înaltă productivitate a muncii, pentru soluționarea sarcinei economice fundamentale a U.R.S.S., pe primul plan se trece latura economică a teoriei marxiste, problemele economiei concrete.

În ultimii 17 ani, propaganda noastră s-a bazat mai ales pe cursul scurt de istorie a partidului. Glorioasa istorie a partidului nostru trebuie să fie și de acum înainte unul din principalele izvoare de educare a cadrelor. De aceea este necesar să se întocmească un manual marxist, popular, de istorie a partidului, manual care să se bazeze pe fapte istorice, în care să fie generalizată în mod științific experiența de importanță istorico-mondială a luptei partidului pentru comunism și care să cuprindă istoria partidului pînă în zilele noastre.

În prezent o însemnătate foarte mare are învățătura economică a marxism-leninismului, problemele economiei concrete a industriei, agriculturii, construcțiilor, transporturilor și comerțului. În centrul propagandei noastre trebuie să se afle problemele științei economice marxist-leniniste în legătura ei indisolubilă cu practica construcției comuniste.

Sarcinile pregătirii și educării cadrelor noastre în instituțiile de învățămînt superior și în rețeaua învățămîntului de partid reclamă întocmirea unui manual în care să fie expuse bazele marxism-leninismului, în care să fie enunțate într-un mod concis, simplu și clar principalele teze ale învățăturii marxist-leniniste, precum și întocmirea unei cărți care să explice pe înțelesul tuturor bazele filozofiei marxiste. Elaborarea unor astfel de cărți ar avea o mare însemnătate pentru propagarea concepției științifice materialiste despre lume, pentru lupta împotriva filozofiei idealiste reacționare.

Trebuie să desfășurăm o activitate intensă pentru întocmirea proiectului noului program al partidului, care pînă acum nu a fost încă pregătit. Evident că proiectul de program trebuie să fie alcătuit concomitent cu planul de perspectivă al dezvoltării economiei și culturii țării noastre în decurs de cîteva cincinale.

Comitetul Central a trebuit să îndrepte pe acei activiști care introduceau încurcătură și confuzii în unele probleme clare și de mult rezolvate de partid. Să luăm, de pildă, problema construirii socialismului în U.R.S.S. și a trecerii treptate la comunism.

În declarațiile lor, unii activiști au dat formulări greșite, cum ar fi, de pildă, că la noi au fost construite deocamdată doar bazele socialismului, adică fundamentul socialismului.

Se știe că încă atunci cînd a fost adoptată noua Constituție a U.R.S.S. (1936), sistemul socialist învinsese și se consolidase în toate ramurile economiei naționale. Iar aceasta înseamnă că încă atunci, în țara noastră societatea socialistă era în linii esențiale construită și că de atunci ea se dezvoltă pe baza trainică a relațiilor de producție socialiste. De aceea, a afirma că la noi au fost construite doar bazele socialismului ar însemna să-i dezorientăm pe comuniști și pe toți oamenii sovietici în problema extrem de importantă a perspectivelor dezvoltării țării noastre.

Se observă că uneori se cade și în cealaltă extremă — în interpretarea problemei dezvoltării socialismului. La noi există și activiști care au înțeles teza cu privire la trecerea treptată de la socialism la comunism ca o chemare la înfăptuirea directă în această etapă a principiilor societății comuniste. Unele capete înfierbîntate au hotărît că construirea socialismului este deja complect terminată și au început să înfățișeze un tablou amănunțit al trecerii la comunism. Pe terenul acestor concepții utopice a început să prindă rădăcini o atitudine de desconsiderare față de principiul socialist al cointeresării materiale ai lucrătorilor în rezultatele muncii lor. S-au făcut propuneri neîntemeiate cu privire la necesitatea de a forța înlocuirea comerțului sovietic prin schimbul direct de produse. Într-un cuvînt a început să se răspîndească o atitudine de seninătate și auto liniștire. S-au găsit „înțelepți" care au început să opună industria ușoară industriei grele, afirmînd că dezvoltarea cu precădere a industriei grele a fost necesară numai în primele etape ale economiei sovietice și că acum nu ne-a mai rămas decît să forțăm dezvoltarea industriei ușoare.

Se înțelege că partidul a dat riposta cuvenită încercărilor de a diminua rezultatele obținute în construcția socialistă, îndreptînd totodată pe cei care ticluiau proiecte năstrușnice, fanteziste și care, rupîndu-se de realitatea vie, au provocat o confuzie dăunătoare în problemele fundamentale ale dezvoltării economiei socialiste.

Numai lăudăroșii incorijibili pot închide ochii în fața faptului că din punct de vedere economic noi nu am întrecut încă cele mai dezvoltate țări capitaliste, că la noi nivelul producției nu este încă suficient în vederea asigurării unei vieți îndestulate pentru toți membrii societății, că în țară există încă numeroase deficiențe și neorînduială în domeniul construcției economice și culturale.

Trebuie să se înțeleagă că erorile de ordin teoretic, iluziile utopice împiedică pe activiști să se orienteze în mod just în sarcinile practice, introduc note false în munca ideologică.

Organizațiile de partid au datoria să-și ascută vigilența în activitatea ideologică, să păzească riguros puritatea teoriei marxiste, să ducă o luptă hotărîtă împotriva recidivelor ideologiei burgheze, să intensifice ofensiva împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor, să demaște pe purtătorii acestor rămășițe.

În această ordine de idei nu trebuie să trecem sub tăcere faptul că unii activiști încearcă să transpună în domeniul ideologiei teza absolut justă cu privire la posibilitatea coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme social-politice diferite. Aceasta este o eroare dăunătoare. Faptul că noi ne pronunțăm pentru coexistența pașnică și întrecerea economică cu capitalismul, nu ne îndreptățește deloc să tragem concluzia că putem slăbi lupta împotriva ideologiei burgheze, împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor. Sarcina noastră este de a demasca neîncetat ideologia burgheză, de a scoate în evidență caracterul ei dușmănos poporului, caracterul ei reacționar.

În lupta pe care o duce partidul nostru împotriva ideilor perimate și a concepțiilor lumii vechi, pentru propagarea și afirmarea ideologiei comuniste, un rol însemnat revine presei, literaturii și artei. Relevînd realizările considerabile din acest domeniu, trebuie să spunem totodată că literatura și arta noastră rămîne încă în multe privințe în urma vieții, a realității sovietice, care sînt infinit mai bogate decît oglindirea lor în artă și literatură. E firesc să ne punem întrebarea: nu și-au slăbit oare legătura cu viața unii dintre scriitorii și oamenii noștri de artă?

Arta și literatura țării noastre pot și trebuie să tindă să devină primele în lume nu numai prin bogăția conținutului, ci și prin forța și măiestria artistică. Nu trebuie să ne mulțumim cu opere șterse, superficiale, așa cum fac unii tovarăși din organele oamenilor de artă, din redacții și edituri. Deseori nu se dă o suficientă ripostă mediocrității și denaturărilor, ceea ce aduce prejudicii dezvoltării artei și educării artistice a poporului.

Putem constata unele progrese în domeniul cinematografiei. Am început să producem mai multe filme. Dar în goana lor după cantitate, cineaștii manifestă deseori o exigență scăzută față de calitatea ideologică și artistică a filmelor, creează filme slabe și superficiale, consacrate unor fenomene mărunte și neînsemnate. Este necesar să se pună capăt acestei practici, avînd în vedere că cinematograful este o armă puternică de educare comunistă a oamenilor muncii.

Partidul a luptat și va lupta și de acum înainte împotriva prezentării realității sovietice într-o lumină falsă, împotriva încercărilor de a o polei sau, dimpotrivă, de a defăima și ponegri cuceririle poporului sovietic. Activitatea creatoare în domeniul literaturii și artei trebuie să fie pătrunsă de spiritul luptei pentru comunism, să sădească în inimi optimism, fermitatea convingerilor, să dezvolte conștiința socialistă și disciplina tovărășească.

Trebuie să se acorde o deosebită atenție întăririi continue a rolului presei în întreaga activitate ideologică-politică și organizatorică.

O sarcină importantă este îmbunătățirea activității cultural-educative la sate. Deseori munca culturală la sate este neglijată, iar astfel de mijloace ca radioul, presa, cluburile și bibliotecile nu sînt bine folosite. Deseori activitatea instituțiilor culturale este ruptă de sarcinile practice ale construcției comuniste. Casele de cultură, cluburile, bibliotecile, colțurile roșii, trebuie să devină puncte de reazim ale organizațiilor de partid în activitatea politică de masă și cultural-educativă. Contribuind la propagarea experienței înaintate, la studierea agrotehnicii, aceste instituții trebuie să joace un rol important în înfăptuirea programului avîntului continuu al agriculturii.

Sîntem datori să folosim mai bine toate mijloacele muncii ideologice pentru a realiza noi succese în construcția comunistă. Călirea ideologică a cadrelor, a tuturor comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii a constituit și va constitui obiectul preocupării permanente a partidului nostru.

Așa dar, în domeniul construcției de partid, a conducerii organizatorice și a muncii politico-ideologice în fața noastră stau următoarele sarcini:

1. — Să ridicăm și de acum înainte prin toate mijloacele rolul partidului ca forță conducătoare și îndrumătoare a poporului sovietic în întreaga viață de stat, obștească, economică și culturală a U.R.S.S., să extindem și să întărim și mai mult legăturile partidului cu masele, să ridicăm și mai mult prestigiul lui; să păzim și să întărim unitatea și coeziunea partidului și a nucleului său conducător, să respectăm cu strictețe principiul conducerii colective în partid; să desfășurăm și mai larg critica și autocritica, dezvăluind cu curaj lipsurile în toate domeniile construcției economice și culturale.

2. Să desfășurăm democrația internă de partid și pe această bază să dezvoltăm inițiativa și să sporim spiritul de răspundere al organizațiilor de partid și al tuturor comuniștilor; să perfecționăm activitatea organizatorică a organizațiilor de partid și s-o îndrumăm spre rezolvarea sarcinilor practice ale construcției comuniste; să îmbunătățim munca de selecționare, educare și repartizare a cadrelor; să sporim rolul sindicatelor și al comsomolului în rezolvarea sarcinilor construcției comuniste.

3. Să ridicăm la un nivel mai înalt munca ideologică a tuturor organizațiilor de partid, s-o axăm pe rezolvarea sarcinilor practice ale construirii comunismului; să asigurăm însușirea creatoare de către comuniști a teoriei și experienței istorice a partidului. Să sporim vigilența în munca ideologică, să ducem o luptă intransigentă împotriva ideologiei burgheze; să intensificăm munca de educare comunistă a maselor și de înlăturare a rămășițelor capitalismului din conștiința oamenilor; să folosim mai deplin și mai activ în acest scop toate mijloacele de influențare ideologică — propaganda, agitația, presa, radioul, organizațiile și instituțiile cultural-educative, știința, literatura și arta.

★

Tovarăși! Poporul sovietic a parcurs un drum măreț și glorios. Sub conducerea Partidului său comunist a obținut mari cuceriri istorice. Victoriile noastre au fost obținute în lupta înverșunată împotriva dușmanilor interni și externi. Pe această cale poporul sovietic a biruit multe greutăți și lipsuri. El traduce în viață cu consecvență și fermitate planurile de transformare a țării, grandioasele planuri de dezvoltare a economiei socialiste.

Succesele obținute de Uniunea Sovietică bucură și însuflețesc poporul nostru și pe toți prietenii noștri. Chiar și adversarii noștri au fost nevoiți să-și schimbe tonul. În timp ce primul plan cincinal l-au întîmpinat cu ironie și neîncredere în forțele statului socialist, astăzi ei sînt alarmați. Chiar și orbii văd acum ce rezultate gigantice au obținut clasa muncitoare, țărănimea muncitoare, întregul popor al Uniunii Sovietice. Luîndu-și soarta în propriile sale mîini și creînd sub conducerea partidului primul stat socialist din lume al muncitorilor și țăranilor, poporul nostru muncește neobosit pentru construirea societății comuniste, dînd un exemplu însuflețitor tuturor popoarelor lumii **(Aplauze prelungite).**

Țara Sovietică se află acum în plin avînt. Vorbind la figurat, ne-am urcat pe o asemenea culme, am atins o asemenea înălțime, de unde se întrezăresc deja vizibil orizonturile largi ale căii spre țelul final — societatea comunistă **(Aplauze prelungite).**

(Continuare în pag. 6-a)

Continuarea raportului tovarăşului N. S. HRUŞCIOV

(Urmare din pag. 5-a)

Greu, nespus de greu a fost drumul pe care l-a deschis pentru prima oară ţara noastră suind spre o asemenea culme. Dar nici un fel de greutăţi nu au înspăimîntat poporul sovietic, nu au înfrînt forţele sale. Biruirea acestor greutăţi a călit şi mai mult pe oamenii muncii de pe pămîntul sovietic în lupta aspră şi plină de bărbăţie. In mod conştient oamenii sovietici au acceptat să-şi limiteze cerinţele şi în ce priveşte hrana şi îmbrăcămintea, şi în ce priveşte locuinţa şi buna organizare a traiului şi în multe altele. Şi cînd sîntem criticaţi că nu urmăm întotdeauna ultima modă pariziană în croiala îmbrăcăminţii, că dese ori oamenii sovietici mai poartă încă pufoaice care strică silueta, noi vedem şi recunoaştem singuri aceasta.

Ne-am limitat în multe privinţe şi n-am avut altă ieşire. Pentru a păstra şi spori cuceririle istorice ale Marelui Octombrie am fost nevoiţi ca în cel mai scurt timp să creăm o puternică industrie socialistă, temelia temeliilor întregii economii a ţării şi a capacităţii ei de apărare, să transformăm radical agricultura, să creăm noi cadre de intelectuali din popor, să construim societatea socialistă.

Duşmanii au încercat nu o dată să verifice cît de puternic şi viabil este statul sovietic socialist, dar toate aceste încercări au dat greş, iar organizatorii aventurilor războinice şi-au frînt gîtul. **(Aplauze furtunoase).** Statul Sovietic creşte şi se întăreşte, el se înalţă ca un far puternic care luminează întregii omeniri calea spre o lume nouă. **(Aplauze prelungite).**

Acum, în anii celui de-al 6-lea cincinal, Ţara Sovietică face un nou mare pas înainte. Dezvoltînd şi de acum înainte industria grea, ne lărgim posibilităţile de dezvoltare a ramurilor economiei naţionale care produc mijloace de consum.

Partidul nostru este plin de forţe creatoare, de o puternică energie şi de voinţa de neclinit de a atinge ţelul măreţ — construirea comunismului. In întreaga istorie a omenirii nu a existat şi nu există un ţel mai înălţător şi mai nobil. Comunismul aduce cu sine înflorirea deplină a tuturor forţelor de producţie ale societăţii; aceasta va fi o orînduire socială în care toate izvoarele avuţiei sociale se vor revărsa din plin, în care fiecare om va munci cu însufleţire după capacitatea sa şi va primi pentru munca sa după necesităţi. Pe această bază vor fi create condiţiile necesare pentru dezvoltarea multilaterală a personalităţii fiecăruia, a fiecărui membru al societăţii comuniste. **(Aplauze prelungite).**

Iată de ce ideile comunismului au o uriaşă putere de atracţie şi cîştigă mereu noi şi noi adepţi. Şi nu există nimic mai absurd decît născocirile că oamenii păşesc pe calea comunismului numai siliţi, sub presiune din afară. Sîntem convinşi că ideile comunismului vor învinge şi că nici un fel de „cortine de fier" şi obstacole, ridicate de reacţionarii burghezi, nu vor putea opri răspîndirea lor în rîndurile a noi şi noi milioane de oameni. **(Aplauze furtunoase).**

Totodată ne pronunţăm ferm pentru coexistenţa paşnică, pentru întrecerea economică între socialism şi capitalism, ducem o politică consecventă de pace şi prietenie între popoare.

Partidul nostru are numeroşi duşmani şi răuvoitori, dar are incomparabil mai mulţi prieteni încercaţi şi aliaţi credincioşi.

Cauza noastră este de neînvins. Ea este de neînvins pentru că, împreună cu marele popor sovietic, o duc înainte sute şi sute de milioane de oameni din frăţeasca Chină populară, din toate ţările de democraţie populară **(Aplauze furtunoase).** Ea este de neînvins pentru că se bucură de sprijinul şi de simpatia fierbinte a popoarelor şi ţărilor care s-au eliberat de sub jugul asupririi naţionale şi coloniale. Ea este de neînvins pentru că este sprijinită de oamenii muncii din lumea întreagă. Nimeni nu va reuşi să ne întimideze, să ne silească să ne retragem de pe poziţiile pe care ne aflăm, să renunţăm la apărarea cauzei păcii, democraţiei şi socialismului **(Aplauze furtunoase).**

Viitorul e cu noi, deoarece noi păşim cu încredere înainte, pe singurul drum just, indicat de învăţătorul nostru, marele Lenin. **(Aplauze furtunoase, prelungite).** In jurul nostru şi al prietenilor noştri se unesc sute de milioane de oameni, însufleţiţi de ideile unei orînduiri sociale drepte, de ideile democraţiei şi socialismului.

Sub steagul învăţăturii marxist-leniniste care transformă lumea Partidul Comunist al Uniunii Sovietice conduce poporul sovietic spre triumful deplin al comunismului. **(Aplauze furtunoase prelungite, care se transformă în ovaţii. Toţi se ridică în picioare).**

Lucrările celui de al XX-lea Congres al P. C. U. S.

Şedinţa din dimineaţa zilei de 16 februarie

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Şedinţa din dimineaţa zilei de 16 februarie a Congresului al XX-lea al P.C.U.S. a fost prezidată de **A. I. Kiricenko.**

A fost ascultat raportul lui **A. B. Aristov**, preşedintele Comisiei de validare.

Adunările de partid, de dări de seamă şi alegeri, conferinţele de partid raionale, districtuale, orăşeneşti, regionale, de ţinut, şi congresele partidelor comuniste din republicile unionale, care s-au încheiat recent — a spus raportorul — s-au desfăşurat în condiţiile dezvoltării continue a democraţiei interne de partid, ale unei intense activităţi a maselor de membri ai partidului; ele au arătat creşterea ideologică şi principialitatea bolşevică a comuniştilor, spiritul lor practic şi intransigenţa faţă de lipsuri. Membrii de rînd ai P.C.U.S., delegaţii la conferinţe şi congrese, au discutat în mod temeinic activitatea organelor conducătoare de partid, au stabilit sarcinile practice ale muncii de partid în domeniul construcţiei economice şi culturale, au ales comitetele de partid, precum şi pe delegaţii la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

Comisia de validare — a spus A. B. Aristov — a stabilit că în toate organizaţiile de partid alegerea delegaţilor la Congresul al XX-lea a fost făcută în strictă conformitate cu prevederile Statutului partidului. Alegerile s-au desfăşurat prin vot secret. Verificarea mandatelor a arătat că toţi delegaţii aleşi la Congres au obţinut majoritatea necesară de voturi.

Comisia a confirmat mandatele tuturor delegaţilor care participă la Congres.

La Congresul al XX-lea au fost aleşi 1.355 de delegaţi cu drept de vot deliberativ şi 81 de delegaţi cu drept de vot consultativ, cu 77 mai mulţi delegaţi decît la congresul precedent. Acest lucru se explică prin creşterea rîndurilor partidului comunist.

La Congresul al XX-lea participă mult mai mulţi delegaţi care lucrează direct în producţie decît la congresul precedent; de 2,7 ori mai mulţi muncitori şi de 2 ori mai mulţi colhoznici.

A. B. Aristov a prezentat date cu privire la stagiul în partid al delegaţilor. Printre altele el a subliniat că la Congres participă 22 de delegaţi care au intrat în partid înainte de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

Congresul a aprobat în unanimitate raportul comisiei de validare.

După aceea, preşedintele a dat cuvîntul lui **Boleslaw Bierut**, care a fost întîmpinat cu căldură de delegaţi.

B. Bierut a salutat cu căldură Congresul al XX-lea al P.C.U.S., în numele Partidului Muncitoresc Unit Polonez, al clasei muncitoare poloneze şi al poporului polonez. El a spus că an de an se întăresc legăturile luptei revoluţionare comune, comunităţii de idei, prieteniei şi frăţiei prin care clasa muncitoare poloneză şi partidul ei sînt indisolubil legate de P.C.U.S. de peste 50 de ani.

B. Bierut a spus în continuare că Partidul Comunist al Uniunii Sovietice dă exemplu în ceea ce priveşte dezvoltarea curajoasă, profund principială a ideologiei atotbiruitoare a marxism-leninismului. El este de asemenea pentru toate partidele comuniste şi muncitoreşti un exemplu şi un model în munca practică de partid avînd drept scop o întărire şi mai puternică a legăturii de zi cu zi cu masele, înţelegerea şi mai adîncă a cerinţelor şi sentimentelor poporului, manifestarea unei şi mai profunde griji faţă de om, ridicarea la un nivel şi mai înalt a conducerii de către partid a luptei oamenilor muncii pentru construirea socialismului şi pentru pace în întreaga lume.

In aplauzele furtunoase ale delegaţilor la Congres, B. Bierut a rostit cuvinte de salut în cinstea marii Uniunii Sovietice — bastion al păcii şi dreptăţii în întreaga lume, în cinstea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — stea călăuzitoare a oamenilor muncii din întreaga lume.

Din partea Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, Congresul a fost salutat de **Antonin Novotny** întîmpinat de asemenea cu căldură de delegaţi. El a transmis popoarelor Uniunii Sovietice un înflăcărat salut frăţesc şi asigurări de sinceră prietenie din partea poporului cehoslovac.

A. Novotny a vorbit despre uriaşa însemnătate a politicii externe de pace a Uniunii Sovietice care urmăreşte întărirea păcii. Propunerile Uniunii Sovietice se bucură de sprijinul larg al popoarelor. Ideea coexistenţei paşnice a pătruns adînc în conştiinţa tuturor popoarelor şi a devenit unul din factorii principali în relaţiile internaţionale.

Poporul cehoslovac s-a convins din experienţa istoriei sale ce înseamnă pentru el prietenia şi alianţa cu Uniunea Sovietică şi proclamă din toată inima: „In veci cu Uniunea Sovietică!" Sîntem mîndri de faptul că alături de Uniunea Sovietică noi contribuim în mod activ la triumful forţelor păcii asupra forţelor întunecate ale războiului.

Delegaţii la Congres au întîmpinat cu aplauze furtunoase ultimele cuvinte ale cuvîntării lui A. Novotny: Slavă marelui popor sovietic — constructorul comunismului, slavă eroicului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

La dezbaterile asupra raportului de activitate al C. C. al P.C.U.S., în şedinţa din dimineaţa zilei de 16 februarie, a luat cuvîntul **A. N. Larionov** (organizaţia de partid Riazan).

Partidul nostru — a arătat el — întregul popor sovietic de multe milioane, au primit cu o uriaşă însufleţire, cu profundă satisfacţie şi cu o mare mîndrie patriotică, raportul de activitate al Comitetului Central al partidului prezentat Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

In continuare, A. N. Larionov a vorbit despre munca desfăşurată după plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. de către organizaţia de partid Riazan în vederea ridicării agriculturii.

S. Babaev (organizaţia de partid din R.S.S. Turkmenă) a subliniat profunzimea cu care a fost analizată politica externă şi internă a Uniunii Sovietice în raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S.

In faţa Turkmeniei stă sarcina ca în 1956 producţia să sporească cu 45 la sută faţă de 1955. Organizaţia de partid din republică va lua toate măsurile pentru a îndeplini cu cinste această sarcină. Republica dispune de vaste posibilităţi pentru sporirea extracţiei de petrol. În cel de al şaselea cincinal ar fi bine ca extracţia de petrol să fie sporită de 1,6 ori în loc de 1,3 ori aşa cum prevede Proiectul Directivelor cu privire la noul plan cincinal.

A luat apoi cuvîntul **I. V. Kapitonov**, (organizaţia de partid din Moscova). Comitetul Central al P.C.U.S. a spus el, a asigurat o nouă întărire însemnată a organizaţiilor de partid, intensificarea activităţii, a iniţiativei maselor largi de membri de partid, a făcut cunoscute comuniştilor cele mai importante hotărîri ale partidului şi guvernului, i-a ţinut în curent cu problemele pe care urmează să le rezolve partidul nostru, întregul popor sovietic. Comuniştii au simţit şi au înţeles că Comitetul nostru Central li se adresează lor şi se sfătuieşte cu ei. Aceasta a trezit cel mai viu interes şi a însufleţit pe membrii şi candidaţii de partid la îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate. Intregul nostru partid a fost educat cu ajutorul materialelor plenarelor C.C., al hotărîrilor partidului şi guvernului.

Lărgirea continuă a legăturilor cu masele, intensificarea activităţii comuniştilor au contribuit la obţinerea unor rezultate pozitive în construcţia cultural-economică. Industria oraşului şi regiunii Moscova a îndeplinit înainte de termen sarcinile prevăzute în cel de al cincilea cincinal. Aceasta a permis economiei naţionale să obţină produse peste plan în valoare de 28 miliarde de ruble. In comparaţie cu 1950, volumul producţiei a sporit cu 80 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 48,5 la sută.

Pentru ca industria să se dezvolte şi pe viitor în ritm rapid, a spus I. V. Kapitonov, trebuie grăbită rezolvarea unei serii de probleme fundamentale. El a subliniat printre altele că ministerele industriei electrotehnice, de automobile, de maşini-unelte şi scule, se ocupă puţin de specializarea şi cooperarea întreprinderilor şi de înzestrarea lor cu tehnica nouă.

In continuare, I. V. Kapitonov a vorbit despre serioasa rămînere în urmă a ştiinţei economice, despre sărăcia studiilor ei teoretice, despre ruperea ei de practica construcţiei comuniste. El a vorbit de asemenea despre lipsurile serioase în activitatea Institutului zootehnic unional de cercetări ştiinţifice şi Institutului de economie al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

Cuvîntarea lui **K. G. Pîsin** (organizaţia de partid din Altai), a fost consacrată problemelor dezvoltării agriculturii. Vorbitorul a subliniat că marele merit al Comitetului Central al Partidului constă în aceea că el a dezvăluit la timp şi cu principialitate leninistă lipsurile şi greşelile serioase în situaţia agriculturii.

Vorbitorul a făcut apoi o serie de propuneri referitor la producţia de maşini agricole şi îngrăşăminte agricole din materii prime locale.

S-a dat apoi cuvîntul lui **M. A. Suslov.** Lenin ne-a învăţat, a spus el, că politica partidului poate fi încununată de succes atunci cînd ea ţine seama de cerinţele momentului, cînd partidul urmăreşte cu atenţie viaţa. Dacă abordăm din acest punct de vedere perioada la care se referă raportul de activitate, putem spune că în aceşti ani partidul, în frunte cu Comitetul său Central a fost deosebit de aproape de viaţă, de popor, a dat dovadă de o clarviziune deosebită în aprecierea situaţiei interne şi externe, a sezisat just cerinţele actuale ale timpului, a abordat în mod creator atît rezolvarea problemelor economice cît şi a celor politice.

M. A Suslov a consacrat o parte însemnată din cuvîntarea sa problemelor luptei pentru o pace trainică, pentru socialism.

Au o importanţă uriaşă, a arătat în continuare M. A. Suslov, problemele principiale ale actualei evoluţii internaţionale ridicate în raportul tovarăşului N. S Hruşciov, ca problemele cu privire la coexistenţa paşnică a celor două sisteme, posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca actuală, formele de trecere ale diferitelor ţări la socialism şi relaţiile cu partidele social-democrate. Analizarea acestor probleme în raportul tovarăşului Hruşciov, constituie un exemplu concret de aplicare şi dezvoltare creatoare a măreţei învăţături a marxism-leninismului. Bazîndu-se pe aprecierea marxistă a actualei situaţii internaţionale şi a schimbărilor istorice mondiale intervenite în ultima perioadă, bazîndu-se pe generalizarea experienţei noi acumulată de partidul nostru, de partidele comuniste frăţeşti şi de întreaga mişcare muncitorească internaţională, tovarăşul Hruşciov a dat răspunsuri convingătoare la problemele cele mai vitale care frămîntă popoarele tuturor ţărilor.

Vorbind de necesitatea ridicării muncii organizatorice de partid la nivelul noilor sarcini, M. A. Suslov, a subliniat că pînă la Congresul al XIX-lea, au adus un prejudiciu considerabil muncii de partid, teoria şi practica cultului personalităţii străine spiritului marxism-leninismului.

Ele au minimalizat rolul maselor populare şi rolul partidului, diminuînd importanţa conducerii colective, subminau democraţia internă de partid, înăbuşau activitatea membrilor partidului, iniţiativa lor, duceau la lipsa de control, lipsa de răspundere şi chiar la samavolnicie în activitatea unor persoane, împiedicau desfăşurarea criticii şi autocriticii, determinau rezolvarea unilaterală şi adesea chiar greşită a problemelor.

Desfăşurarea tot mai largă a criticii şi autocriticii, discutarea şi rezolvarea cu adevărat colectivă a celor mai importante probleme de către organele de partid, a subliniat M. A. Suslov dovedesc că principiul conducerii colective pe toate treptele — de la C.C. pînă la organizaţiile de bază — se restabileşte în prezent cu succes. Se poate spune fără nici o îndoială, a spus el, că în Comitetul Central principiul conducerii colective a fost pe deplin restabilit.

A. P. Kirilenko (organizaţia de partid din Sverdlovsk) a arătat că în raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. se face o profundă analiză marxist-leninistă a activităţii partidului, a uriaşei sale munci organizatorice şi politice pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor Congresului al XIX-lea al partidului.

A. P. Kirilenko a ilustrat realizările Uniunii Sovietice prin exemple care caracterizează succesele industriei regiunii Sverdlovsk. În 1955, de pildă, în această regiune producţia de fontă şi de oţel a fost mai mare decît producţia întregii ţări în preajma primului plan cincinal.

Vorbitorul a arătat în continuare că propunerea lui A. I. Kiricenko cu privire la întrecerea socialistă între republici şi regiuni merită o serioasă atenţie. O asemenea întrecere ar trebui organizată şi ar avea, fără îndoială, o mare importanţă în lupta poporului sovietic pentru înfăptuirea grandioaselor sarcini ale dezvoltării continue a economiei naţionale a ţării.

Şedinţa din după amiaza zilei de 16 februarie

MOSCOVA 16 (Agerpres). — In şedinţa din după-amiaza zilei de 16 februarie, a Congresului al XX-lea al P.C.U.S. au continuat discuţiile pe marginea rapoartelor de activitate ale C.C. al P.C.U.S. şi al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S. După cuvîntarea lui **V. P. Mjavanadze**, prim secretar al C.C. al P.C. din R.S.S. Gruzină, N. S. Patolicev care a prezidat şedinţa a dat cuvîntul lui **Walter Ulbricht**, şeful delegaţiei Partidului Socialist Unit din Germania, care a adresat un salut frăţesc Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Delegaţii şi oaspeţii la congres au ascultat cu multă atenţie cuvîntarea lui **A. I. Mikoian**, membru al Prezidiului C. C. al P.C.U.S., prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

A luat de asemenea cuvîntul **B. Gafurov**, prim secretar al C.C. al P.C. din R.S.S. Tadjikă.

La 17 februarie lucrările Congresului al XX-lea continuă.

Lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S.— în atenţia opiniei publice mondiale

PRAGA 16 (Agerpres). — Ceteka transmite: Ziarul „Rude Pravo" publică un articol al corespondentului său din Moscova cu privire la deschiderea Congresului al 20-lea al P.C.U.S. Referindu-se la raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S., prezentat de tov. N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., ziarul scrie:

Raportul de activitate, care întruchipează experienţa partidului dobîndită în decurs de decenii, dă un răspuns la întrebările popoarelor atît în legătură cu situaţia internaţională, cît şi în legătură cu sarcinile construirii socialismului şi comunismului. Raportul este o oglindire a înţelepciunii colective a partidului.

Raportul, scrie în continuare ziarul, este un document care îmbogăţeşte şi dezvoltă teoria marxist-leninistă. El dovedeşte traducerea în viaţă a acestei teorii în condiţiile actuale. Analiza marxistă a situaţiei expusă la Congres de Comitetul Central al P.C.U.S. dă omenirii o încredere fermă în viitor.

O garanţie a îndeplinirii măreţelor sarcini, scrie ziarul în încheiere, este partidul, unitatea sa de monolit. Călăuzindu-se de învăţătura leninistă, partidul conduce poporul sovietic spre scopul măreţ — comunismul.

★

PARIS 16 (Agerpres). — Toate ziarele pariziene au publicat la loc de frunte ştiri în legătură cu deschiderea Congresului al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi cu privire la raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S

Ziarul „Express" subliniază marea însemnătate internaţională a Congresului. „Ţinînd seama de greutatea Rusiei în politica mondială, scrie ziarul, acest eveniment capătă o însemnătate de prim rang în lumea actuală..."

Majoritatea ziarelor publică expuneri amănunţite ale acelei părţi a raportului lui N. S. Hruşciov în care se arată că principiul leninist al coexistenţei paşnice a statelor cu orînduiri sociale diferite a fost şi rămîne linia generală a politicii externe a Uniunii Sovietice.

Ziarul „Figaro" subliniază în unul din titluri că în raport se vorbeşte despre „posibilităţile reale de îmbunătăţire a relaţiilor dintre cele patru puteri".

Comentatorul ziarului „Franc Tireur" califică drept deosebit de importantă acea teză a raportului care se referă la formele de trecere a diferitelor ţări spre socialism.

Ziarul „Echo" subliniază că Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice s-a deschis „sub semnul optimismului".

Comentînd raportul lui N. S. Hruşciov, ziarul „L'Humanité" subliniază că conţinutul acestui document dovedeşte „forţa U.R.S.S., năzuinţa spre pace şi trăinicia de nezdruncinat a Ţării Socialismului".

★

NEW YORK 16 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele „Daily News", „Daily Mirror", „New York Herald Tribune", şi „New York Times", apărute la New York în dimineaţa zilei de 15 februarie, acordă o deosebită atenţie lucrărilor Congresului al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi raportului prezentat de N. S. Hruşciov.

Ziarul „Daily Mirror" publică o ştire în care se subliniază declaraţia lui N. S. Hruşciov că războiul nu este inevitabil, declaraţia privitoare la dezarmare şi securitatea colectivă în Europa, precum şi aceea privitoare la dorinţa Uniunii Sovietice de a îmbunătăţi relaţiile cu Statele Unite, pe baza unor intenţii paşnice. Se insistă asupra faptului că N. S. Hruşciov a arătat că iniţiativa Uniunii Sovietice în această direcţie nu a găsit pînă acum înţelegere şi sprijin din partea Statelor Unite.

„New York Herald Tribune" publică o informaţie a corespondentului său la Moscova — Cutler, în care se subliniază de asemenea declaraţia lui Hruşciov că războaiele nu sînt inevitabile şi că au devenit posibile transformări sociale pe baza cuceririi majorităţii parlamentare.

Se mai insistă asupra acelei părţi din raportul lui N. S. Hruşciov în care se spune că în anii celui de al şaselea plan cincinal se va trece la ziua de muncă de şapte ore, vor fi mărite salariile lucrătorilor cu salarii mici, se va introduce ziua de muncă de şase ore pentru adolescenţi şi se vor îmbunătăţi în mare măsură condiţiile de locuit ale oamenilor muncii.

Ziarul „New York Times" a publicat o pagină întreagă cu extrase din raportul lui N. S. Hruşciov, transmise de agenţia Reuter.

Ziarul menţionează că Hruşciov „s-a adresat celui de al 20-lea Congres al Partidului Comunist al U.R.S.S. şi conducătorilor comunişti străini cu un ton plin de încredere".

★

BELGRAD 16 (Agerpres). — Ziarele „Borba" şi „Politika" publică informaţiile corespondenţilor lor de la Moscova cu privire la deschiderea Congresului al 20-lea al P.C.U.S. In aceste informaţii sînt redate pasagii din raportul lui N .S. Hruşciov. Principalul loc îl ocupă expunerea primei părţi din raport, consacrată analizei situaţiei internaţionale.

„In raportul său — scrie corespondentul ziarului „Borba" — Hruşciov a vorbit despre relaţiile iugoslavo-sovietice. El a declarat că aceste relaţii s-au îmbunătăţit şi a subliniat că U.R.S.S. va face totul pentru dezvoltarea continuă a colaborării prieteneşti cu Iugoslavia".

★

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Presa elveţiană a publicat la 15 februarie numeroase ştiri anunţînd deschiderea Congresului al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi cu privire la raportul lui N. S. Hruşciov. Ziarele subliniază marea importanţă internaţională a Congresului al 20-lea al P.C.U.S. Astfel, „Gazette de Lausanne" scrie: „Atenţia observatorilor este îndreptată astăzi spre Moscova, unde s-a deschis Congresul partidului comunist".

Observatorul acestui ziar, J. Heor, acordă o deosebită atenţie în comentariile sale părţii de politică externă din raportul lui N.S. Hruşciov. „In partea de politică externă, scrie el, foarte importantă este teza cu privire la coexistenţă. După cum a arătat raportorul, există numai două căi: coexistenţa sau un război distrugător... Hruşciov a subliniat că U.R.S.S. este gata să ducă tratative".

Înmînarea Ordinului Lenin lui K. E. Voroşilov

MOSCOVA 16 Agerpres). — TASS transmite: In cadrul unei şedinţe a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., M. P. Tarasov, vicepreşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a înmînat Ordinul Lenin, medalia „Steaua de aur" şi diploma de Erou al Uniunii Sovietice lui K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a fost decorat pentru merite remarcabile în apărarea Statului Sovietic.

Membrii Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-au felicitat cu căldură pe K. E. Voroşilov pentru înalta distincţie şi i-au urat multă sănătate şi noi succese în activitatea de stat şi de partid pentru binele poporului sovietic

Primind Ordinul Lenin şi medalia şi diploma de Erou al Uniunii Sovietice, K. E. Voroşilov a mulţumit partidului şi guvernului pentru înalta distincţie, declarînd că îşi va consacra toate forţele cauzei măreţe a construirii comunismului în Uniunea Sovietică.

Masă în cinstea Ministrului R. P. R. la Londra

LONDRA 16 (Agerpres). Cu prilejul plecării din Anglia a Ministrului R.P.R. la Londra, Pavel Babuci, lordul John Hope, subsecretar parlamentar la Ministerul de Externe, a oferit din partea guvernului englez o masă la 10 februarie.

Au participat dl. J. G. Ward, subsecretar de stat adjunct şi alţi funcţionari superiori de la Cabinetul Primului Ministru, din Ministerul de Externe, Ministerul Comerţului şi Ministerul de Finanţe al Angliei.

De asemenea, au luat parte R. Vianu, prim secretar al Legaţiei R.P.R. şi I. Ganea, secretar.

In cursul mesei lordul J. Hope şi P. Babuci au schimbat toasturi închinate dezvoltării bunelor relaţii dintre R.P.R. şi Anglia.

In Adunarea Naţională Franceză

Pujadiştii continuă provocările fasciste

PARIS 16 (Agerpres). — Adunarea Naţională Franceză a fost marţi şi miercuri teatrul unor grave provocări fasciste organizate de grupul parlamentar al mişcării Poujade cu prilejul desbaterilor asupra validităţii mandatelor unora dintre deputaţii poujadişti. S-a anunţat anterior că mai sînt contestate 13 mandate pujadiste unul — al deputatului pujadist din Bouches du Rhone — fiind deja invalidat, Adunarea Naţională hotărînd cu 259 voturi (comuniştii, socialiştii şi radicalii) contra 194 (pujadiştii, MRP şi alte grupuri de dreapta) că locul acestuia revine de drept unui deputat socialist. Marţi, cînd s-a luat în discuţie propunerea grupului parlamentar comunist de a se examina situaţia deputatului pujadist din Haute-Garonne, deputaţii pujadişti au început să provoace dezordine izbind pupitrele strigînd cuvinte injurioase la adresa deputaţilor de stînga, îngrămădindu-se în jurul tribunei preşedintelui. Din cauza vacarmului incinta a fost evacuată, şedinţa fiind amînată pe miercuri.

La deschiderea şedinţei de miercuri, poujadiştii au reînceput scandalul. Cînd au fost chemaţi la ordine de preşedintele Adunării, le Troquer, doi dintre deputaţii pujadişti — relatează un corespondent de presă — s-au năpustit asupra preşedintelui pentru a-l împiedica să continue dezbaterile. Deputaţii comunişti au sărit imediat în ajutorul preşedintelui Adunării, apărînd tribuna prezidenţială. Din tribunele rezervate publicului un agent provocator a tras în aer cîteva focuri de armă. Vacarmul produs nu a permis continuarea şedinţei, procedîndu-se la evacuarea incintei.

Comentatorii parlamentari din capitala Franţei subliniază că de la deschiderea noii Adunări, deputaţii pujadişti se dedau neîncetat la acte de provocare şi diversiune, care au culminat cu incidentele de marţi şi miercuri. Ei au sprijinul tacit sau făţiş al grupurilor parlamentare de dreapta, M.R.P. şi aşa numiţii „independenţi". Ori, după cum arată presa democratică, în spatele acestor grupuri se află cercurile reacţionare din Franţa şi străinătate care, nemulţumite de prezenţa în noua Adunare Naţională a unui număr prea mare de deputaţi de stînga, dintre care 151 de comunişti, folosesc manevrele diversioniste de tip fascist ale pujadiştilor, pentru a submina din interior şi a împiedica desfăşurarea unei activităţi parlamentare normale.

Dezbateri în problema algeriană

PARIS 16 (Agerpres). — In şedinţa din 16 februarie a Adunării Naţionale Franceze, consacrată dezbaterilor în problema algeriană, primul ministru Guy Mollet a făcut o declaraţie în legătură cu poziţia guvernului.

De la începutul şedinţei, grupul de extrema dreaptă al deputaţilor „Mişcării Poujade" a reînceput acţiunile provocatoare, pentru a împiedica buna desfăşurare a şedinţei căutînd să repete provocările de la 15 februarie, cînd dezbaterile au trebuit să fie suspendate. După cum arată observatorii politici din capitala Franţei, faptul că pujadiştii şi-au continuat provocările în şedinţa convocată pentru ascultarea declaraţiei primului ministru, arată că elementele de extrema dreaptă continuă să acţioneze pentru a ştirbi autoritatea guvernului şi a Adunării Naţionale.

Luînd cuvîntul după restabilirea ordinei, primul ministru Mollet a reluat în linii generale declaraţiile făcute acum cîteva zile, la plecarea sa din Alger.

Vorbind despre situaţia din Algeria, primul ministru francez s-a referit din nou, cu aceeaşi lipsă de temei, la patrioţii algerieni care luptă pentru libertatea naţională, ca la nişte „criminali de drept comun" şi „rebeli".

Vorbind despre politica pe care înţelege să o urmeze guvernul în problema algeriană primul ministru a subliniat că este necesar un larg program de măsuri sociale prin care să se uşureze situaţia ţăranilor şi muncitorilor algerieni dintre care peste un milion sînt astăzi şomeri.

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 16 februarie N. Şvernik, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. a adresat o scrisoare de protest Ministerului Afacerilor Externe al Austriei în legătură cu interzicerea de către acesta a activităţii secretariatului Federaţiei Sindicale Mondiale în această ţară.

MOSCOVA. — In legătură cu acţiunea neprietenoasă a guvernului Uniunii Sud-Africane care a hotărît închiderea consulatului general al U.R.S.S. de la Pretoria, la 14 februarie consulatul general a adresat Ministerului Afacerilor Externe al Uniunii Sud-Africane o notă de protest în numele guvernului U.R.S.S.

PEKIN. — La 5 februarie preşedintele R.P. Chineze Mao Ţze-dun, a primit pe prinţul Norodom Sianuk, primul ministru al regatului Cambodgiei, care în fruntea unei delegaţii cambodgiene face o vizită în China.

PRAGA. — Direcţia de stat de statistică a R. Cehoslovace a dat publicităţii comunicatul cu privire la îndeplinirea cu succes a planului de dezvoltare a economiei naţionale a ţării şi de creştere a nivelului material şi cultural al populaţiei pe anul 1955.

Planul producţiei globale pe anul 1955 a fost îndeplinit în proporţie de 103%.

DELHI. — După cum relatează Biroul Indian de Informaţii, Rajendra Prasad, preşedintele Republicii India, a deschis la 15 februarie cea de-a 12-a sesiune a parlamentului indian.

Vizita delegaţiei sindicatelor din R.P.R. în R. P. F. Iugoslavia

BELGRAD (Agerpres). — Corespondenţă specială:

In seara zilei de 15 februarie, Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.F. Iugoslavia a oferit o masă tovărăşească în cinstea delegaţiei sindicatelor din R.P.R. condusă de tov. Gheorghe Apostol, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. care vizitează în prezent Iugoslavia.

Din conducerea sindicatelor iugoslave la masă au luat parte tovarăşii Djuro Szalai, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor, Ivan Bojicevici, vicepreşedinte, Marian Vivoda, membru al secretariatului, precum şi activişti sindicali cu munci de răspundere.

In cursul zilei de 16 februarie, delegaţia romînă a luat contact cu diferite organizaţii sindicale şi a vizitat întreprinderile şi instituţiile de interes social şi cultural.

La Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică, delegaţia romînă a fost primită de tov. Norbert Veber, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.F.I. şi preşedinte al acestui sindicat precum şi de activişti din conducerea sindicatului.

Vizitînd uzina „Zmaj" din Zemun, reprezentanţii sindicatelor din R.P.R. au cercetat cu atenţie numeroasele tipuri de maşini agricole produse aici — combine, batoze, instalaţii de morărit — şi au fost informaţi despre măsurile întreprinse pentru dezvoltarea întreprinderii.

Mulţumind pentru primirea sinceră şi caldă făcută delegaţiei, precum şi pentru informaţiile date în legătură cu problemele ridicate, tov. Gheorghe Apostol a arătat că fiecare ţară avînd propria sa experienţă de construcţie şi de conducere a economiei poate prelua de la cealaltă ceea ce este bun în această experienţă şi aceasta va aduce foloase reciproce. „Noi rugăm, a încheiat tov. Gheorghe Apostol, pe tovarăşul director şi pe ceilalţi tovarăşi prezenţi să transmită colectivului fabricii salutul nostru frăţesc. Noi vă dorim să obţineţi succese tot mai mari în dezvoltarea întreprinderii".

In cursul zilei delegaţia a vizitat Expoziţia de proiecte pentru amenajarea pieţei Marx-Engels din Belgrad. De asemenea, ea a avut o convorbire cu cadrele de conducere ale Institutului federal al asigurărilor sociale.

Telegramă

Către Consiliul Central al Sindicatelor din R. P. F. Iugoslavia

Belgrad

Sîntem adînc mîhniţi de nenorocirea de la Navrovo care a provocat moartea a 53 de cetăţeni ai ţării dvs.

Simţim împreună cu dvs. durerea acestei pierderi şi vă rugăm să transmiteţi familiilor victimelor sincerele noastre condoleanţe.

Vă rugăm să primiţi din partea noastră în semn de simpatie, pentru ajutorarea familiilor victimelor suma de 500.000 de dinari.

Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R.

Oamenii muncii din ţara noastră discută Raportul prezentat de tov. N. S. Hruşciov

Deschiderea lucrărilor Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. prezentat la Congres de tovarăşul N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., au stîrnit un mare interes în rîndul oamenilor muncii din ţara noastră.

In numeroase întreprinderi, instituţii, în timpul pauzei sau după terminarea lucrului, oamenii muncii s-au adunat în grupuri pentru a citi şi discuta Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S.

„Orice victorie a marelui popor sovietic pe drumul construirii comunismului, al întăririi orînduirii de stat sovietice este şi o victorie a noastră, a întregului lagăr al socialismului şi păcii" — a spus ajustorul Gh. Neagu, din atelierul nr. I ajustaj al Complexului CFR „Griviţa Roşie", în cadrul convorbirii care a avut loc în secţia sa.

In sectorul mecanicului şef de la Filatura Romînească de Bumbac, mecanicul de întreţinere Gh. Tănase în convorbirea pe marginea Raportului de activitate al C.C. al P.C.U.S. a subliniat printre altele succesele obţinute de lagărul socialist în frunte cu Uniunea Sovietică în lupta pentru menţinerea şi consolidarea păcii. „Astăzi — a spus el — statele iubitoare de pace numără majoritatea populaţiei planetei noastre. Există astăzi o „zonă a păcii" care cuprinde atît state socialiste cît şi state nesocialiste".

Intr-o convorbire asemănătoare care a avut loc la uzinele „Republica", la sectorul filetaj, maistrul P. Stănescu s-a oprit îndeosebi asupra acelei părţi din raport care se referă la ridicarea bunei stări materiale a oamenilor sovietici. El a arătat că datorită creşterii continue a venitului naţional al U.R.S.S. oamenii sovietici vor ajunge să lucreze 7 şi chiar 6 ore pe zi, salariul rămînînd acelaşi ca şi pentru 8 ore de muncă.

La întreprinderea „Flamura Roşie" tînărul mecanic Mihai Gingirov de la atelierul de reparaţii şi întreţinere a scos în evidenţă acea parte din raport consacrată creşterii cadrelor. El a arătat că problema creşterii cadrelor a constituit întotdeauna în Uniunea Sovietică o preocupare principală a Partidului Comunist şi a statului sovietic.

Asemenea convorbiri au mai avut loc şi în numeroase alte întreprinderi şi instituţii din Capitală.

(Agerpres)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52